

Startside>Anlæggelse af retssag>Retssystemerne i EU og de enkelte lande>Almindelige domstole i de enkelte lande

Almindelige domstole i de enkelte lande

De almindelige domstole er hjørnestenen i medlemsstaternes retssystemer. De behandler størsteparten af alle retssager. Der er store forskelle i deres kompetence. Yderligere oplysninger om de almindelige domstole og deres kompetence kan fås i den enkelte medlemsstat.

I de fleste medlemsstater behandler de almindelige domstole to hovedtyper af retssager:

Straffesager, dvs. strafbare (kriminelle) forseelser (såsom tyveri, vandalisme, svig o.l.). Disse domstole kan idømme straffe og betegnes ofte "**straffedomstole**".

Civilsager, dvs. tvister mellem borgere og/eller virksomheder (f.eks. problemer med leje, en servicekontrakt eller en skilsmisse). Disse domstole betegnes ofte "**civile domstole**".

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Sidste opdatering: 17/11/2021

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Belgien

Dette afsnit indeholder en oversigt over de almindelige domstole i Belgien.

Almindelige domstole – indledning

Højesteret (*La cour suprême*)

🇧🇪 **Kassationsdomstolen (*La Cour de cassation*)**: Denne domstol er den øverste domstol, "domstolenes domstol", og er beliggende i Bruxelles.

Nævningedomstolen

Hver af de ti provinser og hovedstadsregionen Bruxelles-Capitale har en 🇧🇪 **nævningedomstol**. Nævningedomstolen er ikke en permanent retsinstans, men sættes, hver gang en tiltalt stilles for domstolen.

Appelinstanser

🇧🇪 **Appeldomstole**: Der findes fem i Belgien:

Bruxelles (for retskredsene Brabant wallon, Leuven og Bruxelles)

Liège (for retskredsene Liège, Namur og Luxembourg)

Mons (for retskredsen Hainaut)

Gent (for retskredsene Vestflandern og Østflandern)

Antwerpen (for retskredsene Antwerpen og Limbourg).

🇧🇪 **Arbejdsdomstole (*Les cours du travail*)**: Der findes fem i Belgien. Disse er appeldomstole med speciale i arbejdsret og er geografisk opdelt som ovennævnte appeldomstole.

Førsteinstansretter (*Les juridictions de première instance*)

🇧🇪 **Førsteinstansretter**: Der findes 13 i Belgien (en i hver retskreds og to i retskredsen Bruxelles, en nederlandsk- og en fransksproget).

🇧🇪 **Arbejdsretter (*Les tribunaux du travail*)**: Der findes ni i Belgien (i princippet en i hver af appeldomstolens retskredse, bortset fra at der i retskredsen for appeldomstolen i Bruxelles stadig findes en arbejdsret i Leuven og Nivelles og to arbejdsretter i Bruxelles (en nederlandsk- og en fransksproget) og en arbejdsret i retskredsen Eupen).

🇧🇪 **Handelsretter (*Les tribunaux de l'entreprise*)**: Der findes ni i Belgien (i princippet en i hver af appeldomstolens retskredse, bortset fra at der i retskredsen for appeldomstolen i Bruxelles stadig findes en handelsret i Leuven og Nivelles og to handelsretter i Bruxelles (en nederlandsk- og en fransksproget) og en handelsret i retskredsen Eupen).

Underretter eller lokale retsinstanser

🇧🇪 **Underretter**: Der findes 187 underretter i Belgien (en i hver retskanton).

🇧🇪 **Politiretter (*Les tribunaux de police*)**: Der findes 15 i Belgien, dvs. en i hver retskreds, dog fire i Bruxelles.

Retsinstansernes kompetence

Underretten

Underretten behandler alle sager, hvor sagsgenstandens værdi er under 5 000 EUR, og som ikke henhører under en anden rets enekompetence.

Underretten er ligeledes kompetent i bl.a. tvister om lejekontrakter, nabostridigheder, sager om servitutter og ekspropriering, uanset hvilket beløb tvisten vedrører, samt foreløbige foranstaltninger mellem ægtefæller. Underrettens afgørelser kan, medmindre de vedrører krav på højst 2 000 EUR, **appelleres** til førsteinstansretten eller handelsretten.

Politiretten (*Le tribunal de police*)

Politiretten er en **strafferetlig og civilretlig** instans, der behandler mindre alvorlige lovovertrædelser, grovere lovovertrædelser, som henvises til politiretten på grund af formildende omstændigheder, overtrædelser af særlige love (f.eks. landbrugsloven og skovbrugsloven), krav om erstatning for skade som følge af en trafikulykke samt færdselsforseelser. Afgørelserne fra politiretten kan **appelleres** til førsteinstansretten, medmindre der er tale om de områder, der er angivet i retsplejeloven i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om krav på højst 1 240 EUR.

Førsteinstansretten (*Le tribunal de première instance*)

Førsteinstansretten har kompetence i alle tvistemål, medmindre loven bestemmer, at de skal behandles af andre retsinstanser. Det kaldes førsteinstansrettens **residualkompetence**.

Førsteinstansretten er opdelt i afdelinger: **civilretten**, **strafferetten**, **familieretten** og **ungdomsretten**. I 2007 blev der oprettet en afdeling, som kaldes en **ret for strafanvendelse**, inden for førsteinstansretterne i Antwerpen, Bruxelles, Østflandern, Liège og Hainaut.

Civilretten (*Le tribunal civil*)

Civilretten behandler **sager om personers retlige status**. Den er ligeledes kompetent i tvister om beløb over 1 860 EUR, tvister inden for arveretten eller ophavsrettigheder samt appeller af afgørelser afsagt af underretterne.

Strafferetten (*Le tribunal correctionnel*)

Strafferetten er en strafferetlig instans, der skal pådømme alle slags **lovovertrædelser og grove forbrydelser, som ikke skal behandles af en nævningedomstol**, som f.eks. bedrageri, svig, uagtsomt manddrab, indbrud og røveri. Den fungerer også som appelinstans for afgørelser afsagt af politiretterne.

En sag kan indbringes for strafferetten ved direkte henvisning fra anklagemyndigheden eller fra den civile part eller ved anordning fra undersøgelseskammeret, som efter undersøgelsen afgør, om den sigtede skal stilles for strafferetten eller ikke.

Undersøgelseskammeret (La chambre du conseil) er en undersøgelsesinstans, som består af en dommer fra førsteinstansretten, der sidder alene og undersøger, om der er grund til at indbringe sagen for strafferetten, eller om tiltalte ikke skal retsforfølges (tiltalefraval). Det er også undersøgelseskammeret, der beslutter, om tiltalte skal forblive varetægtsfængslet eller skal løslades, eventuelt på visse betingelser, enten fra måned til måned eller hver tredje måned, hvis der er tale om en forbrydelse, som ikke kan behandles af en nævningedomstol.

Varetægtsfængsling er en sikkerhedsforanstaltning, hvor en person, der mistænkes for at have begået en forbrydelse, fængsles frem til retssagen. Denne foranstaltning anvendes for at forhindre mistænkte i at forsvinde, før vedkommende skal stilles for en dommer, begå andre lovovertrædelser i mellemtiden, forsøge at bortskaffe bevismateriale eller tage kontakt til tredjemand (f.eks. for at påvirke vidner eller medtiltalte). Mistænkte, som løslades, eller som får tiltalefraval, kan kræve erstatning af justitsministeriet for den tid, de har tilbragt i fængslet. Denne erstatning kaldes for "indemnité en cas de détention inopérante". To betingelser skal være opfyldt for at kunne få denne erstatning: Varetægtsfængslingen skal have varet mere end otte dage, og fængslingen eller forlængelsen af fængslingen må ikke skyldes mistænktens personlige opførsel. Ministeren er meget stringent i sin vurdering af sidstnævnte betingelse. Undersøgelsesdommerens afgørelser kan **appelleres** til anklagekammeret, der er undersøgelsesinstansen inden for appeldomstolene.

Ungdomsretten (Le tribunal de la jeunesse)

Ungdomsafdelingerne, der udgør **ungdomsretten**, har kompetence til at behandle sager vedrørende udsatte mindreårige og mindreårige, der har begået strafbare handlinger.

Anklagemyndigheden afgør alene, om en sag skal anlægges ved ungdomsretten eller ej. Det er ikke muligt at henvende sig direkte til dommeren, f.eks. i civile sager. Unge kan stilles for ungdomsretten i to tilfælde:

Hvis en ung har begået en lovovertrædelse, meddeler politiet den unges navn til anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden træffer herefter afgørelse om, hvorvidt de faktiske omstændigheder er tilstrækkelig alvorlige til at henvise sagen til ungdomsretten.

Hvis den unge kommer fra et konfliktfyldt hjem, har den unge sandsynligvis allerede haft kontakt med en ungdomsforsorgstjeneste. Hvis situationen ikke bliver løst, sender ungdomsforsorgstjenesten den pågældende sag til en mægling Kommission, der yder særlig bistand til unge. Denne mægling Kommission kan om nødvendigt anmode anklagemyndigheden om at henvise sagen til ungdomsretten, således at der kan træffes passende foranstaltninger.

Familieretten

Familieretterne har kompetence til at behandle alle tvister af familieretlig karakter.

Disse kompetencer er fastsat i retsplejelovens artikel 572a og artikel 577, stk. 3.

Med visse undtagelser har retten, uanset beløbsstørrelse, kompetence på følgende områder:

Sager vedrørende personers retlige status og konsekvenserne heraf: tvister vedrørende ægteskabet eller forpligtelserne forbundet hermed, skilsmisse og de formueretlige konsekvenser heraf, bestemmelse og bestridelse af slægtskab, indsigelser mod visse afgørelser truffet af personregisterførere osv.

Sager vedrørende registrerede samliv og konsekvenserne heraf: Foranstaltninger vedrørende samleveres formue, ophævelse af registrerede samliv osv.

Sager vedrørende børn: fastlæggelse af de nærmere betingelser for udøvelse af forældremyndigheden og/eller af retten til at have barnet boende, fastlæggelse af retten til samvær osv.

Sager vedrørende underholdspligt: fastsættelse eller ændring af underholdsbidrag til en tidligere ægtefælle eller en forælder og af børnebidrag osv.

Sager vedrørende børnetilskud: bestemmelse af den person, der er berettiget til børnetilskud, eller tvist vedrørende betalingen af tilskuddet til den ydelsesberettigede.

Sager vedrørende familieformueretlige forhold: donationer fra en familieformue, bodeling i forbindelse med ægtefællers fælles ejendom, sager vedrørende arv (f.eks.: arveafkald) osv., sager vedrørende et midlertidigt forbud mod ophold i hjemmet i tilfælde af vold i hjemmet.

Familieretten har også kompetence til at anvende uopsættelige foreløbige retsmidler.

Endelig er familieretten også kompetent til at behandle appelsager vedrørende afgørelser truffet af underretten vedrørende personer uden handleevne.

Retterne for strafanvendelse (Les tribunaux de l'application des peines)

Retterne for strafanvendelse træffer afgørelser om den eksterne retsstilling for personer, der idømmes frihedsstraf. De træffer afgørelse om anvendelsen af følgende: **weekend- og natfængsel, elektronisk overvågning, betinget løsladelse og midlertidig løsladelse** med henblik på udsendelse af Belgien eller tilbagesendelse. Anklagemyndigheden og domfældte kan indgive en kassationsbegæring mod afgørelser truffet af retterne for strafanvendelse.

– Appel af førsteinstansrettens afgørelser

Undtagen for så vidt angår afgørelser truffet af retten for strafanvendelse kan en part eller anklagemyndigheden, hvis vedkommende ikke er tilfreds med en dom afsagt af en førsteinstansret, **appellere** denne dom, under forudsætning af at den er afsagt i første instans, dvs. ikke i en appelsag om en afgørelse fra en politiret eller en underret. I så tilfælde er det appeldomstolen, der skal behandle sagen, uanset om denne stammer fra civilretten, strafferetten eller ungdomsretten.

Arbejdsretten (Le tribunal du travail)

Arbejdsretten er kompetent i **social- og arbejdsretlige spørgsmål**: social sikring (pensioner, arbejdsløshed osv.), konflikter i arbejdsmarkedsrelationer (ansættelseskontrakter, arbejdsregler osv.) og arbejdsulykker. Den er også kompetent til at træffe afgørelser om begæringer om **gældssanering**, som indgives af fysiske personer.

Arbejdsretten består af **forskellige afdelinger**. Medmindre andet er bestemt i retsplejeloven, består arbejdsretten af en juridisk dommer, der er retsformand, og to lægdommere udpeget af arbejdsmarkedets parter. Afhængigt af arten af den tvist, som retten skal behandle, repræsenterer lægdommerne fra arbejdsmarkedets parter enten arbejdstagerne, arbejdsgiverne eller selvstændige erhvervsdrivende. Disse personer udnævnes blandt kandidater udpeget af arbejdsmarkedets organisationer (arbejdsgivere, funktionærer, arbejdere eller selvstændige erhvervsdrivende). Her kaldes anklagemyndigheden for "auditorat du travail" og anklageren for "auditeur du travail".

Hvis parterne er uenige i arbejdsrettens dom, kan de **appellere** den til arbejdsdomstolen.

Handelsretten (Le tribunal de l'entreprise)

Handelsretten har kompetence til at afgøre tvister mellem virksomheder, uanset beløbsstørrelse.

En fysisk person kan også anlægge sag mod en virksomhed ved handelsretten.

Handelsretten behandler tvister mellem virksomheder, dvs. fysiske personer, der er selvstændige erhvervsdrivende (erhvervsdrivende, personer beskæftiget i liberale erhverv og administratorer), juridiske personer (selskaber, foreninger og fonde) og organisationer, der ikke har status som juridiske personer.

Tvisterne må ikke henhøre under andre domstoles særlige kompetence, og for så vidt angår fysiske personer må de ikke vedrøre en handling, der helt klart er uden forbindelse til virksomheden.

Handelsretten består af en eller flere afdelinger. Hver afdeling består af en dommer og to lægdommere fra erhvervslivet. Lægdommerne fra erhvervslivet er ikke professionelle dommere, men erhvervsdrivende, virksomhedsledere og virksomhedsrevisorer osv. De bistår dommeren med deres erfaringer fra erhvervslivet.

I nogle tilfælde repræsenteres anklagemyndigheden i sagen ved handelsretten ved den offentlige anklager, en eller flere første stedfortrædende offentlig anklagere og en eller flere stedfortrædende offentlig anklagere.

Hvis parterne ønsker at anfægte rettens afgørelse, kan de **indbringe den for appeldomstolen**. Den anfægtede dom skal imidlertid være afsagt i første instans.

Appeldomstole og arbejdsdomstole

Appeldomstolen består af flere afdelinger:

De civile afdelinger behandler appeller af afgørelser afsagt i første instans af de civile afdelinger ved førsteinstansretterne og af handelsretterne.

De strafferetlige afdelinger behandler appeller af afgørelser afsagt af strafferetterne i første instans.

Ungdomsafdelingerne behandler appeller af afgørelser afsagt af ungdomsretterne i første instans.

Anklagekammeret er en undersøgelsesinstans, der behandler appeller af afgørelser fra undersøgelseskammeret. Det er ligeledes anklagekammeret, der henviser en mistænkt til nævningedomstolen, fordi vedkommende er mistænkt for at have begået en grov forbrydelse, have overtrådt presselovgivningen eller have begået en politisk forbrydelse.

Som ved arbejdsretten består **arbejdsdomstolens** afdelinger af en juridisk dommer, der kaldes en "conseiller", og to eller fire dommere udpeget af arbejdsmarkedets parter. Arbejdsdomstolen behandler appeller af afgørelser fra arbejdsretterne.

Nævningedomstolen

Alvorlige forbrydelser

Når en person **anklages for en forbrydelse, der er for grov til at kunne behandles af strafferetten, eller som ikke er blevet henvist til behandling af samme**, tilsiges vedkommende til at møde for nævningedomstolen for at blive dømt af en **jury**.

Nævningedomstolen har en juridisk dommer som retsformand, og denne bistås af to assessorer, som ligeledes er juridiske dommere. De udtaler sig ikke om, hvorvidt den anklagede er skyldig eller uskyldig. Det er juryens medlemmer, også kaldet nævninge, der skal beslutte, hvorvidt den anklagede er skyldig i den pågældende lovovertrædelse. **Nævningene** udpeges ved lodtrækning blandt befolkningen. Enhver belgier mellem 28 og 65 år, der ikke har mistet sine borgerlige og politiske rettigheder, og som kan læse og skrive og ikke er blevet idømt en fængselsstraf på mere end fire måneder eller en arbejdsstraf på mere end 60 timer, kan indkaldes som nævning.

Nævningeprocessen indledes med oplæsning af anklageskriftet, som er et sammendrag af efterforskningen, der omfatter de væsentligste elementer, som er fremkommet under forundersøgelsen. Derefter afhøres vidnerne og de involverede parter. Disse afhøringer skal give nævningene, som ikke har haft mulighed for at gennemgå sagens akter, mulighed for at danne sig en mening. Derefter fremlægger anklagemyndigheden sit anklageskrift, de civile parter tager ordet, og advokaterne fremfører deres mundtlige indlæg. Den tiltalte afhøres også. Den pågældende besvarer retsformandens spørgsmål, gør rede for sagens kendsgerninger og kan ligeledes erklære sig uskyldig. Efter retsmødet trækker de **12 nævninge** sig tilbage bag lukkede døre. De **skal udtale sig om, hvorvidt den anklagede er skyldig eller uskyldig**. De gennemfører en afstemning, og deres afgørelse kan nuanceres. De kan f.eks. kende den tiltalte skyldig og samtidig anerkende, at der foreligger formildende omstændigheder. Hvis den tiltalte kendes skyldig, diskuterer de juridiske dommere og nævningene sammen, hvilken straf den pågældende skal idømmes. Denne afgørelse træffes med absolut flertal. Afgørelsen om skyldsspørgsmålet skal være begrundet. I princippet kan en dom afsagt af en nævningedomstol ikke appelleres. Domfældte, den civile part og anklagemyndigheden kan imidlertid indbringe afgørelsen for **kassationsdomstolen**. Hvis en domfældelse kasseres, dvs. annulleres af kassationsdomstolen, sendes sagen tilbage til en ny nævningedomstol, der skal træffe en ny afgørelse.

Overtrædelser af presselovgivningen og politiske forbrydelser

For at der kan være tale om en overtrædelse af presselovgivningen, skal man have udtrykt lovstridige meninger gennem tekster, der er formidlet i flere eksemplarer via en teknisk proces. En politisk forbrydelse er en forbrydelse begået med et politisk motiv og med et politisk mål for øje. Nævningedomstolen pådømmer sager om politiske forbrydelser og overtrædelser af presselovgivningen med undtagelse af overtrædelser af presselovgivningen, der bunder i racisme eller fremmedhad.

Kassationsdomstolen

Kassationsdomstolen er **garant for, at domstole og retter overholder lovgivningen**. Den har kompetence for hele landet. Kassationsdomstolen pådømmer ikke sagens realitet, men udelukkende juridiske spørgsmål. En sag kan kun indbringes for kassationsdomstolen **af retlige grunde**, dvs. hvis der er tale om en overtrædelse af loven eller et generelt retsprincip. En dom eller kendelse kan kun indbringes for kassationsdomstolen, hvis den er afsagt i sidste instans, dvs. når der er tale om afgørelser, der ikke kan appelleres.

Kassationsdomstolen består af en førstepresident, en præsident, afdelingspræsidenter og dommere. Anklagemyndigheden repræsenteres af statsadvokaten ved kassationsdomstolen eller af en generaladvokat. Domstolen består af **tre afdelinger**. Den første behandler civilsager, handelssager, skattesager og disciplinærsager, den anden straffesager og den tredje sager vedrørende arbejdsret og social sikring. Hver af afdelingerne består af en fransk og en nederlandsk afdeling. Hver underafdeling sættes normalt med fem dommere.

Før de afsiger dom, hører dommerne konklusionerne fra **anklagemyndigheden** ved kassationsdomstolen. Kassationsdomstolen kan beslutte at afvise kassationsbegæringen. Hvis de fremførte argumenter forkastes, afvises begæringen, og den anfægtede dom bliver endelig. Hvis kassationsdomstolen skønner, at den anfægtede afgørelse er truffet i strid med loven, annulleres afgørelsen helt eller delvist, og sagen kan eventuelt henvises til den underliggende retsinstans til fornyet behandling. Denne henvisning sker, hvis der er grund til at genbehandle sagens realitet. Det er aldrig den samme domstol, der skal behandle sagen på ny.

Bemærk

Det er vigtigt at bemærke, at ved siden af de civile domstole behandler straffedomstole – appeldomstolens strafferetlige afdelinger, nævningedomstolen, førsteinstansrettens strafferetlige afdelinger (strafferetten) og politiretten (i straffesager) – også civile krav (navnlig vedrørende erstatning), der er indgivet af civile parter, dvs. ofre for strafbare handlinger i bred betydning.

Juridiske databaser

Der findes flere oplysninger om domstole og retter i [det belgiske retsvæsens webportal Juridat](#).

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, adgangen til databasen er **gratis**.

Relevante links

[Belgiens justitsministerium](#)

Sidste opdatering: 28/07/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig

ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Bulgarien

Dette afsnit giver et overblik over Bulgariens domstolssystem.

Domstolssystemet og retssystemet

Domstole i første instans på det civile retlige og det strafferetlige område

Kredsdomstolen (*Rayonen sad*)

Kredsdomstolen er den primære domstol i første instans. Den er kompetent i alle sager med undtagelse af sager, som ifølge lovgivningen er tillagt en anden retsinstans. Den behandler civile retlige, strafferetlige og forvaltningsretlige sager. Dens afgørelser kan appelleres til den kompetente regionale domstol (*Okrazhen sad*).

Kredsdomstolen sættes af dommere og ledes af en retspræsident.

Den regionale domstol (*Okrazhen sad*)

Når den fungerer som domstol i første instans, prøver den regionale domstol:

på det civile retlige område – sager om fastslåelse eller anfægtelse af faderskab, ophævelse af adoptioner, indførelse eller ophævelse af værgemål, sager om krav på ejendomsret eller andre materielle rettigheder vedrørende fast ejendom, når værdien af sagens genstand overstiger 50 000 BGN, civil- og handelsretlige sager, når værdien af sagens genstand overstiger 25 000 BGN, med undtagelse af sager om underholdsbidrag og konflikter på arbejdsmarkedet samt sager om inddrivelse af ikkegodkendte udgifter, sager om konstatering af uregelmæssigheder ved eller annullering af optagelse i registre eller manglende registrering i de i loven omhandlede tilfælde, sager, der ifølge andre love henhører under den regionale domstol

på det strafferetlige område – sager om lovovertrædelser i henhold til artikel 95-110, 115, 116, 118, 119, 123, 124, artikel 131, stk. 2, nr. 1) og 2), artikel 142, artikel 149, stk. 5, artikel 152, stk. 4, artikel 196a, 199, 203, artikel 206, stk. 4, artikel 212, stk. 5, artikel 213a, stk. 3 og 4, artikel 214, stk. 2, artikel 219, 224, 225b, 225c, 242, 243-246, 248-250, 252-260, 277a-278d, 282 og 283b, 287a, 301-307a, 319a-319f, artikel 330, stk. 2 og 3, artikel 333, 334, 340-342, artikel 343, stk. 1, litra c), stk. 3, litra b), og stk. 4, artikel 349, stk. 2 og 3, artikel 350, stk. 2, artikel 354a, stk. 1 og 2, artikel 354b, artikel 356f- 356i, artikel 357-360 og artikel 407-419a i straffeloven med undtagelse af sager, der henhører under den særlige domstol i straffesager (*Spetsializiran nakazatelen sad*) ifølge artikel 411a i [straffeloven](#).

Byretten i Sofia (*Sofiyski gradski sad*) ligger i hovedstaden. Den har samme kompetence som den regionale domstol. Byretten i Sofia fungerer som domstol i første instans ved almindelige lovovertrædelser begået af personer, der er omfattet af immunitet, eller af regeringsmedlemmer.

De regionale domstole ligger i provinshovedstæderne. Hver regional domstol har en eller flere kredsdomstole under sig.

Domstole i anden instans på det civile retlige og det strafferetlige område

Den regionale domstol prøver i anden instans afgørelser, der appelleres fra kredsdomstolene, samt andre sager, som den har fået tildelt efter loven.

Appeldomstolen (*Apelativen sad*) prøver som andeninstansdomstol afgørelser, som appelleres fra de regionale domstole, samt andre sager, som den har fået tildelt efter loven.

Domstole i tredje instans på det civile retlige og det strafferetlige område

Den øverste kassationsdomstol (*Varhoven kasatsionen sad*) er den øverste retsinstans på det strafferetlige og det civile retlige område. Dens kompetence omfatter hele Bulgarien.

Juridisk database

Hver retsinstans i Bulgarien har et websted rettet mod private, juridiske personer og myndigheder. På webstedet kan man se oplysninger om den pågældende domstols struktur og aktiviteter samt finde oplysninger om verserende og afsluttede sager.

URL-adresse på de relevante databaser

En detaljeret liste over de bulgarske domstole med angivelse af deres adresse og websted (kun på bulgarsk) findes på webstedet for [det øverste retsråd](#) (*Visshiya sadeben savet*).

Sidste opdatering: 29/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Tjekkiet

Det tjekiske domstolssystem består af 89 kredsdomstole, otte regionale domstole og den øverste domstol.

Almindelige domstole – indledning

På det civile retlige område

Civile sager behandles af kredsdomstole (*okresní soudy*), regionale domstole (*krajské soudy*), højere domstole (*vrchní soudy*) og Tjekkiets øverste domstol (*Nejvyšší soud České republiky*).

Domstole i første instans

Kredsdomstole behandler og afgør tvister og andre juridiske spørgsmål inden for civile sager, arbejdsretlige sager, familieretlige sager og handelssager, hvis de ikke er underlagt en anden domstols jurisdiktion i henhold til loven.

Andre sager, der ikke hører under privatreten (f.eks. vedrørende udnævnelse eller afskedigelse af voldgiftsmænd, ophævelse af en voldgiftskendelse osv.), behandles af kredsdomstolene i civile sager, hvis det kræves i henhold til loven.

Sager ved en kredsdomstol behandles sædvanligvis af én dommer.

Arbejdsretlige sager og andre sager anført i loven behandles af en dommer og to lægmænd.

Regionale domstole behandler de sager og tvister, der er defineret i retsplejelovens § 9, stk. 2, og § 9a, i første instans (*občanský soudní řád*).

Sager, der indbringes for en regional domstol i første instans, behandles af én dommer. Hvis det kræves i henhold til loven, behandles sager i første instans af en dommer og to meddommere.

Den øverste domstol behandler sager i første instans i henhold til § 51 i lov nr. 91/2012 (lov om international privatret og retspleje) (*zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém*). I henhold til lovens bestemmelser anerkender den øverste domstol udenlandske domstoles domme.

Den øverste domstol behandler sager i afdelinger eller store afdelinger.

Anden instans

Når en sag behandles af en kredsdomstol i første instans, er appeldomstolen (domstolen i anden instans) en regional domstol.

Når en regional domstol behandler en sag i første instans, er appeldomstolen f.eks. en højere domstol.

De højere domstole behandler sager i afdelinger bestående af en dommer og to meddommere, medmindre andet angives i særlig lovgivning.

Juridiske databaser

Den tjekkiske lovgivning findes på [den tjekkiske regerings officielle portal](#) (kun på tjekkisk).

Er der gratis adgang til retsdatabasen?

Ja, det er kun denne portal, der giver gratis adgang til lovtekster.

På det strafferetlige område:

Straffesager behandles af kredsdomstole (*okresní soudy*), regionale domstole (*krajské soudy*), højere domstole (*vrchní soudy*) og Tjekkiet's øverste domstol (*Nejvyšší soud České republiky*).

Domstole i første instans

Medmindre andet angives i lov nr. 141/1961 om straffesager, behandler kredsdomstolene straffesager i første instans (*zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním*).

I forbindelse med en strafferetlig procedure ved en domstol behandles og afgøres sagen af en afdeling eller en enedommer. Afdelingsformanden eller enedommeren afgør sagen alene, når dette bestemmes udtrykkeligt i loven. Afdelinger ved kredsdomstole består af en dommer og to retsmedlemmer. En "enedommer" kan være en retsformand eller en anden dommer. Kun dommere kan fungere som retsmedlemmer.

Straffesager behandles i første instans af regionale domstole, hvis strafferammen for overtrædelsen er på mindst fem års fængsel, eller hvis der kan pålægges særlig straf. De straffesager, der er omhandlet i § 17, stk. 1, i lov om straffesager, behandles af en regional domstol i første instans, selv om strafferammen er lavere end fem år.

Regionale domstole behandler sager i afdelinger. En "enedommer" behandler de sager, der er anført i de relevante love om retspleje.

Afdelinger i regionale domstole består af:

en retsformand og to retsmedlemmer, hvis afdelingen behandler en straffesag i første instans

en retsformand og to dommere i andre sager.

En "enedommer" kan være en retsformand eller en anden dommer. Kun dommere kan fungere som retsmedlemmer.

Anden instans

Appeller af kredsdomstoles domme behandles af en højere regional domstol. Appeller af domme afsagt af en regional domstol i første instans behandles af en højere domstol.

De højere domstole behandler sager i afdelinger bestående af en retsformand og to dommere, medmindre andet angives i særlig lovgivning.

Kompetence i forvaltningssager

Forvaltningsretsplejen har til formål at beskytte fysiske og juridiske personers individuelle offentligretlige rettigheder.

Denne rolle varetages af forvaltningsdomstolene (*správní soudy*). Disse er særlige afdelinger af det regionale domstolssystem og fungerer som forvaltningsdomstole i første instans.

Forvaltningsdomstolene er sammensat af en retsformand, en stedfortrædende retsformand samt andre dommere. De enkelte sager behandles af op til tre dommere.

Forvaltningsdomstole behandler:

sager vedrørende afgørelser truffet af en forvaltningsmyndighed på det offentligretlige område, dvs. af en udøvende myndighed, en selvstyrende geografisk myndighed, en fysisk person eller en anden myndighed, der er anmodet om at træffe afgørelse om en fysisk og juridisk persons rettigheder og forpligtelser på området offentlig forvaltning

beskyttelse mod manglende handling fra en forvaltningsmyndigheds side

beskyttelse i tilfælde af ulovlig handling fra en forvaltningsmyndigheds side

klager over kompetence

sager vedrørende valg og lokale/regionale folkeafstemninger

sager, der involverer politiske partier og bevægelser

fuld eller delvis ophævelse af generelle foranstaltninger på grund af deres ulovlighed

sager vedrørende dommeres, retsmedlemmers, offentlige anklageres og fogeders disciplinære ansvar

sager vedrørende visse regler for erhverv.

Den **øverste forvaltningsdomstol** (*Nejvyšší správní soud*) er den sidste forvaltningsretlige instans. Den øverste forvaltningsdomstol er sammensat af en retsformand, en række næstformænd og andre dommere. Sager behandles generelt af et panel bestående af tre dommere.

Ud over appeller behandler den øverste forvaltningsdomstol sager om opløsning af politiske partier eller politiske bevægelser, sager om suspension eller genoptagelse af deres aktiviteter, sager vedrørende kompetence og sager om fuld eller delvis ophævelse af foranstaltninger af generel karakter. Den øverste forvaltningsdomstol er endvidere tillagt kompetence i henhold til den særlige lovgivning. Flere oplysninger kan findes på følgende websted:

Flere oplysninger kan findes på siden [Det Europæiske Civilretlige Atlas – domstolssystemet i Tjekkiet](#)

Flere oplysninger kan findes på følgende websted: [Nejvyšší správní soud](#).

Relevante links

[Domstolssystemet](#)

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Danmark

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Danmark.

Almindelige domstole – indledning

Højesteret

Højesteret er Danmarks øverste domstol og ligger i København. Domstolen behandler domme og kendelser, der er afsagt af:

Østre Landsret

Vestre Landsret

Sø- og Handelsretten.

Højesteret behandler både civile sager og straffesager og fungerer som sidste (tredje) instans i skifte-, konkurs-, foged- og tingslysningssager.

I straffesager kan Højesteret ikke tage stilling til skyldsspørgsmålet. Kun under særlige omstændigheder kan en sag indbringes for Højesteret som tredjeinstans (se nedenfor). Der er ingen lægdommere ved Højesteret.

Østre Landsret og Vestre Landsret

Der er **to landsretter** i Danmark – Vestre Landsret og Østre Landsret. Landsretterne behandler appelsager fra byretterne.

Civile sager og straffesager behandles ved byretterne (første instans). I visse tilfælde kan en civil sag henvises til landsretten.

Byretterne

Byretterne behandler civile sager, straffesager, fogedsager, skiftesager og konkurssager. Notarialforretninger hører også under byretternes kompetenceområde. Fra den 8. september 2009 er håndteringen af hele tinglysningssområdet samlet i Tinglysningssretten.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger findes i [organisationsdiagrammet for Danmarks Domstole](#).

Sidste opdatering: 05/05/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Tyskland

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Tyskland.

Almindelige domstole – indledning

Kompetenceområde i civile sager

Underretterne (Amtsgerichte) har som domstole i første instans kompetence til at behandle civile sager – primært i sager med en søgsmålsværdi på op til 5 000 EUR. De har også kompetence i sager, der ikke afhænger af søgsmålsværdien, såsom lejemålstvister samt familieretssager og sager om underholdspligt.

Sager ved underretten kan behandles af en enedommer.

Delstatsretterne (Landgerichte) har som domstole i første instans kompetence til at behandle civile sager, der omhandler alle de tvister, der ikke behandles ved underretten. Det drejer sig normalt om tvister med en søgsmålsværdi på mere end 5 000 EUR.

I princippet behandles sager ved delstatsretten ligeledes af en enedommer. Vanskelige sager af fundamental vigtighed afgøres imidlertid af dommerkollegier, dvs. et panel bestående af tre fagdommere.

Delstatsretten i **anden instans** behandler civilsager inden for de regionale domstole. De består normalt af tre dommere, der behandler ankesager vedrørende afgørelser i underretten.

Ydermere kan der etableres en **afdeling for handelssager** i delstatsretten. En sådan afdeling er normalt ansvarlig for tvister i første og anden instans mellem virksomheder. Disse afdelinger består af en fagdommer og to domsmænd fra erhvervslivet.

Højere delstatsretter (Oberlandesgerichte) er normalt en domstol i anden instans. I civile sager behandler de ankesager vedrørende afgørelser i delstatsretten og ankesager vedrørende afgørelser i underretten i forbindelse med familieretlige sager.

Afdelingerne ved de **højere delstatsretter** består normalt af tre fagdommere. Civile sager, der ikke repræsenterer særlige vanskeligheder, og som ikke er af fundamental vigtighed, kan imidlertid overflyttes til behandling af en enedommer.

Den højeste almindelige domstol er [Forbundsdomstolen \(Bundesgerichtshof\)](#), der er sidste instans, og som udelukkende behandler appelsager i forbindelse med kassation. Afdelingerne i forbundsdomstolen består af fem fagdommere.

Kompetenceområde i straffesager

Domstole i første instans

Lov om domstolsordningen (Gerichtsverfassungsgesetz – GVG) fastlægger domstolenes kompetenceområder i straffesager. Underretten (*Amtsgericht*) er domstol i første instans i forbindelse med straffesager, medmindre delstatsretten eller den højere delstatsret har den retlige kompetence på dette område (i henhold til § 24, stk. 1, første punktum, nr. 1-3 i GVG). I princippet (i henhold til § 25 i GVG) træffes der, når der er tale om en straffelovsovertrædelse, afgørelse af en straffedomstol, hvis:

der er tale om deltagelse af en civil part, og

der ikke forventes en fængselsstraf på mere end to år.

I alle andre sager er den ansvarlige domstol en domsmændsret (jury) (i henhold til § 28 i GVG). Retten sættes af en fagdommer og et antal domsmænd.

Sager, der behandles i domsmændsretten, omhandler kriminalitet af middelsvær karakter. Disse sager ligger inden for underrettens kompetenceområde (i henhold til art. 24, stk. 1, i GVG), medmindre de overdrages til en straffedomstol (i henhold til art. 25 i GVG). Dette sker i forbindelse med sager, hvor den forventede fængselsstraf er på mellem to og fire år. Derudover kan en såkaldt udvidet domsmændsret behandle sådanne sager på den offentlige anklagers anmodning (i henhold til § 29, stk. 2, i GVG), hvis den offentlige anklager og retten vurderer, at der er behov for yderligere konsultation med en anden fagdommer på grund af sagens omfang.

Kompetenceområdet for **delstatsretten (Landgericht) i første instans** er beskrevet i § 74, stk. 1, i GVG. I henhold hertil er delstatsretten ansvarlig for alle sager, som hverken underretten eller den højere delstatsret er ansvarlig for, dvs. når der forventes en længere fængselsstraf.

Det skal bemærkes, at der i den tyske straffelovgivning skelnes mellem en "lovovertrædelse" (*Vergehen*) på den ene side og en "forbrydelse" (*Verbrechen*) på den anden. I denne forbindelse er en forbrydelse (i henhold til Forbundsrepublikkens straffelov) en kriminel handling, der ifølge loven straffes med minimum et år. Derfor er forbrydelser de mest alvorlige kriminelle handlinger.

Delstatsretten er ligeledes ansvarlig for alle andre forbrydelser, hvor den forventede fængselsstraf overstiger fire år (§ 74, stk. 1, andet punktum, første tilfælde, i GVG). Delstatsretten har ligeledes den fornødne kompetence, hvis den offentlige anklager beslutter sig for at bringe en sag for delstatsretten på grund af dens vigtighed, også selv om underretten har den fornødne kompetence.

Afgørelser i første instans træffes af en stor afdeling for strafferet (Große Strafkammer) og behandles normalt af tre fagdommere og to domsmænd. Under de betingelser, der er beskrevet i § 76, stk. 2, i GVG, kan en stor afdeling for straffesager i begyndelsen af en strafferetssag eller på tidspunktet for berømmelse af retsmøderne træffe beslutning om, at sagen skal behandles af to dommere og to domsmænd alene.

Den **højere delstatsret** er domstol i første instans i forbindelse med de forbrydelser og lovovertrædelser, der er angivet i § 120, stk. 1 og 2, i GVG, der for de flestes vedkommende drejer sig om sikkerheden i eksistensen af Forbundsrepublikken Tyskland. Afdelingerne i forbundsdomstolen behandler sager med fem professionelle dommere, herunder en tilsynsførende dommer. Når sagen starter, kan afdelingen for straffesager imidlertid beslutte, at sagen skal behandles af tre fagdommere, herunder den tilsynsførende dommer, medmindre sagen er så omfattende og vanskelig, at det er nødvendigt med to yderligere dommere (i henhold til § 122, stk. 2, første og andet punktum, i lov om domstolsordningen/GVG).

Ankesager

Når en afgørelse fra underretten appelleres, gøres dette normalt til **delstatsretten** (i henhold til § 312 i strafferetsplejeloven [StPO]), hvor appelsagen behandles af en lille afdeling for straffesager (*kleine Strafkammer*) (§ 76, stk. 1). Denne afdeling består af en fagdommer og to domsmænd. I ankesager

vedrørende afgørelser fra en udvidet domsmandsret under underretten er der en ekstra dommer (§ 76, stk. 6, GVG). Derudover er en såkaldt "springende revisionsanke" (*Sprungrevision*) (i henhold til § 335 i StPO) mulig i forbindelse med afgørelser i underretten i første instans, hvorefter sagen behandles af den højeste delstatsret.

En **appelsag vedrørende kassation (*Revision*)** kan anlægges i forbindelse med afgørelser ved domstole i første instans, både delstatsretten og den højere delstatsret (i henhold til § 333 i StPO). Forbundsdomstolen er appeldomstol i første instans (*Revisionsinstanz*) i forbindelse med alle afgørelser i den højeste delstatsret og i den store afdeling for straffesager under delstatsretten (i henhold til § 135, stk. 1, i GVG). Afdelingerne i forbundsdomstolen behandler sager vedrørende lovgivningsmæssige spørgsmål med fem fagdommere, herunder en tilsynsførende dommer. Ankesager vedrørende (andre) afgørelser i delstatsretten afgøres af den højeste delstatsret.

Relevante links

 [Forbundsdomstolen](#)

Sidste opdatering: 14/05/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Estland

Dette afsnit indeholder oplysninger om de almindelige domstole i Estland.

Almindelige domstole – indledning

Regionsretterne (*maakohus*) er de almindelige domstole, der har kompetence til at behandle sager i **første instans**, hvilket gælder både for civile sager, straffesager og sager vedrørende lovovertrædelser af middelsvær grad. De behandler også andre sager inden for rammerne af de beføjelser, de er tillagt ved lov. Retssager ved regionsretterne er reguleret i følgende love: Lov om rettens pleje i civile sager (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) for så vidt angår civile sager, lov om rettens pleje i straffesager (*kriminaalmenetluse seadustik*) for så vidt angår straffesager og lov om rettens pleje i sager vedrørende lovovertrædelser af middelsvær grad (*vääртеomenetluse seadustik*) for så vidt angår sådanne lovovertrædelser.

Distriktsdomstolene (*ringkonnakohus*) foretager i deres egenskab af appelinans en prøvelse af de domme og kendelser, der afsiges af regionsretterne. Sager ved distriktsdomstolene er reguleret i de samme love som dem, der gælder for sager i første instans.

Domstole i første instans

Der er fire regionsretter i Estland. Regionsretterne er opdelt i afdelinger (*kohtumaja*).

Regionsretter:

Regionsretten i Harju (*Harju Maakohus*):

Afdelingen i Tallinn.

Regionsretten i Viru (*Viru Maakohus*):

Afdelingen i Jõhvi

Afdelingen i Narva

Afdelingen i Rakvere.

Regionsretten i Pärnu (*Pärnu Maakohus*):

Afdelingen i Pärnu

Afdelingen i Haapsalu

Afdelingen i Kuressaare

Afdelingen i Rapla

Afdelingen i Paide.

Regionsretten i Pärnu har en afdeling for betalingspåkrav, der behandler anmodninger om iværksættelse af hasteproceduren i sager om sådanne betalingspåkrav.

Regionsretten i Tartu (*Tartu Maakohus*):

Afdelingen i Tartu

Afdelingen i Jõgeva

Afdelingen i Viljandi

Afdelingen i Valga

Afdelingen i Võru.

Regionsretten i Tartu har en afdeling, der tager sig af indregistrering af motorkøretøjer og indførsler i tingbogen. Tinglysningskontoret ajourfører tingbogen og skibsregistret. Indregistreringsafdelingen ajourfører handels- og selskabsregistret, registret over almenyttige organisationer og registret over behæftede aktiver.

Domstole i anden instans

Der er to distriktsdomstole i Estland.

Distriktsdomstole:

Distriktsdomstolen i Tallinn (*Tallinna Ringkonnakohus*)

Distriktsdomstolen i Tartu (*Tartu Ringkonnakohus*).

Retsdatabaser

Kontaktoplysninger på domstolene findes på [retsvesenets hjemmeside](#). Der er gratis adgang til databasen.

Sidste opdatering: 01/10/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Irland

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Irland.

Almindelige domstole

Det irske domstolssystem blev oprettet ved forfatningen af 1922, der indeholdt bestemmelser om oprettelse af nye domstole til erstatning for dem, der blev oprettet under den britiske administration. Der blev oprettet nye domstole i 1924 ifølge loven af 1924 om domstole (*Courts of Justice Act*), som udgør retsgrundlaget for domstolssystemet.

De nuværende domstole blev oprettet ved loven af 1961 om oprettelsen og sammensætningen af retter og domstole i henhold til artikel 34 i forfatningen, som blev vedtaget ved folkeafstemning i 1937. Appeldomstolen (*Court of Appeal*) blev oprettet den 29. oktober 2014 efter en folkeafstemning, der blev afholdt i 2013.

Forfatningens artikel 34-37 vedrører retsplejen generelt. I artikel 34, stk. 1, er det fastlagt, at "Domstole nedsat ved lov forvalter retsplejen". I forfatningen skitseres domstolssystemets struktur: Det består af en sidsteinstansdomstol – den øverste domstol (*Supreme Court*) – appeldomstolen med både civilretlig og strafferetlig kompetence og førsteinstansretter, som omfatter *High Court*, der har fuld kompetence på det strafferetlige og det civilretlige område, domstole med begrænset kompetence, kredsdomstole (*Circuit Court*) og distriktsdomstole (*District Court*), der er organiseret på regionalt niveau.

Kompetenceområde i civile sager

Den øverste domstol

Der blev foretaget store ændringer af [den øverste domstols](#) kompetence i appelsager, da den 33. ændring af forfatningen, der førte til oprettelse af appeldomstolen, trådte i kraft den 28. oktober 2014. Siden oprettelsen af appeldomstolen har den øverste domstol haft kompetence til at behandle appeller:

- mod en afgørelse fra appeldomstolen, hvis den vurderer, at den pågældende afgørelse er af bredere offentlig interesse, eller hvis det er nødvendigt at indbringe sagen for den øverste domstol af hensyn til retssikkerheden, og
- mod en afgørelse fra *High Court*, når det konstateres, at særlige omstændigheder retfærdiggør en direkte appel. For at den øverste domstol vælger at behandle sagen, skal den vurdere, at en af følgende faktorer eller begge faktorer gør sig gældende: Afgørelsen har en bredere offentlig interesse og er vigtig af hensyn til retssikkerheden.

Søgsmål til prøvelse af en civilsag for *High Court*, som forud for den 33. ændring af forfatningen ville være blevet behandlet af den øverste domstol, henhører nu under appeldomstolen, undtagen når den øverste domstol efter at have vurderet, at søgsmålet hører til den kategori, der er omhandlet i artikel 34.5.4^o i forfatningen, accepterer at behandle sagen. Desuden afgøres juridiske spørgsmål, som kredsdomstole tidligere kunne indbringe for den øverste domstol med henblik på afgørelse (en "sagsfremstilling"), nu af appeldomstolen.

Den 33. ændring har ikke ændret ved den øverste domstols kompetence i første instans, som i bund og grund består af den funktion, der er fastsat i artikel 26 i forfatningen. I artikel 26 bestemmes det, at den øverste domstol har beføjelser til at træffe afgørelse om, hvorvidt et lovforslag (eller en eller flere bestemmelser heri), der er blevet vedtaget af begge kamre i *Oireachtas* (parlamentet) og er forelagt præsidenten til underskrift, inden det ophøjes til lov, er i strid med forfatningen, hvis Irlands præsident forelægger spørgsmålet for den øverste domstol. Hvis der rejses spørgsmål om, hvorvidt præsidenten varigt er ude af stand til at bestride sit embede, skal den øverste domstol tage stilling til dette.

Den øverste domstol sættes normalt med tre eller fem dommere og undtagelsesvis med syv dommere. I forbindelse med sager om, hvorvidt en lov vedtaget af *Oireachtas* (parlamentet) er i overensstemmelse med forfatningen, kræves det i forfatningen, at den øverste domstol sættes af mindst fem dommere. Dette krav gælder ligeledes, når den øverste domstol skal træffe afgørelse om, hvorvidt et lovforslag vedtaget af *Oireachtas* er i overensstemmelse med forfatningen, når Irlands præsident indbringer sagen for den øverste domstol i henhold til artikel 26 i forfatningen. Ifølge artikel 12 i forfatningen skal den øverste domstol også sættes af mindst fem dommere, når den skal tage stilling til, hvorvidt præsidenten varigt er ude af stand til at varetage sit embede. *Chief Justice* (retspræsidenten) eller en dommer ved den øverste domstol kan sidde som eneste dommer ved behandling af bestemte anmodninger om afgørelse vedrørende appeller eller af processuel karakter.

Appeldomstolen

Appeldomstolen blev oprettet den 29. oktober 2014 efter en folkeafstemning, der blev afholdt i 2013. I lighed med andre højere retsinstanser fastsættes appeldomstolens kompetencer både i forfatningen og i lovgivningen. Den fungerer som domstol i anden instans mellem *High Court* og den øverste domstol. Domstolen behandler appeller af civilsager, der er indbragt for *High Court*, som forud for den 33. ændring af forfatningen ville være blevet behandlet af den øverste domstol. De sager, som den øverste domstol har accepteret at behandle, fordi den vurderer, at søgsmålene er omfattet af kategorien i artikel 34.5.4 i forfatningen, er undtagelser fra denne regel. Appeldomstolen kan behandle appeller i sager anlagt ved *High Court* om, hvorvidt en lovtekst er i overensstemmelse med forfatningen. I forfatningen hedder det, at ingen lovtekst kan vedtages med henblik på at begrænse denne kompetence. Appeldomstolen består af en retspræsident og ni almindelige dommere. *Chief Justice* (retspræsidenten) ved den øverste domstol og retspræsidenten for *High Court* sidder automatisk i appeldomstolen. Appeldomstolen kan sættes som kollegier med tre dommere. Visse anmodninger om afgørelse vedrørende appeller eller af processuel karakter kan behandles af retspræsidenten alene eller af en anden dommer, som retspræsidenten udpeger.

High Court

Ifølge forfatningen har *High Court* fuld kompetence i og beføjelser til at afgøre alle sager og spørgsmål, retlige såvel som faktiske og civilretlige såvel som strafferetlige. *High Court* har enekompetence til at pådømme sager vedrørende adoption af børn og vedrørende udleveringsbegæring. Spørgsmål om enhver lovs forenelighed med forfatningens bestemmelser henhører under *High Courts* beføjelser (undtagen love, som Irlands præsident allerede har forelagt *Supreme Court*). De fleste retssager for *High Court* behandles af en enkelt dommer, selv om der er lovhjemmel til at behandle visse sager, som f. eks. injuriesager, sager om overfald eller uretmæssig frihedsberøvelse, for en dommer og en jury. Sager af ekstraordinær betydning kan prøves af to eller flere dommere (i *Divisional Courts*).

High Court fungerer som appeldomstol for *Circuit Court* (kredsdomstole) i civilretlige sager. Bortset fra dens funktion som appeldomstol i civile appelsager fra *Circuit Court* har *High Court* ligeledes beføjelser til at prøve afgørelser fra alle retter i lavere instans ved at anordne de særlige retsmidler mandamus, prohibition og certiorari. Disse forholdsregler vedrører ikke den materielle rigtighed af den afgørelse, som de lavere instanser har truffet, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger kompetenceoverskridelser.

High Court kan afgøre retlige spørgsmål forelagt af distriktsdomstolen (*District Court*). Den behandler også anmodninger om løsladelse mod kaution i de tilfælde, hvor en person er blevet tiltalt for mord, eller hvor den tiltalte ønsker at anmode om ændring af de betingelser, som distriktsdomstolen har pålagt ham.

High Court sættes almindeligvis i Dublin, hvor den behandler sager i første instans, men den afholder også retsmøder flere steder i provinsen for at behandle erstatningssager vedrørende personskade og dødsulykker i første instans. *High Court on Circuit* fungerer som appeldomstol for kredsdomstolene i provinsen.

Kredsdomstole (*Circuit Court*)

[Kredsdomstolen](#) er en domstol med begrænset kompetence i civile sager, medmindre der er enighed mellem alle sagens parter, i hvilket tilfælde domstolen har ubegrænset kompetence. Domstolens kompetence er hovedsagelig begrænset af værdien af sagens genstand, dvs. når kravet udgør højst 75 000 EUR (60 000 EUR for søgsmål vedrørende personskade).

Kredsdomstolen behandler sager om testamenters gyldighed og spørgsmål om rettigheder over fast ejendom eller udlejning af fast ejendom, når den beskatningsmæssige værdi af aktivet ikke overstiger 253,95 EUR. Kredsdomstolen har kompetence i familieretlige sager, herunder sager, der vedrører separation, skilsmisse, omstødelse af ægteskab og appeller fra distriktsdomstolen.

Civile sager bliver i kredsdomstolen prøvet af en dommer uden en jury. *Circuit Court* fungerer som appeldomstol for *District Court* i såvel civile som strafferetlige spørgsmål. Appellen behandles ved et nyt retsmøde. Behandlingen af appelsager sker i form af en ny domsforhandling, og *Circuit Courts* afgørelse er endelig og kan ikke appelleres.

Circuit Court behandler ligeledes alle sager vedrørende ansøgning om spiritusbevilling og fungerer som appeldomstol for afgørelser fra styrelser og nævn som f.eks. direktøren for ligebehandlingsnævnet (*Director of Equality Investigations*).

District Court (distriktsdomstolen)

 Distriktsdomstolen har lokal og begrænset kompetence. I familieretlige sager har den beføjelse til at træffe afgørelser om underholdsbidrag, polititilhold, forældremyndighed, samværsret og faderskab.

District Court har kompetence til at prøve civile sager, der udspringer af kontrakter, leje- eller kreditkøbsaftaler, sager vedrørende erstatning uden for kontrakt og huslejerestancer eller uretmæssig tilbageholdelse af varer, hvor kravets værdi ikke overstiger 15 000 EUR. Den har også kompetence i forbindelse med almindelig fuldbyrdelse af alle domstoles retsafgørelser vedrørende gældsforpligtelser, i forbindelse med en lang række bevillingsbestemmelser, f.eks. vedrørende salg af alkohol og i forbindelse med krav om erstatning for hærværk, hvor kravet ikke overstiger 15 000 EUR.

District Court har sæde i 24 distrikter fordelt i hele landet, herunder *Dublin Metropolitan District* og 23 andre distrikter. Generelt behandles en sag det sted, hvor kontrakten blev indgået, eller hvor sagsøgte har bopæl eller udøver sin virksomhed, eller – i bevillingssager – hvor de lokaler, som bevillingsansøgningen omhandler, er beliggende.

Kompetenceområde i straffesager

Den øverste domstol

Den øverste domstol prøver søgsmål vedrørende afgørelser fra appeldomstolen, når et retligt spørgsmål af ekstraordinær betydning for offentligheden rejses.

Appeldomstolen

Ifølge loven af 2014 om appeldomstolen er denne nu kompetent til at prøve appeller, en kompetence, der tidligere lå hos appeldomstolen i straffesager (*Court of Criminal Appeal*).

Appeller, der iværksættes af personer, der er dømt efter tiltalerejsning ved distriktsdomstolen under den centrale straffedomstol (*Central Criminal Court*), og som får en attest fra retten i første instans om, at der er tale om en sag, hvor en appel bør tillades, henhører i dag under appeldomstolen. Hvis retten i første instans afviser at give en sådan attest, kan appeldomstolen selv give tilladelse til at anlægge et søgsmål til prøvelse af denne afvisning.

Desuden kan den offentlige anklager (*Director of Public Prosecution*, lederen af anklagemyndigheden) indbringe et søgsmål for appeldomstolen, idet man påberåber sig en ubegrundet favorabel behandling for så vidt angår straffen i henhold til artikel 2 i strafferetsplejeloven af 1993 (*Criminal Justice Act 1993*).

Ved påstande om rettergangsfejl kan der iværksættes appel i henhold til artikel 2 i strafferetsplejeloven af 1993 (*Criminal Procedure Act*).

Appeldomstolen er da også kompetent til at prøve appeller fra lederen af anklagemyndigheden om juridiske spørgsmål, der er rejst inden for rammerne af en straffesag, og som har ført til frifindelse. I sådanne tilfælde har appeldomstolens afgørelse ingen indflydelse på frifindelsesafgørelsen.

Appeller iværksat af lederen af anklagemyndigheden mod en frifindelse eller mod en afgørelse om, at sagen ikke skal gå om, skal ligeledes iværksættes for appeldomstolen. Ifølge loven af 2014 om appeldomstolen udøver denne fremover den kompetence i appelsager, som tidligere lå hos appeldomstolen i militære straffesager (*Courts-Martial Appeal Court*). Dette betyder, at appeller iværksat af personer, der er blevet dømt ved en militærdomstol, fremover skal iværksættes ved appeldomstolen.

Court of Criminal Appeal (appeldomstol i straffesager)

Ifølge loven af 2014 om appeldomstolen er kompetencen i appelsager ved **appeldomstolen i straffesager** overført til appeldomstolen.

Special Criminal Court (særlig straffedomstol)

Den **særlige straffedomstol** (*Special Criminal Court*) blev oprettet med det formål at behandle lovovertrædelser, hvor det bestemmes, at de almindelige domstole er uegnede til at sikre en effektiv retspleje og opretholdelse af den offentlige ro og orden. Domstolen sættes af tre dommere og ingen jury.

Central Criminal Court (den centrale straffedomstol)

Den **centrale straffedomstol** er afdelingen for straffesager under *High Court*. Den behandler sager om alvorlig kriminalitet, herunder mord, voldtægt, forræderi og piratvirksomhed samt straffesager under konkurrenceloven fra 2002 (*Competition Act, 2002*). Domstolen sættes af en dommer og en jury.

Circuit Criminal Court (kredsstraffedomstol)

Kredsstraffedomstolen (*Circuit Criminal Court*) behandler andre lovovertrædelser end dem, der kan behandles af den centrale straffedomstol. Domstolen sættes af en dommer og en jury. Den behandler appeller fra *District Court*.

District Court (distriktsdomstol)

Distriktsdomstolen behandler mindre alvorlige lovovertrædelser (navnlig overtrædelser af særlovgivningen) og visse forbrydelser. Den sættes kun af en enkelt dommer.

Sidste opdatering: 13/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Grækenland

Civile domstole (Πολιτικά δικαστήρια)

De civile domstole har kompetencen i alle private tvister, herunder i sager, der er omfattet af den frivillige retspleje og tildelt disse domstole ved lov.

De civile domstole omfatter:

Højesteret (Άρειος Πάγος)

Appeldomstolene (Εφετεία)

Retterne i første instans med flere dommere (Πολυμελή Protodikeía)

Retterne i første instans med en dommer (Μονομελή Protodikeía)

Distriktsdomstolene (Ειρινodikeía)

Straffedomstole (Ποινικά δικαστήρια)

Straffedomstolene behandler straffesager.

Straffedomstolene omfatter:

Højesteret (Άρειος Πάγος)

Appeldomstolene med fem dommere (Πενταμελή Εφετεία)

Domstolene med blandet jury (meiktá orkotá dikastíria)

Appeldomstolene med blandet jury (meiktá orkotá Efeteía)

Appeldomstolene med tre dommere (Τριμελή Εφετεία)

Domstolene med tre dommere (Τριμελή Plimmeleiodikeía)

Domstolene med en dommer (Μονομελή Plimmeleiodikeía)

Distriktsstraffedomstolene (Ρττισματοdikeía)

Ungdomsdomstolene (Dikastíria Aníllkon)

I medfør af særlige love udøves straffemyndighed også af:

Militærrets domstole (Stratodikéia)

Flådens domstole (Naftodikéia)

Luftvåbnets domstole (Aerodikéia)

Disse domstole behandler sager som særlige straffedomstole.

De behandler sager om lovovertrædelser begået af militært personel, der gør tjeneste i hæren, flåden eller luftvåbnet.

Forvaltningsdomstole (Dioikitiká dikastíria)

Den øverste forvaltningsdomstol (Symvoúlio tis Epikrateías) er en af de tre højeste domstole i Grækenland (sammen med den græske højesteret og den græske revisionsret (Elegktikó Synédrio)).

Kort fortalt behandler den øverste forvaltningsdomstol bl.a. sager angående:

andragender om annullation af retsstridige forvaltningsakter, magtfordrejning, manglende kompetence eller formelle undladelser

appeller fra civile, militære, statslige og andre ansatte over afgørelser truffet af personaleråd (ypiresiaká symvoúlia) om forfremmelse, afskedigelse, degradering osv.

andragender om prøvelse af afgørelser truffet af forvaltningsdomstolene. Forvaltningsdomstolene er ansvarlige for at løse forvaltningsmæssige tvister mellem den offentlige forvaltning og borgerne.

Revisionsretten har både retslige og forvaltningsmæssige beføjelser, hvilket gør den til et organ med to funktioner. Den har til opgave at kontrollere såvel statens som de lokale myndigheders offentlige udgifter. Den har endvidere til opgave at kontrollere og fastlægge de offentlige forvaltningers ansvar og har dømmende beføjelser i visse sager vedrørende aflønning af tjenestemænd.

De almindelige forvaltningsdomstole (taktiká dioikitiká dikastíria) er forvaltningsdomstolene i første instans (Dioikitiká Protodikéia) og de forvaltningsretlige appeldomstole (Dioikitiká Efeteía).

Forvaltningsdomstolene i første instans består af én eller tre dommere afhængigt af tvistens pengemæssige værdi. De behandler skattesager, tvister mellem fysiske personer og socialsikringsorganisationer eller socialpolitiske organisationer samt forvaltningsretlige tvister mellem borgere og nationale eller lokale myndigheder.

Forvaltningsdomstolene i første instans med tre dommere behandler også appeller af afgørelser truffet af forvaltningsdomstolene i første instans med en dommer.

De forvaltningsretlige appeldomstole med tre dommere behandler appeller af afgørelser truffet af forvaltningsdomstolene i første instans med tre dommere.

De træffer også afgørelser i første instans i sager, hvor der er nedlagt påstand om annullation af forvaltningsakter vedrørende tjenestemænds ansættelse (afskedigelse, manglende udnævnelse eller forfremmelse osv.).

Retsdatabaser

[Den øverste forvaltningsdomstols](#) websted. Der er **gratis adgang til databasen**.

[Højesterets](#) websted. Der er **gratis adgang til databasen**.

Relaterede links

[Højesteret](#)

[Den øverste forvaltningsdomstol og forvaltningsretsplejen](#)

[Revisionsretten](#)

[Athens ret i første instans](#)

[Thessalonikis ret i første instans](#)

[Piræus' ret i første instans](#)

[Patras' ret i første instans](#)

[Tripolis ret i første instans](#)

[Amfissas ret i første instans](#)

[Patras' distriktsret for civile sager](#)

[Nikaias distriktsret for civile sager](#)

[Korinths distriktsret for civile sager](#)

Sidste opdatering: 04/07/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Spanien

Det fastslås i artikel 117 i den spanske forfatning af 1978, at princippet om retslig enhed er grundlaget for domstolenes opbygning og virke.

Dette princip danner grundlaget for opbygningen af domstolssystemet i Spanien, der omfatter ét enkelt retsområde, der administreres af en fælles dommerstand, som beklæder de almindelige domstole.

Der findes flere domstole med en enkelt dommer (*juzgados*, første instans) og domstole med flere dommere (*tribunales*, appel), hvor arbejdet fordeles efter kriterier om kompetencefordeling: sagens genstand, kravets værdi, den berørte person, funktion eller område, eftersom princippet om retslig enhed ikke er til hinder for, at der findes forskellige domstole med forskellige kompetencer.

Det fastslås i den spanske forfatning af 1978, at Spanien er en social, demokratisk stat underlagt retsstatsprincippet, og forfatningen angiver frihed, retfærdighed, lighed og politisk pluralisme som værende de grundlæggende værdier i retssystemet. Forfatningens afsnit VI vedrører retsvæsenet, og i artikel 117 heri fastslås det, at princippet om retslig enhed er grundlaget for domstolenes opbygning og virke.

Disse principper ligger til grund for organiseringen af de spanske retter med en enkelt dommer (*juzgados*, første instans) og domstole med et

dommerkollegium (*tribunales*, appel), og de kommer konkret til udtryk i, at der findes en fælles dommerstand, der udgør den dømmende magt, og som er uafhængig, uafsættelig og ansvarlig, og som kun er underlagt forfatningen og retsstatsprincippet.

Udøvelsen af den dømmende magt – beføjelsen til at dømme og lade domme fuldbyrde – hører udelukkende under retter med en enkelt dommer (*juzgados*, første instans) og domstole med dommerkollegier (*tribunales*, appel) efter de nærmere bestemmelser i love og internationale traktater.

Almindelige domstole – indledning

Der findes et stort antal retter med en enkelt dommer (*juzgados*, første instans) og domstole med dommerkollegier (*tribunales*, appel), hvor arbejdet fordeles efter kriterier om kompetencefordeling, som er fastsat i lovgivningen: sagens genstand, kravets værdi, den berørte person, funktion eller område, eftersom princippet om retslig enhed ikke er til hinder for, at der findes forskellige domstole med forskellige kompetencer. Domstole og retter udøver udelukkende deres kompetence på de områder, som de er tildelt ifølge lovgivningen.

Den organiske lov om retsvæsenet definerer i overensstemmelse med artikel 122 i den spanske forfatning af 1978 oprettelsen, funktionen og organiseringen af retter og domstole.

Der skelnes mellem tre grundprincipper:

det territoriale aspekt

at retten sættes med en enkelt dommer eller et dommerkollegium

kompetenceaspektet.

Det territoriale aspekt

Ifølge begrundelsen til den organiske lov nr. 6/1985 af 1. juli om retsvæsenet er staten på det **territoriale plan** opdelt i kommuner, distrikter, provinser og selvstyrende områder for så vidt angår det retlige område,

hvor følgende retter og domstole udøver den dømmende magt: fredsdommere, domstole i første instans og forundersøgelsesdomstole, handelsretter, domstole i sager om vold mod kvinder, domstole i straffesager, forvaltningsdomstole, voldgiftsmænd, retter i sager vedrørende strafafsoning og retter i sager om mindreårige samt regionale domstole (*Audiencias Provinciales*) (regional appelinstans), øverste regionale domstole, domstolen i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager (*Audiencia Nacional*) (national kompetence) og den øverste domstol (*Tribunal Supremo*).

Domstolen i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager, den øverste domstol, de centrale forundersøgelsesdomstole og de centrale forvaltningsdomstole har kompetence på hele Spaniens område.

Princippet om, at retten sættes med en enkelt dommer eller et dommerkollegium

Alle retter sættes med en enkelt dommer med undtagelse af den øverste domstol, domstolen i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager, de øverste regionale domstole og de regionale domstole.

Den øverste domstol, som sættes i Madrid, er den øverste retsinstans i alle sager med undtagelse af forfatningsmæssige sager. Den består af en retspræsident, afdelingsformænd og dommere ifølge loven for de enkelte afdelinger og underafdelinger.

Højesteret består af følgende afdelinger:

første afdeling: den civilretlige afdeling

anden afdeling: den strafferetlige afdeling

tredje afdeling: den forvaltningsretlige afdeling

fjerde afdeling den arbejdsretlige afdeling

femte afdeling: afdelingen for militære sager, der er omfattet af særlovgivning og desuden af den organiske lov om retsvæsenet samt det fælles procesreglement for den øverste domstols afdelinger.

Audiencia Nacional med sæde i Madrid er kompetent på hele Spaniens område. Den består af en retspræsident, afdelingsformænd og dommere ifølge loven for de enkelte afdelinger og underafdelinger (appel, strafferet, forvaltningsret og arbejdsret).

Hver af de selvstyrende regioner har en **øverste regional domstol**, der befinder sig øverst i domstolshierarkiet i disse regioner med forbehold for den øverste domstols kompetence. Den øverste regionale domstol har navn efter den selvstyrende region, hvor den befinder sig, og har kompetence på hele regionens område.

Den har tre afdelinger: civilretlig, strafferetlig, forvaltningsretlig og arbejdsretlig.

Den består af en retspræsident – som ligeledes leder den civilretlige og den strafferetlige afdeling – afdelingsformænd og dommere ifølge lovgivningen for hver af afdelingerne og i givet fald underafdelinger under disse.

Audiencias provinciales har sæde i de enkelte provinshovedstæder og har navn efter disse, og de har normalt kompetence på hele provinsens område. De består af en retspræsident og mindst to dommere. De kan have flere underafdelinger med samme sammensætning, og retspræsidenten for *Audiencia* står ligeledes i spidsen for en af underafdelingerne.

De er kompetente i sager på det civilretlige og det strafferetlige område ifølge loven.

Justitskontoret

Den organiske lov om retsvæsenet definerer justitskontoret som et "ad hoc-organ, der yder støtte og bistand til dommernes og domstolenes retslige aktiviteter".

Justitskontoret blev oprettet for at forbedre retsinstansernes effektivitet, også i økonomisk henseende, samt gennemsigtigheden af retshandlingerne, lette de processuelle skridt og tilskynde til samarbejde og koordinering mellem de tjenester og enheder, der udgør justitskontoret. Dets oprettelse er dermed udtryk for et ønske om nærhed og kvalitet i en offentlig tjeneste, der er i overensstemmelse med forfatningens værdier, og som er tilpasset borgernes daglige behov. Det har fået en ny organisationsstruktur med moderne forvaltningsteknikker, hvor man kombinerer forskellige administrative enheder: processuelle enheder, der yder direkte støtte, som svarer til de tidligere *juzgados* (retter med en enkelt dommer), som bistår dommeren i dennes juridiske funktion, og fælles processuelle tjenester, der ledes af justitssekretærene (*Letrados de la Administración de Justicia*), der har udøvende beføjelser og beføjelser til at træffe beslutninger i spørgsmål, som ikke er af strengt juridisk karakter, såsom modtagelse af akter, meddelelser, fuldbyrdelse af afgørelser, proceduremæssige formaliteter af ikkejuridisk art, undersøgelse af anmodningers antagelighed, meddelelse af afgørelser til parterne, behandling af procedurefejl osv.

Der findes tre typer af fælles processuelle tjenester:

den almindelige fælles tjeneste

den fælles sagsstyringstjeneste

den fælles fuldbyrdelsestjeneste.

Kompetenceaspektet

Ud over det territoriale aspekt bør man skelne mellem de forskellige tvister eller områder, som retter med en enkelt dommer eller domstole med et dommerkollegium skal behandle, og som svarer til **følgende fire retsinstanser**.

Domstole i civilsager: Retter og domstole i civilsager prøver ud over de sagsområder, som de er blevet tildelt, alle sagsområder, som ikke er tildelt andre retsinstanser. Denne instans kan således kaldes for almindelig.

Domstole i straffesager prøver straffesager med undtagelse af dem, der hører under militærdomstolene. Spansk ret er kendetegnet ved muligheden for at anlægge et civilt søgsmål, som udspringer af et strafbart forhold, sammen med straffesagen. I disse sager afgør straffedomstolen den erstatning, der skal tildeles for de skader, som det strafbare forhold har medført.

Forvaltningsager: Ifølge forfatningen fører domstolene kontrol med lovgivningskompetencen og lovligheden af forvaltningsakter og med, at disse er i overensstemmelse med de fulgte mål. Retsinstanserne for forvaltningsager har ansvaret for lovlighedskontrol af alle akter fra alle offentlige myndigheder

og sager om erstatningsansvar imod disse. Privatpersoner kan faktisk ifølge loven gøre krav på erstatning for enhver skade på deres ejendom eller rettigheder, undtagen i tilfælde af force majeure, når skaden skyldes offentlige tjenesters funktionsudøvelse.

Arbejdsretlige sager, som dækker søgsmål ifølge arbejdsmarkedslovgivningen, både individuelle og kollektive tvister, samt sager vedrørende den sociale sikringsordning eller sager mod staten, når denne er ansvarlig for arbejdsmarkedslovgivningen.

Ud over disse fire retsinstanser har Spanien også en **militærdomstol**.

Den udgør en undtagelse fra princippet om retslig enhed.

I forfatningen fastsættes de principper, der styrer domstolenes aktiviteter og danner grundlag for enheden i statens retshåndhævelse. Organiseringen og funktionen af organerne inden for militærdomstolene, som er en del af statens retshåndhævelse, er baseret på princippet om retslig enhed. Disse organer afsiger kun domme inden for det rent militære område og i sager, der udspringer af en undtagelsestilstand, ifølge forfatningen og lovgivningsbestemmelserne på det strafferetlige område samt militærlovgivningens procedure og disciplin.

I fredstid er militærdomstolens kompetence begrænset til det rent militære område. Militærdomstolen prøver adfærd, der betegnes som lovovertrædelser efter den militære straffelov, samt alle former for lovovertrædelser begået af tropper, der befinder sig uden for Spaniens område. I krigstid bestemmes det i den organiske lov nr. 4/1987 vedrørende kompetencen og organiseringen af militærdomstolene, at denne kompetence ændres, således at afgørelsen tilfalder *Cortes generales* (Parlamentet) og regeringen, hvis denne er bemyndiget til det.

I den civile retsorden har militærdomstolene til opgave at træffe de retsbevarende foranstaltninger, som de har beføjelser til, vedrørende testamentsarv og legal arveret for medlemmer af de væbnede styrker, som i krigstid bliver dræbt i tjenesten eller omkommer til søs. I den forbindelse begrænser den sig til at yde den nødvendige bistand til tilrettelæggelsen af bisættelsen af afdøde, udarbejde en boopgørelse og gennemføre en foreløbig vurdering, stadig under kontrol af den kompetente civilretlige myndighed.

Militærdomstolene består af professionelle soldater, medlemmer af de væbnede styrker og militærattachéer i forsvarsministeriet,

som er fordelt på: lokale forundersøgelsesdomstole, centrale forundersøgelsesdomstole, lokale militærdomstole og den centrale militærdomstol. Den øverste militære retsinstans er imidlertid den øverste domstols femte afdeling.

Den centrale militærdomstol har sæde i Madrid og udøver sin kompetence på hele Spaniens område og er en central domstol, der prøver alle sager, som den er tildelt ifølge organisk lov nr. 4/1987 af 15. juli om fastsættelse af militærdomstolenes kompetencer og organisering.

De militære forundersøgelsesdomstole har navnlig til opgave at foretage undersøgelser vedrørende militære straffesager, som vedrører forhold, der hører under deres kompetenceområde, og som skal prøves af den kompetente militærdomstol, samt fuldbyrdelse af straffe i forbindelse med militærfængsler og deres indsatte.

Oprettelsen af en militærafdeling ved den øverste domstol, hvis organisering og hvis medlemmers status er underlagt de samme regler som de øvrige afdelinger, forudsætter den enhed, der kendetegner de to øverste domstole, som udgør statens retshåndhævende myndigheder.

Det forhold, at denne afdeling består af dommere fra de almindelige domstole og militærdomstolene, sikrer ligevægten i den juridiske proces på øverste niveau, hvor man normalt behandler kassationsappeller og foretager fornyet prøvelse, selv om man logisk nok giver forrang til militærpersoner med høj rang, hvis handlinger kan pådømmes af denne afdeling.

Spanien har ikke nogen særlige domstole, men inden for ovennævnte domstole er der oprettet **særlige retter (materiel kompetence), der sættes af én dommer. Dette gælder f.eks. domstole i sager om vold mod kvinder, retter i sager vedrørende strafafsoning og retter i sager om mindreårige. Disse domstole er almindelige domstole, men de behandler forskellige materielle spørgsmål. Der findes flere oplysninger på siden "Specialdomstole – Spanien".**

Kompetencen for de forskellige retter og domstole, der sættes af én dommer eller et dommerkollegium i de fire eksisterende områder af domstolsorganisationen, beskrives nedenfor.

Det civilretlige system

Følgende domstole er kompetente i civile sager: første afdeling ved den øverste domstol, afdelingen for civile sager og straffesager ved de øverste regionale domstole, den civile underafdeling ved *Audiencias Provinciales*, førsteinstansretter og fredsdommere samt visse særlige domstole (familieretlige og handelsretlige sager, sager om EF-varemærker, sager om vold mod kvinder).

Handelsretterne, EF-varemærkedomstolene og domstole i sager om vold mod kvinder er beskrevet på siden om specialdomstole i Spanien.

Det strafferetlige system

Følgende domstole er kompetente i straffesager: anden afdeling ved den øverste domstol, afdelingen for straffesager ved *Audiencia Nacional*, afdelingen for civile sager og straffesager ved de øverste regionale domstole, underafdelingerne for strafferet ved *Audiencias Provinciales*, straffedomstolene, forundersøgelsesdomstolene, domstole i sager om mindreårige, domstole i sager vedrørende strafafsoning, domstole i sager om vold mod kvinder og fredsdommere.

Domstolene i sager om mindreårige, domstolene i sager vedrørende strafafsoning og domstolene i sager om vold mod kvinder er beskrevet på siden om specialdomstole i Spanien.

Det forvaltningsretlige system

Forvaltningsdomstolene omfatter tredje afdeling ved den øverste domstol, den forvaltningsretlige afdeling ved *Audiencia Nacional*, den forvaltningsretlige afdeling ved de øverste regionale domstole, de centrale domstole med én dommer i forvaltningsretlige sager og domstolene med én dommer i forvaltningsretlige sager.

Det arbejdsretlige system

De arbejdsretlige domstole er følgende: den sociale afdeling under fjerde afdeling ved den øverste domstol, afdelingen for arbejdsretlige sager ved *Audiencia Nacional*, afdelingen for arbejdsretlige sager ved de øverste regionale domstole og arbejdsretterne.

Kompetencerne for alle de ovennævnte domstole fastsættes i den [organiske lov om retshåndhævende myndigheder](#).

Relevante links:

[Den spanske domstolsstyrelse](#)

[Organisk lov om retshåndhævende myndigheder](#)

Sidste opdatering: 29/06/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Frankrig

Dette afsnit indeholder en oversigt over de almindelige domstole i Frankrig.

Almindelige domstole – indledning

Førsteinstansdomstole

Domstole i civilsager

1. Førsteinstansretten for større sager (*Tribunal de grande instance*)

Førsteinstansretten for større sager behandler tvister mellem enkeltpersoner (civil- og handelssager) om beløb over 10 000 EUR.

Den er desuden, uanset beløbsstørrelse, **navnlig kompetent** til at behandle tvister på følgende områder:

Familieret: ægteskab, slægtskab, adoption, erklæring om bortblivelse

Ændring af civilstandsakter

Arv

Administrative bøder udstedt af personregisterføreren

Fast ejendom – søgsmål til anerkendelse eller beskyttelse af ejendomsret

Priser til industrien

Opløsning af foreninger

Beskyttelsesforanstaltninger, rekonstruktion og likvidation, når skyldneren hverken er en erhvervsvirksomhed eller er indskrevet i erhvervsregistret

Forsikring mod arbejdsulykker og erhvervs sygdomme for selvstændige i landbrugssektoren

Registreringsafgifter, tinglysningsafgifter, stempelafgifter samt tilsvarende skatter og afgifter

Forretningslejemål undtagen tvister vedrørende fastsættelse af prisen i forbindelse med nyt eller forlængelse af lejemål, erhvervslejemål og aftaler om midlertidige erhvervslejemål

Anfægtelse af ægtheden af officielle dokumenter

Civile søgsmål vedrørende ærekrænkelser eller offentlige og ikke-offentlige injurier, mundtlige eller skriftlige.

Tvister vedrørende betaling af, sikkerhedsstillelse for eller tilbagebetaling af alle former for fordringer, der inddrives af toldmyndighederne, og andre todsager i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i toldkodeksen

Førsteinstansretten for større sager består af juridiske dommere: en retspræsident, en næstformand, dommere, **statsadvokaten**, vicesstatsanklagere og stedfortrædere.

Nogle af disse dommere er specialiserede dommere, der hovedsagelig dømmer i straffesager, såsom:

Ungdomsretten (*le juge des enfants*), som er kompetent til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af udsatte mindreårige og dømme i sager vedrørende mindre lovovertrædelser (*contraventions et délits*) i kategori 5 begået af mindreårige. Ved private strafferetssager kan den udelukkende idømme opdragende foranstaltninger. Når dommeren er formand for retten, bistås han af to lægdommere, og domstolen kan pålægge opdragende sanktioner og afsige domme.

Fuldbyrdelsesdommeren (*le juge de l'application des peines*), som har til opgave at fastlægge betingelserne for fuldbyrdelse af frihedsstraffe. Når dommeren griber ind i sager, hvor der er idømt frihedsstraf (fængsel), har han beføjelse til at ændre dommen (f.eks. åbent fængsel, udgangstilladelse, betinget løsladelse, elektronisk overvågning). Når dommeren griber ind i et åbent forløb, skal han følge og føre tilsyn med den dømtes strafafsoning (f.eks. betinget fængselsstraf, samfundstjeneste, offentligt tilsyn).

Undersøgelsesdommeren (*le juge d'instruction*), som under opsyn af appelretten har ansvaret for at træffe alle fornødne foranstaltninger for at få belyst sagen. Undersøgelsesdommeren indsamler alle bevismidler i sagen, uanset om de er belastende eller begunstigende. Når dommeren mener, at undersøgelsen er afsluttet, meddeler han enten tiltalefråfald eller henviser den sigtede til en domstol, der forestår pådømmelsen. Undersøgelsesdommeren kan ikke indlede en undersøgelse af egen drift, men skal have sagen henvist fra statsadvokaten eller fra ofret i forbindelse med en klage, hvor ofret indtræder som civil part.

Førsteinstansretten for større sager er normalt beliggende i **departementets hovedby**, men kan også findes i andre kommuner. Den 1. januar 2017 fandtes der 164 førsteinstansretter for større sager.

2. Førsteinstansretten for mindre sager (*Tribunal d'instance*)

 Førsteinstansretten for mindre sager behandler tvister mellem enkeltpersoner (civile sager) om beløb under 10 000 EUR (den har enekompetence i visse sager, uanset beløbsstørrelsen, f.eks. i sager vedrørende skel og udsættelse af lejere).

Den har endvidere **judicielle kompetencer** (f.eks. udlæg i løn og livrente, valgtekniske spørgsmål, lejemål) og **administrative kompetencer**. Justitssekretæren, der forestår justitskontoret ved førsteinstansretten for mindre sager, kan således udstede erklæringer om fransk nationalitet.

Dommeren ved førsteinstansretten for mindre sager fungerer desuden som **dommer i værgemålssager** (*juge des tutelles*) (med undtagelse af værgemål for mindreårige, som siden en lov af 12. maj 2009 hører under familieretten under førsteinstansretten for større sager (*juge aux affaires familiales du tribunal de grande instance*)). Dommeren skal således beskytte sårbare voksne, navnlig ved at kontrollere forvaltningen af deres aktiver.

Førsteinstansretten for mindre sager består af en eller flere dommere, men sagerne behandles af én enkelt dommer.

Førsteinstansretten for mindre sager er normalt beliggende i **hovedbyen i retskredsen** (*arrondissement*). Den 1. januar 2017 fandtes der 307 førsteinstansretter for mindre sager.

3. Nærdomstolen (*Jurisdiction de proximité*)

Nærdomstolene behandler **civilretlige tvister** om beløb under 4 000 EUR.

Nærdomstolene blev nedlagt den 1. juli 2017 (lov nr. 2011-1862 af 13. december 2011), hvor deres beføjelser blev overdraget til førsteinstansretterne.

4. Handelsretten (*Tribunal de commerce*)

 Handelsretten behandler **tvister** vedrørende transaktioner mellem erhvervsdrivende, kreditinstitutter eller mellem erhvervsdrivende og kreditinstitutter samt tvister vedrørende handelsselskaber eller handelstransaktioner mellem personer. Den behandler endvidere **sager vedrørende selskaber i økonomiske vanskeligheder**.

Handelsretten består af lægdommere, frivillige, erhvervsdrivende eller virksomhedsledere. De vælges for to år ved det første valg og herefter for fire år efter udløbet af den første mandatperiode af en valgforsamling bestående af nuværende og tidligere dommere ved retten samt repræsentanter for erhvervslivet. Repræsentanterne for erhvervslivet er erhvervsdrivende eller virksomhedsledere, og de vælges hvert femte år i handelsrettens retskreds. De deltager hvert år i valget af dommerne ved handelsretterne.

Den 1. januar 2017 fandtes der **134 handelsretter** i Frankrig, **syv handelskamre** i departementet **Alsace-Moselle** og **ni blandede handelsretter** i de **franske oversøiske departementer**.

Handelsretten skal have mindst tre dommere, medmindre andet er bestemt.

Anklagemyndigheden repræsenterer samfundets interesser ved retten. Den udtaler sig altid i sager vedrørende selskaber i økonomiske vanskeligheder.

Handelsrettens justitskontor forestås af en justitssekretær, der er en ministeriel embedsmand.

5. Arbejdsretten (*Conseil de prud'hommes*)

 Arbejdsretten bilægger tvister mellem arbejdstagere og arbejdsgivere i forbindelse med en arbejdsaftale (løn, arbejdstid, chikane, sanktioner osv.).

Arbejdsretten er en paritetisk ret, som består af lægdommere, der repræsenterer arbejdsgivere og arbejdstagere.

Den er opdelt i fem specialiserede områder (ledelse, industri, handel og tjenesteydelser, landbrug, øvrige aktiviteter). I tilfælde af stemmelighed mellem de fire voldgiftsmænd træffes afgørelse af en "juge départiteur", der udpeges af formanden for førsteinstansretten for større sager.

Der findes en eller flere arbejdsretter i hvert departement og mindst én i retskredsen for førsteinstansretten for større sager.

Der findes i alt 210 arbejdsretter.

Efter reorganiseringen af arbejdsretterne i 2017 vil voldgiftsmænd ikke længere blive valgt, idet de vil blive udpeget efter forslag fra de mest repræsentative fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer på grundlag af en høring. De udnævnes for en periode på fire år.

6. Retten i sager om social sikring (*Tribunal des affaires de la sécurité sociale*)

 Retten i sager om social sikring behandler **tvister mellem socialsikringsorganer og brugere** (f.eks. problemer ved optagelse i en socialsikringsordning og tildeling og fastsættelse af ydelser).

Den består af en formand (dommer ved førsteinstansretten for større sager eller æresdommer), en bisidder, der repræsenterer arbejdstageren, og en bisidder, der repræsenterer arbejdsgiveren eller den selvstændige, der begge vælges for tre år af præsidenten for appelretten med udgangspunkt i en liste, der inden for hver retskreds opstilles af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed efter forslag fra de mest repræsentative fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer.

Der findes 114 retter for socialsikrings spørgsmål.

7. Retten for tvister vedrørende tab af arbejdsevne (*Tribunal du contentieux de l'incapacité*)

Retten for tvister vedrørende tab af arbejdsevne behandler tvister vedrørende en socialt sikret persons invaliditet eller tab af arbejdsevne, dvs. arten eller omfanget af tab af arbejdsevne som følge af sygdom eller en arbejdsulykke eller invaliditet som følge af sygdom eller ulykker uden for arbejdet.

Retten består af en formand (æresdommer eller anden kompetent person), der udpeges ved en bekendtgørelse udstedt af justitsministeren, en bisidder, der repræsenterer arbejdstageren, og en bisidder, der repræsenterer arbejdsgiveren eller den selvstændige (begge vælges for tre år af præsidenten for appelretten i den retskreds, hvor retten er beliggende, med udgangspunkt i en liste, der er udarbejdet af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed efter forslag fra de mest repræsentative faglige organisationer).

Der findes 26 retter for tvister vedrørende tab af arbejdsevne.

Den 1. januar 2019 blev TASS-tvister, TCI-tvister og en del af tvisterne vedrørende afgørelser truffet af socialsikringsudvalgene i departementerne (CDAS) overført til førsteinstansretten for større sager, og disse specialretter blev nedlagt.

8. Den paritetiske jordbrugsret (*Tribunal paritaire des baux ruraux*)

 Den paritetiske jordbrugsret er kompetent til at behandle **tvister mellem ejere af landbrugsjord og forpagtere** vedrørende forpagtning og delforpagtning, kvægforgtning, opsigelig forpagtning, forpagtning med dyrkningsforpligtelse, langtidsforpagtning og aftaler om at benytte jord som græsningsarealer.

Formanden for den paritetiske jordbrugsret er en dommer fra førsteinstansretten for mindre sager. Vedkommende bistås af fire lægdommere (to ejere og to forpagtere), som vælges for seks år med udgangspunkt i en valgliste udarbejdet af borgmestrene efter forslag fra nævnet for udarbejdelse af valglister.

Efter reorganiseringen af de paritetiske jordbrugsretter i 2018 vil dommerne ikke længere blive valgt, idet de vil blive udpeget efter forslag fra de mest repræsentative berørte faglige organisationer på grundlag af en høring. De udnævnes for en periode på seks år.

Domstole i straffesager

1. Nævningeretten (*Cour d'assises*)

Nævningeretten har kompetence til at **pådomme de mest alvorlige lovovertrædelser** (*crimes*), som kan straffes med mellem 10 års fængsel og fængsel på livstid.

Hvert departement har en **nævningeret**, som ikke er permanent, men samles, når det er nødvendigt. I de største departementer er den dog nærmest permanent.

Den består af tre juridiske dommere: en formand (afdelingsformand eller rådgiver ved appelretten) og to assessorer (rådgivere ved appelretten eller dommere ved førsteinstansretten for større sager i det departement, hvor retten er sat) samt et nævningeting (seks tilfældigt valgte borgere). Den behandler også sager, hvor mindreårige har begået forbrydelser. Assessorerne fungerer i disse sager som dommere ved en ungdomsdomstol (*juges des enfants*).

Visse forbrydelser under terror-, militær- eller narkotikalovgivningen pådommes af en nævningeret, der udelukkende består af juridiske dommere.

Anklagemyndigheden er repræsenteret af en offentlig anklager.

2. Retten i første instans i straffesager (*Tribunal correctionnel*)

Retten i første instans i straffesager har kompetence til at **pådomme større lovovertrædelser** (*délits*), der kan straffes med højst 10 års fængsel eller en bødestraf på 3 750 EUR eller mere. Den er tilknyttet førsteinstansretten for større sager og består normalt af tre dommere, med undtagelse af de sager, der kan pådommes af en enkelt dommer.

Anklagemyndigheden er repræsenteret af statsadvokaten eller en stedfortræder.

3. Politiretten (*Tribunal de police*)

Indtil den 1. juli 2017 havde politiretten kompetence til at pådomme mindre lovovertrædelser i kategori 5, den havde sæde i førsteinstansretten for mindre sager, og sagerne blev afgjort af én enkelt dommer. Efter den 1. juli 2017 er den kompetent til at pådomme alle lovovertrædelser, den har sæde i førsteinstansretten for større sager og består af en dommer ved denne ret.

Anklagemyndigheden er repræsenteret af statsadvokaten eller en stedfortræder.

4. Nærdomstolen (*Jurisdiction de proximité*)

Nærdomstolen havde indtil den 1. juli 2017 kompetence til at pådomme mindre lovovertrædelser (*contraventions*) i kategori 1-4. Den har sæde i førsteinstansretten for mindre sager, og sagerne afgøres af én enkelt dommer.

Anklagemyndighedens funktioner udøves normalt af en politidirektør. Nærdomstolen blev nedlagt den 1. juli 2017, hvor dens beføjelser blev overdraget til politiretten, der på samme dato blev tilknyttet førsteinstansretten for større sager.

5. Specialretter (*Juridictions spécialisées*)

Der findes også specialretter for visse strafferetlige tvister, f.eks. søretter (i øjeblikket seks), som er kompetente til at pådomme visse lovovertrædelser i forbindelse med søfart.

Andeninstansdomstole

Appelretten er retten i anden instans. Den genbehandler de retlige og faktiske omstændigheder i **sager, hvori der allerede er afsagt dom af retten i første instans**.

Den består udelukkende af juridiske dommere: en præsident, afdelingsformænd og rådgivere (med undtagelse af nævningeappelretten, jf. nedenfor).

Hver appelret er organiseret i et varierende antal afdelinger, herunder specialiserede afdelinger (civil-, social-, handels- og straffesager)

Nævningerettens afgørelser pådommes i appel af et andet nævningeting, der er udpeget af afdelingen for straffesager under kassationsretten.

Appelnævningeretten (*cour d'assises d'appel*) består af ni nævninge.

Appellinstansen ved retten for tvister vedrørende tab af arbejdsevne er **den nationale domstol for tvister vedrørende tab af arbejdsevne og fastsættelse af forsikringssummen ved arbejdsulykker** (*cour nationale de l'incapacité et de la tarification de l'assurance des accidents du travail*). Den træffer ligeledes afgørelse som eneste instans i tvister vedrørende forsikringssummen ved arbejdsulykker. Anklagemyndigheden er repræsenteret af statsadvokaten eller en offentlig anklager eller stedfortrædere herfor.

Denne ret blev ligeledes nedlagt den 1. januar 2019.

Kassationsretten (*Cour de cassation*)

Kassationsretten er **den øverste domstol** og er hjemmehørende i Paris. Den tager ikke stilling til de faktiske omstændigheder og beviser, men har til opgave at kontrollere, at **de afgørelser, der er truffet af domstolene, er i overensstemmelse med** loven og retsplejebestemmelserne. Den udgør dermed ikke en tredje instans, men sikrer **retsenheden** og fungerer således som det **regulerende retslige organ til at sikre lovformelige retslige procedurer**.

Den udtaler sig navnlig i sager, der forelægges af domstolene, vedrørende nye alvorlige og vanskelige juridiske problemstillinger, der skal tages stilling til i en lang række sager.

Den behandler navnlig sager, der forelægges via en **kassationsappel** (*pourvoir de cassation*) af en person, der har været part i en domsafgørelse, eller af anklagemyndigheden.

Hvis retten finder, at domsafgørelsen ikke er truffet i overensstemmelse med retsfor skrifterne, **kasserer den afgørelsen**. Sagen henvises i disse tilfælde til en domstol til fornyet rettergang.

I modsat fald **forkaster den appellen**, hvorved den anfægtede afgørelse gøres endelig.

Kassationsretten kan undtagelsesvis **kassere afgørelsen** uden at henvise sagen til fornyet rettergang, hvis der ikke skal træffes en ny afgørelse om sagens realitet. I civile sager kan den også træffe afgørelse om sagens realitet, når det er begrundet i en forsvarlig retspleje, og i straffesager ved at kassere sagen uden at henvise den til fornyet rettergang afslutte en tvist, når de faktiske omstændigheder, der er blevet fastlagt og bedømt i første instans, giver mulighed for at anvende den relevante retsregel.

Kassationsretten er opdelt i afdelinger (tre civile afdelinger – en handelsafdeling, en socialafdeling og en straffefdeling), som hver består af juridiske dommere, en formand og rådgivere. Afhængigt af sagens karakter kan den træffe afgørelser i blandede afdelinger (afdelinger bestående af dommere fra mindst tre afdelinger) eller i plenum (præsidenten, formændene og aldersformændene for hver afdeling og en rådgiver fra hver afdeling).

Anklagemyndigheden er repræsenteret af **statsadvokaten** (*procureur général*) og anklagerne.

Juridiske databaser

De juridiske databaser i Frankrig er offentligt tilgængelige på internettet. Webstedet **Légifrance** indeholder afgørelser fra kassationsretten og appeldomstolene:

CASS-databasen indeholder offentliggjorte afgørelser fra kassationsretten

INCA-databasen indeholder ikke-publicerede afgørelser

CAPP-databasen indeholder afgørelser fra appeldomstolene.

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, der er **gratis adgang** til databasen.

Kort beskrivelse af indholdet

Afgørelserne findes på fransk, og **enkelte afgørelser oversættes også til engelsk, arabisk eller mandarin**.

CASS-databasen indeholder 120 000 afgørelser, og der registreres årligt 2 100 nye.

INCA-databasen indeholder 246 000 afgørelser, og der registreres årligt 10 000 nye.

CAPP-databasen indeholder 19 000 afgørelser, og der registreres årligt 20 000 nye.

Relevante links

Retternes kompetence – Frankrig

Sidste opdatering: 14/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Kroatien

De almindelige domstole omfatter byretter (*općinski sud*) og distriktsdomstole (*županijski sud*).

Byretter

behandler tvister, sager under den frivillige retspleje og sager om tvangsfuldbyrdelse

behandler arvesager og sager vedrørende matrikelregistre og fører matrikelregistre

behandler straffesager bortset fra sager, hvor loven tillægger en anden jurisdiktion kompetence

behandler lovovertrædelser bortset fra sager, hvor loven tillægger en anden jurisdiktion kompetence

træffer afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser truffet af udenlandske jurisdiktioner og afgørelser truffet af andre myndigheder i en stat, hvor de sidestilles med retsafgørelser

udfører opgaver vedrørende international retshjælp inden for rammerne af de procedurer, der hører under deres kompetence

udfører opgaver vedrørende det retlige samarbejde med Den Europæiske Unions medlemsstater inden for rammerne af de procedurer, der hører under deres kompetence

udfører andre opgaver som fastsat i loven.

Byretter i Kroatien

Distriktsdomstole (*županijski sudovi*)

træffer afgørelse i søgsmål til prøvelse af byretternes afgørelse, medmindre andet er bestemt i loven

behandler sager i første instans, når de har kompetence hertil efter loven

gennemfører undersøgelsesprocedurer og fører disciplinærsager som led i notaraktiviteter vedrørende disciplinære overtrædelser og træffer afgørelser i første instans om disse lovovertrædelser, når dette kræves i lovgivningen

træffer afgørelse om søgsmål til prøvelse af afgørelser i disciplinærsager vedrørende uregelmæssigheder i udøvelsen af notaraktiviteter, når dette er fastsat i loven

udfører opgaver vedrørende international retshjælp inden for rammerne af de procedurer, der hører under deres kompetence

udfører opgaver vedrørende det internationale retlige samarbejde med Den Europæiske Unions medlemsstater inden for rammerne af procedurer, der hører under deres kompetence

fuldbyrder strafferetlige afgørelser truffet af udenlandske domstole udfører andre opgaver som fastsat i loven.

Distriktsdomstole i Kroatien

Sidste opdatering: 15/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Italien

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Italien.

Almindelige domstole – indledning

De almindelige domstole er opdelt i:

civile domstole, der har til formål at beskytte rettigheder i forhold mellem private parter eller mellem private parter og den offentlige forvaltning i situationer, hvor forvaltningen under udøvelsen af sine pligter krænker den private parts rettigheder

straffedomstole, hvor domstolene skal afgøre, om de straffesager, der anlægges af de offentlige anklagere mod enkeltpersoner, er velbegrundede.

Civile sager og straffesager reguleres af særskilte retsplejelove: **den civile retsplejelov** (codice di procedura civile) og **strafferetsplejeloven** (codice di procedura penale).

Straffesager anlægges af en offentlig anklager (pubblico ministero), der er kvalificeret som dommer ved de almindelige domstole (se sidste afsnit i forfatningens artikel 107).

Civile sager kan anlægges af en hvilken som helst offentlig eller privat part (**l'attore**, sagsøger) mod en anden part (**il convenuto**, sagsøgte).

Civile domstole

Fredsdommere (giudici di pace) er honorære dommere (giudici onorari), der har kompetence i **mindre vigtige sager**.

Underretterne (tribunali) er **domstole i første instans** i alle andre tvister og behandler **appeller** af fredsdommernes afgørelser.

Børne- og ungdomsdomstole (tribunali per i minorenni) og **børne- og ungdomsafdelinger under appeldomstolene** (sezioni per i minorenni delle corti di appello) har kompetence i sager vedrørende mindreårige, hvor de almindelige domstole ikke har kompetence.

Der findes også afdelinger under underretterne og under appeldomstolene med speciale i **arbejdsretlige sager**.

Appeldomstolene (corti di appello) er domstole i **anden instans**.

Kassationsdomstolen (Corte di Cassazione eller Corte Suprema di Cassazione) med sæde i Rom er den højeste instans i retssystemet og tager stilling til, om afgørelser fra andre domstole er truffet i overensstemmelse med lovgivningen.

Straffedomstole

Fredsdommere behandler sager vedrørende mindre lovovertrædelser.

Underretterne er domstole i første instans, der behandler alle straffesager, som ligger uden for fredsdommernes eller nævningedomstolenes kompetence, samt appeller af fredsdommernes afgørelser.

Børne- og ungdomsdomstolene og **børne- og ungdomsafdelingerne under appeldomstolene** er domstole i første og anden instans, der behandler alle lovovertrædelser begået af mindreårige.

Nævningedomstolene (corti d'assise) er domstole i første instans, der behandler de alvorligste lovovertrædelser.

Appeldomstolene er domstole i anden instans.

Nævningeappeldomstolene (corti di assise di appello) er domstole i anden instans, hvortil det er muligt at appellere afgørelser truffet af nævningedomstolene.

Tilsynsdomstolene (tribunali di sorveglianza) og **tilsynsafdelingerne** (uffici di sorveglianza) fører tilsyn med fuldbyrdelsen af **fængselsstraffe og bøder** samt anvendelsen af straffuldbyrdelsesloven.

Kassationsdomstolen tager stilling til, om afgørelser fra andre domstole er truffet i overensstemmelse med loven. Den behandler ankesager vedrørende afgørelser fra en hvilken som helst domstol. Dette gælder både civile sager og straffesager samt afgørelser, hvor den personlige frihed er blevet indskrænket. I visse tilfælde kan en sag indbringes direkte for kassationsdomstolen.

Kassationsdomstolen er den højeste instans i retssystemet. I henhold til artikel 65 i den grundlæggende lov om retssystemet (legge fondamentale sull'ordinamento giudiziario), lov nr. 12 af 30. januar 1941, er domstolens primære funktioner bl.a. at sikre "korrekt anvendelse og ensartet fortolkning af lovgivningen, ensartethed i den nationale lovgivning og respekt for grænserne mellem de forskellige domstoles kompetencer". En af dens grundlæggende roller er derfor at sikre, at lovgivningen anvendes ensartet med henblik på at sikre retssikkerheden.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der i Italien er en domstol i tredjeinstans, kan det anføres, at kassationsdomstolen efter de gældende regler kun kan efterprøve de faktiske omstændigheder i en sag, hvis de er fastslået ved en lavere instans, og kun for så vidt som det er nødvendigt for at bedømme de retsmidler, som der efter lovgivningen er adgang til at anvende som begrundelse for at indbringe en sag for kassationsdomstolen.

Sidste opdatering: 18/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: er allerede oversat.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Cypem

Cyperns retssystem består af domstole i to instanser: den øverste domstol (*Ανώτατο Δικαστήριο*), der pådømmer appeller af domme afsagt af en domstol i første instans, og følgende domstole i første instans:

forvaltningsdomstolen (*Διοικητικό Δικαστήριο*)

distriktsdomstole (*Επαρχιακά Δικαστήρια*)

straffedomstole (*Κακοουργοδικεία*)

familiedomstole (*Οικογενειακά Δικαστήρια*)

domstol for forpagtning og husleje (*Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων*)

arbejdsretten (*Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών*)

militærdomstolen.

Almindelige domstole – indledning

Den øverste domstol

Den øverste domstol består af 13 dommere, hvoraf en er retspræsident. Den øverste domstol har følgende kompetencer:

Appeldomstol

Den øverste domstol pådømmer appeller af alle domme i civil- og straffesager afsagt af domstole i første instans. Appeller behandles normalt af et kollegium bestående af tre dommere. Behandling af en appelsag er baseret på retsprotokollen fra den lavere instans (den øverste domstol afhører kun vidner under helt særlige omstændigheder). Den øverste domstol kan som appeldomstol stadfæste, ændre eller omstøde den appellerede dom, eller den kan give pålæg om fornyet prøvelse.

Forvaltningsdomstol

Den øverste domstol er enekompetent til at pådømme klager over beslutninger, handlinger eller undladelser fra personer eller organer med en udøvende eller administrativ funktion. Den øverste domstol kan ophæve enhver udøvende eller administrativ handling, der udgør magtmisbrug eller strider mod loven eller forfatningen.

Prærogative retskendelser

Den øverste domstol har enekompetence til at udstede prærogative retskendelser af typen habeas corpus, mandamus, certiorari, quo warranto og prohibition.

Søret (Ναυτοδίκηλο)

Den øverste domstol er domstol i første instans og appeldomstol i søretssager. Som domstol i første instans pådømmes sagen af en enkelt dommer, mens appelsager pådømmes af det samlede dommerkollegium.

Anfægtelse af valgresultater

Som valgdomstol er den øverste domstol enekompetent til at pådømme sager vedrørende fortolkning og anvendelse af valglove.

Forfatningsanliggender

Den øverste domstol har kompetence til at pådømme en lovs forenelighed med forfatningen og til at løse magt- eller kompetencekonflikter mellem de forskellige statslige organer. Den øverste domstol pådømmer også, om love, i forbindelse med hvilke Cyperns præsident (Πρόεδρος της Δημοκρατίας) udøver sin forfatningsmæssige ret til at forelægge spørgsmål for forfatningsdomstolen, er forfatningsstridige.

Distriktsdomstole

Distriktsdomstolene er kompetente til at pådømme civile søgsmål i første instans (med undtagelse af søretssager) og straffesager med en strafferamme på op til fem års fængsling. Der findes en distriktsdomstol i alle administrative distrikter i Cypern. Sagerne behandles af en enkelt dommer, og der er ikke noget nævningeting.

Straffedomstole

Straffedomstole pådømmer udelukkende straffesager. Kun de alvorligste sager, hvor strafferammen overstiger fem års fængsling, indbringes normalt for en straffedomstol. Hver straffedomstol består af tre dommere. Afgørelser er flertalsafgørelser. Der er ikke noget nævningeting.

Juridiske databaser

Der findes ingen officiel juridisk database. Der findes en række private juridiske databaser – nogle, hvor adgang er betinget af abonnement, andre, hvortil der er gratis adgang.

De indeholder oplysninger om domme og primær lovgivning.

Relevante links:

[Cyperns øverste domstol](#)

Sidste opdatering: 11/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Letland

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Letland.

Almindelige domstole – indledning

I Letland består retsvæsenet af **distriktsdomstole/byretter** (*rajonu (pilsētu) tiesas*), **regionale appeldomstole** (*apgabaltiesas*), **den øverste domstol** (*Augstākā tiesa*) og **forfatningsdomstolen** (*Latvijas Republikas Satversmes tiesa*) (og — i tilfælde af undtagelsestilstand eller krig — militærdomstole). De almindelige domstole er distriktsdomstolene/byretterne, de regionale appeldomstole og den øverste domstol.

I Letland behandles **civil- og strafferetlige sager** af domstole, der er inddelt i **tre instanser**:

distriktsdomstole/byretter (*rajonu (pilsētu) tiesas*)

regionale appeldomstole (*apgabaltiesas*)

afdelingen for civile anliggender (*Civillietu departaments*) og afdelingen for straffesager (*Kriminālietu departaments*) ved den øverste domstol (*Augstākās tiesa*).

Den stedlige kompetence bestemmes af afgørelsen om [domstolene, deres stedlige kompetence og deres beliggenhed](#) (*Lēmums par tiesām, darbības teritorijām un atrašanās vietām*).

Distriktsdomstole/byretter og deres stedlige kompetence

Nummer	Distriktsdomstol/byret	Administrativ territorial enhed
1.	Domstolen i Daugavpils (<i>Daugavpils tiesa</i>)	1.1 Augšdaugava kommune
		1.2 Daugavpils
		1.3 Krāslava kommune
		1.4 Līvāni kommune
		1.5 Preiļi kommune
2.	Distriktsdomstolen i Kurzeme (<i>Kurzemes rajona tiesa</i>)	2.1 Dienvidkurzeme kommune
		2.2 Kuldīga kommune
		2.3 Liepāja
		2.4 Saldus kommune
		2.5 Talsi kommune

		2.6 Ventspils
		2.7 Ventspils kommune
3.	Domstolen i Rēzekne (<i>Rēzeknes tiesa</i>)	3.1 Balvi kommune
		3.2 Ludza kommune
		3.3 Rēzekne kommune
		3.4 Rēzekne
4.	Distriktsdomstolen i Riga (<i>Rīgas rajona tiesa</i>)	4.1 Ādaži kommune
		4.2 Jūrmala
		4.3 Ķekava kommune
		4.4 Mārupe kommune
		4.5 Olaine kommune
		4.6 Ropaži kommune
		4.7 Salaspils kommune
		4.8 Saulkrasti kommune
		4.9 Sigulda kommune
5.	Distriktsdomstolen i Vidzeme (<i>Vidzemes rajona tiesa</i>)	5.1 Alūksne kommune
		5.2 Cēsis kommune
		5.3 Gulbene kommune
		5.4 Limbaži kommune
		5.5 Madona kommune
		5.6 Smiltene kommune
		5.7 Valka kommune
		5.8 Valmierā kommune
		5.9 Varakļāni kommune
6.	Distriktsdomstolen i Zemgale (<i>Zemgales rajona tiesa</i>)	6.1 Aizkraukle kommune
		6.2 Bauska kommune
		6.3 Dobeles kommune
		6.4 Jelgava kommune
		6.5 Jelgava
		6.6 Jēkabpils kommune
		6.7 Ogre kommune
		6.8 Tukums kommune

Byretten i Riga har stedlig kompetence i Rigas administrative område.

Den økonomiske domstols stedlige kompetence omfatter hele Letlands område.

De regionale domstoles stedlige kompetence		
Nummer	Appeldomstolens stedlige kompetence	Distriktsdomstol/byret
1.	Appeldomstolen for regionen Kurzeme (<i>Kurzemes apgabaltiesa</i>)	1. Distriktsdomstolen i Kurzeme
2.	Appeldomstolen for regionen Latgale (<i>Latgales apgabaltiesa</i>)	2.1 Byretten i Daugavpils
		2.2 Byretten i Rēzekne
3.	Appeldomstolen for regionen Riga (<i>Rīgas apgabaltiesa</i>)	3.1 Byretten i Riga (<i>Rīgas pilsētas tiesa</i>)
		3.2 Distriktsdomstolen i Riga
		3.3 Den økonomiske domstol
4.	Appeldomstolen for regionen Vidzeme (<i>Vidzemes apgabaltiesa</i>)	4. Distriktsdomstolen i Vidzeme
5.	Appeldomstolen for regionen Zemgale (<i>Zemgales apgabaltiesa</i>)	5. Distriktsdomstolen i Zemgale
6.	Appeldomstolen i forvaltningsretlige sager (<i>Administratīvā apgabaltiesa</i>)	6.1 Distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager (<i>Administratīvā rajona tiesa</i>)

Forvaltningsager behandles af:

distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager (hvis domhuse er beliggende i Riga, Jelgava, Liepāja, Rēzekne og Valmierā)

appeldomstolen i forvaltningsretlige sager

den øverste domstols afdeling for forvaltningsretlige sager (*Administratīvo lietu departaments*).

Den stedlige kompetence for **appeldomstolen i forvaltningsretlige sager** og **distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager** dækker hele Letlands administrative område. Distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager behandler sager i fem domhuse (et i hver region) i henholdsvis Riga, Jelgava, Rēzekne, Valmierā og Liepāja.

Stedlig kompetence for de enkelte domhuse — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager

--	--

Nummer	Domhuse	Administrativ territorial enhed
1.	Domhuset i Riga — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager	1.1 Ādaži kommune
		1.2 Jūrmala
		1.3 Ķekava kommune
		1.4 Mārupe kommune
		1.5 Ogre kommune
		1.6 Olaine kommune
		1.7 Riga
		1.8 Ropaži kommune
		1.9 Salaspils kommune
		1.10 Saulkrasti kommune
		1.11 Sigulda kommune
2.	Domstolen i Jelgava — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager	2. Aizkraukle kommune
		2.2 Bauska kommune
		2.3 Dobeles kommune
		2.4 Jelgava kommune
		2.5 Jelgava
		2.6 Jēkabpils kommune
		2.7 Tukums kommune
3.	Domhuset i Rēzekne — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager	3. Augšdaugava kommune
		3.2 Balvi kommune
		3.3 Daugavpils
		3.4 Krāslava kommune
		3.5 Līvāni kommune
		3.6 Ludza kommune
		3.7 Preiļi kommune
		3.8 Rēzekne kommune
		3.9 Rēzekne
4.	Domhuset i Valmiera — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager	4. Alūksne kommune
		4.2 Cēsis kommune
		4.3 Gulbene kommune
		4.4 Limbaži kommune
		4.5 Madona kommune
		4.6 Smiltene kommune
		4.7 Valka kommune
		4.8 Valmieras kommune
		4.9 Varakļāni kommune
5.	Domhuset i Liepāja — distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager	5. Dienvidkurzeme kommune
		5.2 Kuldīga kommune
		5.3 Liepāja
		5.4 Saldus kommune
		5.5 Talsi kommune
		5.6 Ventspils kommune
		5.7 Ventspils

Domstolenes kompetence

Ifølge [strafferetsplejeloven](#) (*Kriminālprocesa likums*) behandler en byret eller en distriktsdomstol alle straffesager som domstol i første instans.

Byretten i Riga fungerer som domstol i første instans i straffesager, der omfatter statshemmeligheder. Ved byretten og distriktsdomstolen behandles straffesager af en enkelt dommer. Hvis straffesagen er særligt kompleks, kan formanden for førsteinstansdomstolen beslutte, at sagen skal behandles af et kollegium bestående af tre af den pågældende domstols dommere.

Appeldomstolene behandler appeller mod domme afsagt af en distriktsdomstol/byret (*apelācija*).

Den øverste domstols afdeling for straffesager behandler kassationsappeller (*kasācija*) mod domme afsagt af distriktsdomstole/byretter og regionale appeldomstole.

Appeller og kassationsappeller i straffesager behandles af et dommerkollegium i den pågældende domstol.

Ifølge den [civile retsplejelov](#) (*Civilprocesa likuma*) behandles sager i første instans af en distriktsdomstol eller en byret.

Byretten i Riga behandler sager, hvor sagsakterne indeholder elementer, der udgør statshemmeligheder, samt sager vedrørende patentbeskyttelse, plantesortsbeskyttelse, halvlederprodukters topografi, design og mønstre, varemærker, certificeringsmærker og geografiske betegnelser. Den behandler også sager vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, beskyttelse af databasefabrikanters sui generis-rettigheder og sager vedrørende beskyttelse af forretningshemmeligheder mod ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse. Hvis den foreliggende sag vedrører et krav i forbindelse med en sag, der er under behandling i en sag, der henhører under enten byretten i Rigas eller en distriktsdomstols/byrets kompetence, eller et modkrav, der er indbragt for en distriktsdomstol/byret, når det henhører under byretten i Rigas kompetence, træffer sidstnævnte afgørelse i sagen.

Ifølge [patentloven](#) (*Patentu likums*) behandler byretten i Riga som domstol i første instans, i henhold til den civile retsplejelov, følgende sager vedrørende den retlige beskyttelse af opfindelser:

genindsættelse i rettigheder til et patent

ophævelse af et patent

brugsrettigheder

krænkelse af et patent

fastlæggelse af ikke-overtrædelse af et patent

tildeling af licens, bestemmelser i en licenskontrakt eller overholdelse af disse bestemmelser

ret til erstatning på grund af manglende mulighed for at bruge en opfindelse frit.

Ifølge [designloven](#) (*Dizainparaugu likums*) behandler byretten i Riga i første instans følgende sager vedrørende den retlige beskyttelse af design og mønstre:

anerkendelse af rettigheder til et design

tvister vedrørende en kendelse, der gør registrering af et design ugyldig

retsstridig brug af et design (overtrædelse i forbindelse med et design)

tildeling af licens, bestemmelser i en licenskontrakt eller overholdelse af disse bestemmelser.

Sager vedrørende rettigheder, der er genstand for en tvist indbragt for appelkammeret vedrørende industriel ejendomsret, behandles af byretten i Riga.

Byretten i Riga udsteder tvangsfuldbyrdesgrundlag for Rådets, Kommissionens eller Den Europæiske Centralbanks retsakter i overensstemmelse med artikel 299 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Sager, der **involverer fremsendelse af oplysninger** til en udenlandsk domstol i tilfælde af **ulovlig fjernelse af et barn** til et andet land eller tilbageholdelse af et barn i et andet land, når barnet har bopæl i Letland, behandles af byretten i Riga.

Sager **vedrørende ulovlig fjernelse af et barn** til Letland eller tilbageholdelse af et barn i Letland, når barnet har bopæl i et andet land, behandles af byretten i Riga.

Distriktsdomstole/byretter behandler også **matrikel- og jordsager**. I 2019 udpegede distriktsdomstole/byretter som led i optimeringen af retssystemet også 72 dommere i matrikelafdelingen, som fastholdt deres specialisering.

Byretten i Riga fungerer som domstol i første instans i civile sager, der omfatter statshemmeligheder. Ved retten i første instans behandles civile sager af en enkelt dommer, mens en appel (appel af den fulde dom eller til prøvelse af et retligt spørgsmål) behandles af et dommerkollegium.

Sagens parter kan **appellere** afgørelsen og den supplerende afgørelse afsagt af retten i første instans, men der kan kun indgives en ekstraordinær appel efter procedurene i denne afdeling, medmindre loven fastsætter, at afgørelsen ikke kan appelleres.

Førsteinstansdomstolens afgørelse på grundlag af bestemmelserne i den civile retsplejelovs kapitel 30.4 samt appeldomstolens afgørelse eller supplerende afgørelse kan gøres til genstand for en **kassationsappel**, men der kan kun iværksættes ekstraordinær appel.

Sager vedrørende forvaltningsretlige lovovertrædelser behandles af distriktsdomstolen/byretten samt af regionale appeldomstole med kompetence inden for civile sager og straffesager. I henhold til [Letlands lov om forvaltningsretlige lovovertrædelser](#) (*Latvijas Administratīvās atbildības likums*) kan en afgørelse truffet af en højere myndighed indbringes for en distriktsdomstol/byret. En kendelse afsagt af en distriktsdomstol eller byret indbringes for en regional domstol, hvis dette er udtrykkelig bestemt i den lettiske lov om forvaltningsretlige lovovertrædelser. En kendelse afsagt af en appeldomstol i en forvaltningssag kan ikke kæres og får retskraft den dag, den afsiges.

Ifølge [forvaltningsloven](#) (*Administratīvā procesa likums*) behandles forvaltningssager i første instans ved en distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Hvis en sag behandles ved distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager i første instans, og denne skal efterprøve oplysninger, som udgør statshemmeligheder, behandles den af distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager i Riga. Hvis det ved lov er fastsat, at en forvaltningssag skal behandles i første instans af den regionale forvaltningsdomstol eller den øverste domstols afdeling for forvaltningsanliggender og ikke distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager, indsendes den relevante begæring til den regionale forvaltningsdomstol eller den øverste domstol. En part i en forvaltningssag kan appellere den fulde dom eller kendelse afsagt af en domstol i første instans, medmindre det ved lov er fastsat, at dommen/kendelsen ikke kan appelleres, eller at der kun kan indgives appel til prøvelse af et retligt spørgsmål. En dom afsagt af distriktsdomstolen i forvaltningsretlige sager, som endnu ikke har fået retskraft, kan appelleres til den regionale forvaltningsdomstol. En part i en forvaltningssag kan appellere en appeldomstols dom eller en kendelse for så vidt angår et retligt spørgsmål, hvis retten har tilsidesat materielle eller formelle bestemmelser eller er gået ud over sin kompetence under sagens behandling. Ved retten i første instans behandles forvaltningssager af en enkelt dommer eller et dommerkollegium, mens de afgøres af et dommerkollegium ved en appeldomstol, uanset om der er tale om en appel af den fulde dom eller appel til prøvelse af et retligt spørgsmål.

Den **øverste domstol** består af afdelingen for civile sager, afdelingen for straffesager og afdelingen for forvaltningsretlige sager. Den øverste domstols afdeling for civile sager, afdeling for straffesager og afdeling for forvaltningssager er en retsinstans, der behandler appeller af alle domme vedrørende retlige spørgsmål afsagt af distriktsdomstole eller byretter, og er domstol i første instans i sager, der vedrører statsrevisionens (*Valsts kontroles padome*) afgørelser efter proceduren i artikel 55 i lov om statsrevisionen (*Valsts kontroles likums*). Afdelingerne i den øverste domstol behandler sager som et kollegium af tre dommere eller i særlige sager, der er fastlagt ved lov, af flere dommere.

Juridiske databaser

Databasens navn og URL-adresse

[Letlands nationale domstolsportal](#)

[Webstedet for de lettiske domstoles onlinetjenester](#)

[Startside for den øverste domstols websted](#)

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, der er **gratis** adgang.

Databasens indhold i korte træk

Portalen for de lettiske domstole giver adgang til aktuelle generelle oplysninger om de lettiske domstole.

Portalen for de lettiske domstoles onlinetjenester giver adgang til en database med anonymiserede domme, giver mulighed for at følge retssager ad elektronisk vej, for at indgive anmodninger til domstolene online, for at beregne udgifter til retssagen og betaling for tjenester, for at hente og udfylde formularer online og at få adgang til andre juridiske onlinetjenester.

Startsiden på den øverste domstols hjemmeside giver adgang til et arkiv over retspraksis med både aktuelle kendelser afsagt af den øverste domstol og samlinger af eksempler på retspraksis. Se afsnittet "Retsspraksis" for yderligere oplysninger.

Yderligere oplysninger

De oplysninger, der offentliggøres på de nationale domstoles portal, og den øverste domstols kendelser og samlinger med eksempler på retspraksis, der er tilgængelige på den øverste domstols portal, findes indtil videre kun på lettisk.

Sidste opdatering: 27/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Litauen

Denne side indeholder oplysninger om Litauens almindelige domstole.

Almindelige domstole – indledning

I Litauen findes der 56 domstole med **generel domstolskompetence**:

Litauens højesteret (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

Litauens appeldomstole (Lietuvos apeliacinis teismas)

5 regionaldomstole (apygardos teismai)

49 distriktsdomstole (byretter) (apylinkės teismai).

Litauens højesteret

Litauens højesteret er den eneste kassationsdomstol (sidste instans), der kan kontrollere gældende domme, afgørelser og kendelser afsagt af domstolene med generel kompetence.

Domstolen har udviklet en ensartet retspraksis for fortolkning og anvendelse af love og andre retsakter.

Man kan finde flere oplysninger på højesterets websted.

Litauens appeldomstole

Appeldomstolene er appelinstans for domme afsagt af regionaldomstole (i første instans). Den behandler også forespørgsler om anerkendelse af afgørelser fra udenlandske eller internationale domstole og udenlandske eller internationale voldgiftsretter og fuldbyrdelsen heraf i Litauen samt udfører andre funktioner, der er pålagt domstolen i henhold til lovgivningen.

Formanden for appeldomstolen tilrettelægger og kontrollerer regionaldomstolens og disses dommers forvaltningsmæssige virke i overensstemmelse med retsplejeloven.

Man kan finde flere oplysninger på webstedet for **Appeldomstolene**.

Regionaldomstole

En **regionaldomstol** er en førsteinstansdomstol, der behandler straffe- og civile retlige sager, som i kraft af loven henhører under dens kompetence. Den behandler også appelsager vedrørende domme, afgørelser og kendelser afsagt af distriktsdomstolene.

Formanden for regionaldomstolen tilrettelægger og kontrollerer distriktsdomstolens og disses dommers forvaltningsmæssige virke inden for domstolens kompetence i overensstemmelse med retsplejeloven.

Distriktsdomstole

En **distriktsdomstol** er førsteinstansdomstol for følgende sagstyper:

Straffesager

Civile sager

Sager om administrative forseelser (som i kraft af loven henhører under dens kompetence)

Sager, der henvises til den af pantedommere

Sager, der vedrører fuldbyrdelse af afgørelser og domme.

En dommer ved en distriktsdomstol varetager også hvervet som forundersøgelsesdommer og fuldbyrdelsesdommer ud over de funktioner, som distriktsdomstolen er pålagt ved lov.

Sidste opdatering: 07/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Luxembourg

Dette afsnit indeholder en oversigt over de almindelige domstole i Luxembourg.

Almindelige domstole – indledning

Domstolene skal i henhold til forfatningen udøve den dømmende magt og må kun anvende generelle og lokale bekendtgørelser og regulativer, hvis de er i overensstemmelse med lovgivningen.

Almindelige domstole

Den øverste domstol

Den øverste instans i det almindelige domstolshierarki er den øverste domstol, der omfatter en kassationsdomstol (**Cour de Cassation**) og en appeldomstol (**Cour d'Appel**) og en anklagemyndighed (**Parquet Général**).

Kassationsdomstolen behandler primært **annulations- eller kassationssøgsmål** vedrørende domme afsagt af appeldomstolens forskellige afdelinger og domme afsagt i sidste instans. Der skal beskikkes en advokat.

Appeldomstolen behandler civil-, handels- og straffesager og sager, der er blevet pådømt ved arbejdsretterne i Luxembourgs to retskredse. Der skal beskikkes en advokat i alle sager, undtagen i straffesager og sager om foreløbige forholdsregler. Appeldomstolens strafferetlige afdeling behandler appelsager vedrørende domme afsagt af kredsdomstolens strafferetlige afdeling.

Kredsdomstole

Luxembourg er opdelt i **to retskredse**, og i hver af disse findes en kredsdomstol, nemlig i Luxembourg og Diekirch.

De to kredsdomstole er opdelt, og ved hver af domstolene findes der en **anklagemyndighed** bestående af en statsanklager og stedfortrædere. Ved hver kredsdomstol har **undersøgelsesdommere** til opgave at undersøge strafferetlige overtrædelser og eventuelt mindre overtrædelser.

På det civil- og handelsretlige område fungerer kredsdomstolene som en **almindelig domstol**, der behandler alle sager, hvor det ikke udtrykkeligt er fastsat, at en anden domstol er kompetent som følge af sagens art eller værdi.

Disse domstole har **kompetence til at behandle alle sager**, hvor sagsgenstandens værdi er på mindst 15 000 EUR.

Den har i medfør af loven **enekompetence** til at behandle bestemte typer sager som følge af disses art. Den har enekompetence til at behandle anmodninger om fuldbyrdelse af domme afsagt af udenlandske domstole og af dokumenter udfærdiget af udenlandske offentlige embedsmænd. Kredsdomstolene udøver også frivillig retspleje i forbindelse med f.eks. adoption, værgemål og myndiggørelse.

Kredsdomstolene behandler **appelsager** vedrørende domme afsagt i første instans af kredsdommere i deres retskreds.

En retssag ved kredsdomstolene anlægges principielt ved stævning, som forkyndes ved stævningsmand for modparten.

Formændene for kredsdomstolene eller de stedfortrædende dommere behandler sager om foreløbige forholdsregler, hvor de i hastesager på det civil- og handelsretlige område skal afsige en foreløbig kendelse.

Kredsdomstolene fungerer som straffedomstole som **strafferetlige afdelinger**. De er kompetente til at pådømme alle lovovertrædelser, dvs. i både mindre grove og grove straffesager, som kredsdomstolens eller appeldomstolens undersøgelseskammer (*Chambre du Conseil*) henviser hertil. De tiltalte skal selv møde for retten, undtagen hvis overtrædelser kun straffes med bøde. De kan i disse tilfælde lade sig repræsentere af en advokat.

Der skal principielt beskikkes en advokat ved kredsdomstolene, undtagen i bestemte tilfælde som fastsat i loven, f.eks. på det handelsretlige område eller i forbindelse med foreløbige forholdsregler, hvor parterne selv kan føre sagen.

Fredsdommere

Der findes **tre fredsdommere**, en i Luxembourg, en i Esch-sur-Alzette (Luxembourgs retskreds) og en i Diekirch (Diekirchs retskreds).

På det civil- og handelsretlige område behandler fredsdommerne alle de sager, hvor de i medfør af den nye civile retsplejelov eller andre retsregler er kompetente. De er **kompetente i sager**, hvor sagsgenstandens værdi er på mindst 2 000 EUR, og som **appellinstans** i sager, hvor sagsgenstandens værdi er på mindst 15 000 EUR.

De behandler f.eks. sager vedrørende indeholdelse af løn og pensioner samt fordelingen af de herved indkomne beløb op til værdien af fordringen. Principielt anlægges sager, der behandles af fredsdommere, ved stævning. Nogle sager anlægges ved udfyldelse af en begæring på justitskontoret. Parterne kan selv møde op i retten eller lade sig repræsentere. Denne repræsentant kan være en advokat, en ægtefælle, en slægtning i op- eller nedadgående linje, en slægtning i sidelinje til og med tredje led samt personer, der udelukkende er tilknyttet en af parternes personlige tjeneste eller virksomhed.

På det strafferetlige område fungerer en fredsdommer som **politidommer**. Fredsdommeren behandler lovovertrædelser, der straffes med bøder på 25-250 EUR, og grovere lovovertrædelser, som undersøgelseskammeret henviser til politiretten.

Fredsdommere behandler desuden overtrædelser, der medfører hårdere straffe end de politisanktioner, som de i medfør af loven kan idømme. Domme afsagt af politiretten kan altid appelleres. **Appelfristen** er 40 dage at regne fra afsigelsen af dommen, eller i tilfælde af en udeblivelsesdom, fra den personlige forkyndelse heraf til den pågældende eller på bopælen. Appelsager indbringes for kredsdomstolen.

I tilknytning til hver fredsdommer er der en arbejdsret, som behandler tvister vedrørende arbejdsaftaler og læringeaftaler. Afgørelserne kan appelleres til den øverste domstol.

Juridiske databaser

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, adgangen til databasen er **gratis**.

Databasens indhold i korte træk

Se [de juridiske domstoles websted](#).

Se [forvaltningsdomstolenes websted](#).

Relevante links

[Ministère de la Justice \(justitsministeriet\)](#)

Sidste opdatering: 05/05/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Ungarn

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Ungarn

Almindelige domstole - Indledning

Det civilretlige system

Domstole i første instans

Distriktsdomstole og generelle domstole

Alle sager, der ikke ved lov henvises til de generelle domstole, behandles af **distriktsdomstolene (járásbíróságok)**.

De generelle domstole (törvényszékek) fungerer som domstole i første instans i forbindelse med:

sager vedrørende ejendomsret, hvor kravet overstiger 30 mio. HUF (ca. 106 000 EUR), undtagen hvis sagen er anlagt i forbindelse med en skilsmissebegæring

sager vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder og industriel patentbeskyttelse

sager vedrørende erstatningskrav for skade forvoldt af personer, der handler i embeds medfør inden for rammerne af deres offentlige forvaltningskompetence

sager vedrørende internationale aftaler om transport af varer

sager vedrørende håndhævelse af borgerrettigheder, der opstår som følge af krænkelse af ideelle rettigheder, herunder erstatningskrav for sådanne krænkelse, hvis de er rejst i forbindelse med eller under proceduren

sager vedrørende værdipapirer

injuriesager

visse selskabsretlige sager, der er fastlagt i lovgivningen:

sager vedrørende ophævelse af en afgørelse truffet af registreringsdomstolen om godkendelse af en registreringsansøgning

sager vedrørende anerkendelsesdomme om fundatsers eller vedtægters eksistens, ugyldighed eller retsvirkning

sager vedrørende domstolsprøvelse af beslutninger truffet af erhvervsorganisationer

sager vedrørende medlemskab mellem medlemmer (tidligere medlemmer) og erhvervsorganisationer og mellem medlemmer (tidligere medlemmer)

indbyrdes

sager vedrørende erhvervelse af kvalificerede andele

sager vedrørende ændring af reglerne om det ansvar, der påhviler personer, som ejer aktier i et selskab med begrænset ansvar

visse sager vedrørende registrerede organisationer, der ikke er erhvervsorganisationer:

sager anlagt mod sådanne organisationer af det organ, der fører tilsyn med dem

sager vedrørende medlemskab mellem medlemmer (tidligere medlemmer) og erhvervsorganisationer og mellem medlemmer (tidligere medlemmer)

indbyrdes

sager vedrørende finansieringskontrakter indgået med leverandører af tjenesteydelser

sager vedrørende fastsættelse af faktiske omstændigheder, hvor kravet overstiger ovennævnte beløb

sager vedrørende urimelige kontraktvilkår

erstatningssager anlagt i forbindelse med parternes ret til retfærdig rettergang og for at afslutte en sag inden et rimeligt tidsrum

sager, der i henhold til lovgivningen falder under de generelle domstoles kompetence.

Hvis en af medsagsøgerne hører under en generel domstols kompetence, falder sagen under denne domstols kompetence.

Domstole i anden instans

Generelle domstole (törvényszékek): I sager, der falder under distriktsdomstolens kompetence i første instans, og i sager behandlet af administrative retter og arbejdsretten.

Regionale appeldomstole (főeljáróbírók): I sager, der falder under de generelle domstoles kompetence i første instans.

Kúria (højesteret): I sager, der henvises fra de regionale appeldomstole. Endvidere i sager, hvor en generel domstol har truffet en afgørelse som domstol i første instans, og hvor sagens parter via deres advokater fremsætter en fælles anmodning om, at sagen afgøres ved Kúria (højesteret) - hvis anken skyldes en krænkelse af materiel ret. Der kan kun indgives anmodning til Kúria (højesteret) om et behandle sager vedrørende ejendomsret, hvis kravet overstiger 500 000 HUF (ca. 1 840 EUR).

Kúria (højesteret) træffer også afgørelse i forbindelse med begæring om domstolsprøvelse.

Domstolens sammensætning

Retten i **første instans** består normalt af **én dommer**, men der kan ved lov fastsættes tilfælde, hvor retten består af **én juridisk dommer og to bisiddere, der tilsammen udgør et tremandspanel**. Bisidderne har samme rettigheder og forpligtelser under retssagen som den juridiske dommer. Det er dog kun juridiske dommere, der kan beklæde en domstol alene og fungere som retspræsident for et panel.

Retten i anden instans (generelle domstole og regionale appeldomstol) **består af et panel af tre juridiske dommere**.

I forbindelse med **domstolsprøvelser**, består Kúria (højesteret) af **tre** (eller i visse særligt komplekse sager **fem**) **juridiske dommere**.

Domstolens kompetence

Generel kompetence: Som hovedregel er den domstol, hvor sagsøgte har sin faste adresse, kompetent til at handle, hvis ingen anden domstol har enekompetence. I lovgivningen er der desuden fastsat yderligere kompetenceregler (f.eks. afhænger kompetencen af sagsøgte bopæl, hvis vedkommende ikke har fast adresse).

Lovgivningen anerkender også særlige kriterier ud over generel kompetence (alternativ kompetence, enekompetence).

I tilfælde af alternativ kompetence, hvor der ikke er tale om enekompetence, kan sagsøger anlægge sag ved en anden domstol efter eget valg inden for lovgivningens rammer i stedet for ved en domstol med generel kompetence (f.eks. kan en sag om forældremyndighed anlægges ved den domstol, hvor barnet har sin faste adresse, og en erstatningssag kan anlægges ved den domstol, der er kompetent i det område, hvor skaden skete osv.)

I tilfælde af enekompetence kan der kun anlægges sag ved en bestemt domstol.

Det strafferetlige system

Domstole i første instans

Generelt har **distriktsdomstolene** kompetence til at behandle straffesager.

De **generelle domstole** kan dog behandle straffesager i følgende særlige tilfælde:

forbrydelser, der kan straffes med 15 års fængsel eller mere eller med fængsel på livstid

forbrydelser mod staten (kapitel X i den ungarske straffelov)

forbrydelser mod menneskeheden (kapitel XI i den ungarske straffelov)

flere gerningsmænds forsøg på at begå mord, uagtsomt manddrab (straffelovens § 166, stk. 3 og 4), mord begået i affekt (straffelovens § 167), fysisk skade med væsentlig risiko for dødsfald (eller med døden til følge) (tredje punktum i straffelovens § 170, stk. 6 og 7), kidnapning (straffelovens § 175/A), menneskehandel (straffelovens § 175/B), forbrydelser mod reglerne om medicinske indgreb og medicinsk forskning og retten til selv at vælge lægehjælp (afsnit II i kapitel XII i straffeloven)

forbrydelser mod den ordentlige afvikling af valg, folkeafstemninger, borgerinitiativer og europæiske borgerinitiativer (straffelovens § 211), misbrug af særlige data (afsnit III i kapitel XV i straffeloven), misbrug af embede (afsnit IV af kapitel XV i straffeloven), vold mod en person, der står under international beskyttelse (§ 232 i straffeloven), fængselsopstand (straffelovens § 246), hindring af internationale retsinstitutters frie udøvelse af deres virksomhed (straffelovens § 2947B) forbrydelser mod det offentlige internationale retsvæsen (afsnit VII og VIII i kapitel XV i straffeloven).

terrorhandlinger (straffelovens § 261), krænkelse af internationale økonomiske restriktioner (straffelovens § 261/A), bemægtigelse af luftfartøjer, tog, skibe eller køretøjer til massetransport eller køretøjer, der er egnet til dette formål (straffelovens § 262), deltagelse i en kriminel organisation (straffelovens § 263/C)

misbrug af militærprodukter og -ydelser samt produkter med mere end ét formål (straffelovens § 263/B), insiderhandel (straffelovens § 299/A),

investeringssvindl (straffelovens § 299/B), oprettelse af pyramidespil (straffelovens § 299/C), hvidvaskning af penge (straffelovens § 303)

forstyrrelse af den offentlige orden med store eller alvorlige økonomiske tab til følge (straffelovens § 259, stk. 2b), forstyrrelse af driften af offentlige

forsyningselskaber med store eller ekstraordinært alvorlige økonomiske tab til følge (straffelovens § 260, stk. 3 og 4), forbrydelser mod computersystemer

og data med store eller meget store skader til følge (straffelovens § 300/C, stk. 4b og 4c), skattesvig og manglende opfyldelse af tilsyns- og

overvågningsforpligtelser i forbindelse med skattesvig med store indtægtsstab til følge (straffelovens § 310, stk. 4), skattesvig begået i forbindelse med

ansættelse (straffelovens § 310/A, stk. 4a, 5a og 6 samt § 310/A), misbrug af likvide midler med store eller meget store skader til følge (straffelovens § 313

/C, stk. 5a, og § 313/C, stk. 6), tyveri af (straffelovens § 316, stk. 6a, og § 316, stk. 7) og underslæb vedrørende (straffelovens § 317, stk. 6a, og § 317, stk.

7) genstande af stor eller meget stor værdi, bedrageri med store eller meget store skader til følge (straffelovens § 318, stk. 6a, og § 318, stk. 7), uretmæssig

tilegnelse af midler med store eller meget store økonomiske tab til følge (straffelovens § 319, stk. 3c og stk. 3d), forsømmelig forvaltning af midler med store

eller alvorlige økonomiske tab til følge (straffelovens § 320, stk. 2), røveri (straffelovens § 321, stk. 4b) og plyndring (straffelovens § 322, stk. 3a) af store

værdier, hærværk med store eller meget store skader til følge (straffelovens § 324, stk. 5 og 6), modtagelse af stjålede varer af stor eller meget stor værdi

(straffelovens § 326, stk. 5a, og § 326, stk. 6), krænkelse af ophavsret og beslægtede rettigheder med store eller meget store økonomiske tab til følge

(straffelovens § 329/A, stk. 3) og krænkelse af rettigheder, der er beskyttet af lovgivningen vedrørende industrielle patenter (straffelovens § 329/D, stk. 3)

forbrydelser, der er underlagt militær ret.

Kommunistiske forbrydelser og forbrydelser, der ikke er omfattet af en forældelsesfrist i henhold til folkeretten, og som er fastlagt i loven om strafansvaret for og manglende anvendelse af forældelse for forbrydelser mod menneskeheden og retsforfølgelse af visse forbrydelser begået under det kommunistiske diktatur.

Domstolens **kompetenceområde** bestemmes som hovedregel af, hvor den **strafbare handling begås**.

Hvis den tiltalte har begået forbrydelser, der falder under forskellige domstoles kompetence, er den **generelle domstol** kompetent til at behandle sagen.

Domstole i anden instans

Generelle domstole: I sager, der falder under distriktsdomstolens kompetence i første instans.

Regionale appeldomstole: I sager, der falder under de generelle domstoles kompetence i første instans.

Kúria (højesteret): I sager, der falder under en regional appeldomstols kompetence, og hvor denne domstols afgørelse kan ankes.

Domstole i tredje instans

Regionale appeldomstole: I sager, der falder under de generelle domstoles kompetence i anden instans.

Kúria (højesteret): I sager, der afgøres af en regional appeldomstol i anden instans.

Domstolenes sammensætning

I sager, hvor forbrydelsen kan straffes med otte års fængsel eller mere, **fungerer distriktsdomstolen som et panel af én juridisk dommer og to bisiddere.** I andre sager **beklædes domstolen af dommeren.**

Den generelle domstol behandler også som domstol i første instans retssager **via et panel bestående af én juridisk dommer og to bisiddere.**

Domstolen sættes i **anden og tredje instans med et panel af tre juridiske dommere. Kúria (højesteret) sættes med et panel af tre eller fem juridiske dommere.**

Relevante links

 [De ungarske domstoles officielle website](#)

Sidste opdatering: 30/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Malta

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Malta.

Almindelige domstole – indledning

Nedenstående tabeller indeholder oplysninger om Maltas civile domstole og straffedomstole.

Civile domstole

Appeldomstolen	Anden instans Appel	Appeldomstolen behandler appelsager fra de civile domstole som både over- og underinstans. i) Denne domstol behandler appelsager fra 1. afdeling af den civile domstol og fra afdelingen for familieret under den civile domstol. ii) Civile appelsager fra byretten, domstolen for mindre søgsmål og de administrative domstole behandles også af denne domstol.	i) Består af tre dommere ii) Består af én dommer
Den civile domstol 1. afdeling af den civile domstol Afdelingen for frivillig retspleje under den civile domstol Afdelingen for familieret under den civile domstol	Første instans	1. afdeling af den civile domstol behandler civil- og /eller handelssager , der ligger uden for byrettens kompetenceområde. Inden for den civile domstols forfatningsretlige kompetenceområde behandler den også sager om overtrædelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder , der er fastlagt i forfatningen og i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Afdelingen for frivillig retspleje under den civile domstol er ansvarlig for nedlæggelse af forbud mod eller umyndiggørelse af utilregnelige personer , udnævnelse af værgere for disse personer, behandling af arvesager og godkendelse af testamentariske eksekutorer. Afdelingen fungerer endvidere som opbevaringssted for hemmelige testamenter. Denne domstol behandler alle sager af familiemæssig karakter , f.eks. omstødelse af ægteskaber, separation, skilsmisse, underholdsbidrag og sager vedrørende forældremyndighed.	Beklædes af en dommer Beklædes af en dommer Beklædes af en dommer
Byretten	Første instans	I civile sager fungerer byretten kun som en domstol i første instans, der behandler sager om krav, som generelt ikke overstiger 15 000 EUR.	Beklædes af en magistrat
Byretten for Gozo	Første instans	Byretten for Gozo har i civile sager et todelt kompetenceområde. Den fungerer som underinstans på linje med den tilsvarende domstol i Malta og som overinstans med samme kompetence som 1. afdeling af den civile domstol, bortset fra det forfatningsretlige kompetenceområde, og som afdelingen for frivillig retspleje under den civile domstol.	Beklædes af en magistrat
Domstolen for småkrav	Første instans	Denne domstol behandler summariske krav, som ikke overstiger 5 000 EUR , efter ret og billighed.	Beklædes af en opmand ("adjudicator")

Straffedomstole

--	--	--	--

Appeldomstolen for straffesager	Anden instans Appeldomstol	Denne domstol fungerer som overinstans og behandler appelsager fra personer, der er blevet dømt ved straffedomstolene . Denne domstol fungerer som underinstans og behandler appelsager vedrørende domme i straffesager afsagt af byretten .	Består af tre dommere Består af én dommer
Straffedomstolen	Første instans	Denne domstol fungerer som straffedomstol og behandler straffesager , der ligger uden for byrettens kompetenceområde.	Beklædes af en dommer, der bistås af en jury på ni medlemmer
Byretten	Første instans	I straffesager er rettens område todelt. Den træffer afgørelse i straffesager, der ligger inden for dens kompetenceområde, og som undersøgelsesdomstol i forbindelse med forbrydelser, der ligger inden for straffedomstolens kompetenceområde. i) Straffesager – byretten har kompetence til at behandle alle sager vedrørende lovovertrædelser, der kan straffes med op til seks måneders fængsel. ii) Undersøgelser – byretten foretager indledende undersøgelser i forbindelse med strafbare handlinger og sender de tilsvarende dokumenter til statsadvokaten. Hvis den tiltalte ikke gør indsigelser, kan statsadvokaten sende sager, der kan straffes med op til 10 års fængsel, tilbage til byretten med henblik på behandling og pådømmelse.	Beklædes af en magistrat
Byretten for Gozo	Første instans	I straffesager har byretten for Gozo samme kompetenceområde som byretten, når denne fungerer som straffedomstol og undersøgelsesdomstol.	Beklædes af en magistrat
Ungdomsdomstolen	Første instans	Ungdomsdomstolen behandler sager mod og om mindreårige under 16 år og kan også afsige domme om anbringelse af børn uden for hjemmet.	Beklædes af en magistrat og to andre personer

Juridiske databaser

Der henvises til den maltesiske webside "**Domstolssystemet i medlemsstaterne – Malta**", som indeholder detaljerede oplysninger om og links til relevante databaser.

Relevante links

- [Ministeriet for justitsanliggender, kultur og lokale myndigheder](#)
- [Domstolstjenester](#)
- [Domstolstjenester – Sentenzi Online](#)
- [Domstolstjenester – Retssager](#)
- [Domstolstjenester – Brug af retsbygninger](#)
- [Domstolstjenester – Statistik](#)
- [Domstolstjenester – Tvangsauktioner](#)
- [Domstolstjenester – Formularer \(på maltesisk\)](#)
- [Retssagkyndige](#)
- [Juridiske tjenester \(Maltas love\)](#)

Sidste opdatering: 04/05/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Nederlandene

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Nederlandene.

Førsteinstansretter (*rechtbanken*)

I Nederlandene er der 11 førsteinstansretter.

Hver ret har forskellige [afdelinger](#) (*rechtsgebieden*):

- civilret (tvister mellem privatpersoner og/eller organisationer)
- forvaltningsret (tvister mellem privatpersoner eller organisationer og offentlige myndigheder)
- strafferet (strafferetlige overtrædelser)

Førsteinstansretten har også en sektor for kantonen (*sector kanton*), hvor kantondommeren (*kantonrechter*) bl.a. behandler mindre straffesager og civile retlige sager på beløb til og med 25 000 EUR.

Appelinstanter

Enhver, der ikke er enig i en afgørelse afsagt i første instans, kan iværksætte appel. På det strafferetlige og det civile område kan retssubjektet henvende sig til en af de fire appeldomstole (*gerechtshoven*). Når der er tale om forvaltningsretlige tvister, kan der iværksættes appel ved følgende retsinstanser afhængig af sagens genstand:

- appeldomstolene
- appeldomstol i sager vedrørende social sikring og tjenestemænd (*Centrale Raad van Beroep*)

appeldomstol i sager om handel og industri (*College van Beroep voor het bedrijfsleven*)
øverste domstol i forvaltningsretlige sager (*Raad van State – afdeling bestuursrechtspraak*).

den øverste domstol (*Hoge Raad*)

Nederlandenes øverste domstol (*Hoge Raad der Nederlanden*) er landets øverste retsinstans i civil-, straffe- og skatteretlige sager. Den kan annullere afgørelser, der bl.a. er afsagt af appeldomstolene (såkaldt "kassation"). Den øverste domstol har ligeledes ansvaret for at bevare ensartetheden og den juridiske udvikling af nederlandsk ret.

Yderligere oplysninger om organiseringen af retsvæsenet findes på webstedet for [det nederlandske retsvæsen](#).

Juridiske databaser

Retsvæsenet offentliggør en betydelig del af retsafgørelserne. Disse afgørelser er tilgængelige for offentligheden i den database, der findes på webstedet [rechtspraak.nl](#).

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, adgangen er **gratis**.

Relevante links

[Nederlandsk retspraksis og den nederlandske øverste domstol](#)

[Oplysninger på engelsk om det nederlandske retssystem](#)

Sidste opdatering: 05/05/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Østrig

Det følgende afsnit indeholder oplysninger om de almindelige domstole i civile sager og straffesager i Østrig.

Almindelige domstole - indledning

De almindelige domstole er organiseret i fire niveauer. P.t. (marts 2023) er følgende domstole ansvarlige for at dømme i **retssager**:

113 distriktsretter (Bezirksgerichte)

20 delstatsretter (Landesgerichte)

4 appelretter (Oberlandsgerichte)

Højesteret (Oberster Gerichtshof)

Siden begyndelsen af 2013 er antallet af distriktsretter gradvist blevet reduceret fra 141 til 113 (pr. 1. marts 2023) ved sammenlægninger eller oprettelser af distriktsretter i delstaterne Oberösterreich, Niederösterreich og Steiermark Salzburg, Tirol og Burgenland.

Følgende anklagemyndigheder beskytter offentlighedens interesser:

16 statsadvokaturer (Staatsanwaltschaften)

Anklagemyndighedens kontor for bekæmpelse af økonomisk kriminalitet og korruption

4 overstatsadvokaturer (Oberstaatsanwaltschaften)

Rigsadvokaturen (Generalprokurator)

Endelig er der 28 fængsler, som har ansvaret for at **fuldbyrde domme om frihedsstraf**.

A. Domstolsorganisation: Det civilretlige og det strafferetlige system

Twister behandles i første omgang af enten distrikts- eller delstatsretterne. På det civilretlige område er retternes kompetence i princippet afgrænset i henhold til sagens art. På alle andre områder er deres kompetence afgrænset i henhold til værdien af sagens genstand (kompetencerne afhænger af tvistens værdi). Sagens art går altid forud for værdien.

I straffesager afgrænses retternes kompetence efter strafferammen for den forbrydelse, der er rejst tiltale for.

Distriktsretterne (første niveau)

Distriktsretterne er retter i første instans. De behandler:

civilretlige sager **med en værdi på op til 15 000 EUR** (kompetencen afhænger af tvistens værdi)

visse typer af sager (uafhængigt af kravets størrelse), navnlig **familie-, leje- og fogedsager** (kompetencer i henhold til sagens art)

visse **straffesager**, hvor straffen ikke overstiger en bøde, en bøde med en fængselsstraf på op til ét år eller alene en fængselsstraf på op til ét år (f.eks. uagtsom legemsbeskadigelse eller tyveri).

Delstatsretter og retter i første instans (andet niveau)

Delstatsretterne (**i straffesager**) og retterne i første instans (**i civile sager**) behandler:

i **første instans** alle retssager, der ikke er henlagt til distriktsretterne. Derudover henhører sager i forbindelse med lovgivningen om ansvar for atomskader, offentligretligt erstatningsansvar, databeskyttelse samt sager om konkurrence og intellektuel ejendomsret under deres kompetence.

I **anden instans** appeller af distriktsretternes afgørelser.

Appelretter og retter i anden instans (Gerichtshöfe zweiter Instanz) (tredje niveau)

Disse retter udgør tredje niveau på organisationsplanen. De er beliggende i Wien (for Wien, Niederösterreich og Burgenland), Graz (for Steiermark og Kärnten), Linz (for Oberösterreich og Salzburg) og Innsbruck (for Tirol og Vorarlberg).

Disse retter fungerer i **civile sager og straffesager altid som appeldomstole** (i anden instans).

Desuden spiller de en særlig rolle i **retsforvaltningen** (Justizverwaltung). Præsidenten for appelretten, henholdsvis for retten i anden instans, leder justitsforvaltningen for alle de retter, der ligger i dennes retskreds. Under udøvelse af denne funktion er han udelukkende underlagt justitsministeren.

Højesteret (fjerde niveau)

Højesteret (Oberster Gerichtshof) i Wien er **øverste instans i civile sager og straffesager**. Sammen med forfatningsdomstolen (Verfassungsgericht) og forvaltningsdomstolen (Verwaltungsgericht) betegnes den som højesteret. Det betyder, at dens afgørelser ikke kan appelleres på nationalt plan.

Højesterets praksis er afgørende for den **ensartede anvendelse af lovgivningen** på hele forbundsstaten Østrigs område.

Selv om de underordnede domstole ikke er retligt forpligtet til at følge dens afgørelser, bruger de normalt højesterets praksis som rettesnor.

B. Det civilretlige system

Det civilretlige system er opdelt i almindelige civile sager, arbejdsretlige sager, handelsretlige sager og voldgiftssager.

Under den almindelige civilproces hører privatretlige sager, der ikke henhører under handelsretternes eller arbejdsretternes kompetence, eller som behandles af voldgiftsretter.

C. Appelsystemet

C.1. Appel i civile sager

I **almindelige civile sager** er der som udgangspunkt to instanser, der hver især kan bestå af tre trin. Tvister behandles i første omgang af enten distrikts- eller delstatsretterne.

Hvis første instans er distriktsretten, skal en appelsag føres ved retten i første instans (Gerichtshof erster Instanz). I så fald træffes afgørelsen af et appelkammer.

Hvis første instans er retten i første instans, skal appelsagen føres ved retten i anden instans (Gerichtshof zweiter Instanz), hvor et appelkammer i anden instans træffer afgørelsen.

Retterne i anden instans skal kun prøve afgørelser fra første instans. De tager i princippet kun stilling til sagen på grundlag af de påstande, der var nedlagt ved afslutningen af den mundtlige forhandling i første instans og de faktiske omstændigheder, der forelå på dette tidspunkt. Retterne i anden instans kan selv afgøre sagen (dvs. stadfæste eller ændre afgørelsen). I dette øjemed kan de – inden for rammerne af de påstande og anbringender, der var fremsat i første instans – helt eller delvis genoptage eller supplere retsforhandlingerne eller ophæve afgørelsen fra første instans og hjemvise sagen til fornyet behandling eller forkaste appellen.

Hvis der er tale om retlige spørgsmål af principiel betydning, kan sagen indbringes for højesteret.

I denne fase tager Højesteret kun stilling til retlige spørgsmål, og dens afgørelse er derfor bundet af de faktiske omstændigheder, der allerede er fastlagt. Den efterprøver således kun den afgørelse, der er truffet på dette grundlag, eller påpeger ugyldighedsgrunde og i begrænset omfang formelle fejl ved de forudgående procedurer. Højesteret virker ikke kun som kassationsdomstol. Den kan også selv afgøre en sag (stadfæste eller ændre), ophæve de hidtidige afgørelser og hjemvise sagen til fornyet behandling eller forkaste appellen.

I første instans behandles sagerne stort set af en enkelt dommer (ved tvister med en værdi på over 100 000 EUR kan en af sagens parter anmode om behandling af tre dommere). I anden instans behandles sagerne af et kollegium på tre dommere og ved højesteret på fem dommere. Hvis der er tale om et retligt spørgsmål af principiel betydning (f.eks. ændring af fast retspraksis), udvides dommerkollegiet til elleve dommere.

C.2. Appel i straffesager

I strafferetssager er der to trin.

Hvis retten i første instans er en distriktsret, kan der appelleres:

mod afgørelsens gyldighed

mod afgørelsen om skyldsspørgsmålet og mod strafudmålingen.

Afgørelsen træffes af et panel på tre dommere ved den kompetente delstatsret.

Hvis afgørelsen træffes af delstatsretten i første instans med en enkelt dommer (ved alle straffelovsovertrædelser og forseelser (f.eks. mened) med en strafperiode på op til fem år), kan der appelleres:

mod afgørelsens gyldighed

mod afgørelsen om skyldsspørgsmålet og mod strafudmålingen.

Afgørelsen træffes af et panel på tre dommere ved den kompetente appelret.

Hvis delstatsretten i første instans består af en domsmandsret (Schöffengericht) eller et nævningeting (Geschworenengericht), skal et annullationssøgsmål indgives til højesteret. Hvis appellen vedrører strafudmålingen, træffes afgørelsen af den kompetente appelret.

D. Retsmidler mod trufne afgørelser

Man kan i alle **civilretlige sager** appellere afgørelser med påstand om ugyldighed eller urigtig retlig bedømmelse. Dette retsmiddel kan under alle omstændigheder anvendes, hvis der nedlægges påstand om ugyldighed eller urigtig retlig bedømmelse på bestemte områder i tvister med en værdi på over 2 700 EUR, også under henvisning til formelle fejl eller fejlagtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder.

Afgørelser, der er truffet i anden instans, kan anfægtes i form af en revisionsappel. Denne form for appel til højesteret er dog – afhængigt af det relevante retsområde – underlagt forskellige begrænsninger. I princippet afgør højesteret kun retsspørgsmål af væsentlig betydning. Det er således en betingelse for indbringelse af sagen for højesteret, at der foreligger et omtvistet retsspørgsmål. Uafhængigt af dette kan afgørelser truffet i anden instans i visse sager i teorien ikke appelleres, hvis tvisten omhandler et beløb under 5 000 EUR. I øvrigt skal en revisionsappel til højesteret også godkendes af andeninstansen (enten direkte eller ved en ny ansøgning), hvis tvisten omhandler et beløb under 30 000 EUR.

E. Retsdatabaser

 [Webstedet for det østrigske justitsministerium](#) indeholder generelle oplysninger om retssystemet i Østrig.

Er der gratis adgang til den juridiske database?

Ja, der er gratis adgang til det østrigske retsvæsenes website.

Andre relevante links

 [Domstolenes kompetence — Østrig](#)

Sidste opdatering: 11/09/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Polen

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Polen.

Almindelige domstole

De almindelige domstole i Polen dækker over **appeldomstolene** (sądy apelacyjne), de **regionale domstole** (sądy okręgowe) og **distriktsdomstolene** (sądy rejonowe). Disse domstole behandler bl.a. straffesager, civile sager, familieretlige sager og børne- og ungdomssager, handelsretlige sager, arbejdsretlige sager og socialsikringsager – bortset fra sager, der behandles af andre, særlige domstole, f.eks. militærdomstolene.

De almindelige domstole fører endvidere **matrikelregistre** og **tingbøger**, pantregister samt det nationale domstolsregister og det nationale strafferegister.

Civile domstole

Under hver **appeldomstol** (wydział cywilny), **regional domstol** og **distriktsdomstol** er der en afdeling for civile sager.

Straffedomstole

Under hver **appeldomstol**, **regional domstol** og **distriktsdomstol** er der en afdeling for straffesager.

Juridiske databaser

 [Den polske regerings](#) websted indeholder en liste over samtlige love, der er offentliggjort siden 1918.

Det er **gratis** at benytte databasen.

Sidste opdatering: 19/07/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Portugal

Dette afsnit indeholder oplysninger om organiseringen af de almindelige domstole i Portugal.

Organisering af de almindelige domstole

Ud over forfatningsdomstolen, som har specifik kompetence til at træffe afgørelse i spørgsmål om forfatningsret, findes der følgende kategorier af domstole i Portugal:

den øverste domstol (*Supremo Tribunal de Justiça*) og almindelige domstole i første og anden instans (*tribunais judiciais de primeira e de segunda instância*) den øverste forvaltningsdomstol (*Supremo Tribunal Administrativo*) og de øvrige forvaltnings- og skattedomstole (*tribunais administrativos e fiscais*) revisionsretten (*Tribunal de Contas*).

Der findes også maritime domstole (*tribunais marítimos*), voldgiftsdomstole (*tribunais arbitrais*) og fredsdommere (*juígados de paz*).

De sager og sammensætninger, hvori ovennævnte domstole separat eller sammen kan udgøre en konfliktkommission [Tribunal dos Conflitos – som behandler kompetencespørgsmål], er fastlagt i lovgivningen.

Domstole, som alene har kompetence til at træffe afgørelse i sager om bestemte typer lovovertrædelser, er forbudt, uden at dette dog berører bestemmelserne vedrørende militærdomstole (*tribunais militares*), som kan nedsættes i krigstid.

Almindelige domstole

Den øverste domstol (*Supremo Tribunal de Justiça*)

Den øverste domstol er det øverste organ i de almindelige domstoles hierarki, uden at dette berører forfatningsdomstolens kompetence. Den omfatter civilretlige, strafferetlige og sociale afdelinger.

Den har sæde i Lissabon, og dens kompetence omfatter hele det portugisiske territorium.

Den øverste domstol fungerer under ledelse af en retspræsident som fuldt dommerkollegium (bestående af alle dommere fra de forskellige afdelinger), i specialiserede afdelinger eller i almindelige afdelinger.

Medmindre det udtrykkeligt er fastlagt i loven, behandler den øverste domstol kun retsspørgsmål.

Appeldomstole (*Tribunais da Relação*)

Appeldomstolene er normalt andeninstansdomstole.

På nuværende tidspunkt har appeldomstolene sæde i Lissabon, Porto, Coimbra, Évora og Guimarães. De fungerer under ledelse af en retspræsident med fuldt dommerkollegium eller opdelt i afdelinger.

Appeldomstolene består af civilretlige, strafferetlige og arbejdsretlige afdelinger, afdelinger for familieret og sager om mindreårige, handelsret, intellektuel ejendomsret samt konkurrence, regulering og tilsyn. Det afhænger imidlertid af sagernes antal og kompleksitet, om der oprettes afdelinger for familieret og sager om mindreårige, handelsret, intellektuel ejendomsret samt konkurrence, regulering og tilsyn. De oprettes ved afgørelse truffet af det øverste retsråd (*Conselho Superior da Magistratura*) på forslag af den pågældende appeldomstol.

Førsteinstansretter

Førsteinstansretterne er normalt distriktsdomstole (*tribunais de comarca*). Disse domstole behandler og træffer afgørelse i sager, der ikke hører under andre retsinstansers kompetence. Distriktsdomstolene har generel kompetence og særlig kompetence.

Distriktsdomstolene er opdelt i *juízos*, som kan have særlig kompetence, generel kompetence og stedlig kompetence. Disse *juízos* betegnes med deres kompetence og med navnet på den kommune (*município*), hvor de befinder sig.

Følgende *juízos* med særlig kompetence kan oprettes:

central civilretlig *juízo*

lokal civilretlig *juízo*

central strafferetlig *juízo*

lokal strafferetlig *juízo*

lokal *juízo* for mindre lovovertrædelser

strafferetlig forundersøgelses-*juízo*

juízo for familieret og sager om mindreårige

juízo for arbejdsret

juízo for handelsret

juízo for fuldbyrdelse.

Førsteinstansretterne kan afhængigt af sagen fungere som domstol med én dommer, der sidder alene (*tribunal singular*), med et dommerkollegium (*tribunal coletivo*) eller med en jury (*tribunal de júri*). Hver distriktsdomstol har en retspræsident, der har administrativ og operationel kompetence med hensyn til repræsentation og ledelse samt sagsstyring.

Når mere end fem dommere ved samme domstol eller *juízo* udøver disse funktioner, kan retspræsidenten efter at have hørt disse foreslå det øverste retsråd (*Conselho Superior da Magistratura*) at udpege en dommer som koordinator for en eller flere *juízos*, når den pågældende har accepteret dette. Under ledelse af retspræsidenten udøver den koordinerende dommer de kompetencer, som retspræsidenten har uddelegeret til ham, uden at dette berører retspræsidentens beføjelser, og han skal redegøre for udøvelsen af disse kompetencer, når retspræsidenten anmoder om det.

Forvaltnings- og skattedomstole (*Tribunais Administrativos e Fiscais*)

Forvaltnings- og skattedomstolene har kompetence til at træffe afgørelse i sager og appelsager vedrørende forvaltnings- og skatteretlige tvister. Der findes følgende forvaltnings- og skattedomstole:

den øverste forvaltningsdomstol (*Supremo Tribunal Administrativo*)

appeldomstole i forvaltningsretlige sager (*tribunais centrais administrativos*)

kredsdomstole i forvaltningsretlige sager (*tribunais administrativos de círculo*)

domstole i forvaltningsretlige sager (*tribunais tributários*).

Den øverste forvaltningsdomstol (*Supremo Tribunal Administrativo*)

Den øverste forvaltningsdomstol er den øverste instans i forvaltnings- og skattedomstolenes hierarki, uden at dette berører forfatningsdomstolens kompetence.

Den har sæde i Lissabon, og dens kompetence omfatter hele det portugisiske territorium.

Den øverste forvaltningsdomstol består af en afdeling for forvaltningssager og en afdeling for skattesager. Den træffer afgørelser i appelsager vedrørende domme afsagt af appeldomstolene i forvaltningsretlige sager (*tribunais centrais administrativos*).

Den øverste forvaltningsdomstol fungerer under ledelse af en retspræsident bistået af tre næstformænd.

Afhængigt af sagens genstand fungerer domstolen som fuldt dommerkollegium, som dommerkollegium for hver afdeling eller som afdeling. Kun det fulde dommerkollegium eller kollegiet for hver afdeling undersøger retlige spørgsmål.

Appeldomstole i forvaltningsretlige sager (*tribunais centrais administrativos*)

Appeldomstolene i forvaltningsretlige sager er generelt domstole i anden instans i forvaltningssager. Der findes på nuværende tidspunkt to appeldomstole i forvaltningsretlige sager (nord og syd).

Deres hovedopgave består i at træffe afgørelser i appelsager vedrørende afgørelser truffet af kredsdomstolene i forvaltningsretlige sager (*tribunais administrativos de círculo*) og domstolene i skatteretlige sager (*tribunais tributários*).

Hver af disse består af en afdeling for forvaltningssager og en afdeling for skattesager.

Appeldomstolene i forvaltningsretlige sager fungerer under ledelse af en retspræsident bistået af tre næstformænd.

Disse domstole undersøger faktiske omstændigheder og retlige spørgsmål.

Kredsdomstole i forvaltningsretlige sager (*tribunais administrativos de círculo*) og domstole i skatteretlige sager (*tribunais tributários*)

Disse er domstole i første instans, og deres primære opgave er at træffe afgørelse i forvaltnings- og skatteretlige tvister. De kan optræde selvstændigt som lokal forvaltnings- og skattedomstol, eller de kan optræde sammen som forvaltnings- og skattedomstol.

De fungerer under ledelse af en retspræsident, som udpeges af forvaltnings- og skattedomstolenes øverste råd (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) for en periode på fem år.

De består generelt af en enkelt dommer, men kan i overensstemmelse med lovgivningen i visse tilfælde have en anden sammensætning.

Fredsdommere

Fredsdommere repræsenterer en anden måde at løse tvister på, som udelukkende er civilretlige, og hvor sagens genstand har ringe værdi og ikke har familieretlig, arveretlig eller arbejdsretlig karakter.

Ifølge den gældende udgave af lov nr. 78/2011 af 13. juli 2011 har de kompetence til at behandle og træffe afgørelser i sager, hvor værdien af sagens genstand ikke ligger uden for førsteinstansretternes kompetence (15 000 EUR).

I henhold til artikel 9 i ovennævnte lov har fredsdommere kompetence til at behandle og træffe afgørelse i:

sager, der har til formål at gøre det muligt at sikre opfyldelsen af forpligtelser, med undtagelse af sager, der har til formål at sikre opfyldelsen af økonomiske forpligtelser, eller som vedrører en adhæsionskontrakt

sager om levering af løsøre

sager, der udspringer af rettigheder og forpligtelser vedrørende fælleseje, når den relevante forsamling ikke har truffet afgørelse om, at der skal anvendes obligatorisk voldgift til afgørelse af tvister mellem medejere eller mellem medejere og administrator

sager om afgørelse af tvister mellem ejere af fast ejendom vedrørende midlertidig tvangsadgang, vandløbs naturlige løb, arbejder til sikring mod vand, fælles septiktanke, kanaler og grøfter, levende hegn åbning af vinduer, døre, balkoner og lignende nedløbsrør fra tage, plantning af træer og buske, mure og vægge

sager vedrørende generhvervelse af ejendom, søgsmål til beskyttelse af ejendomsret, erhvervelse af ejendomsret ved hævd og bodeling

sager om brugsret og forvaltning af fælleseje, byggeret, brugsret, brugs- og beboelsesret og tinglig ret til periodisk beboelse

sager vedrørende lejemål i byområder med undtagelse af udsættelsessager

sager om civilretligt ansvar inden for og uden for kontraktforhold

sager om manglende overholdelse af kontraktforpligtelser med undtagelse af arbejdskontrakter og forpagtningsaftaler

sager om generel sikkerhed for forpligtelser.

Hvis der ikke indgives en klage, eller hvis en klage trækkes tilbage, har fredsdommere ligeledes kompetence til at behandle civilretlige erstatningskrav som følge af:

lette slag og kvæstelser

anslag mod den fysiske integritet som følge af skødesløshed

æreskrænkelser

injurier

simpelt tyveri

simple skader

ændring af varemærker

svig med henblik på at skaffe sig fødevarer, drikkevarer eller tjenesteydelser.

I henhold til artikel 16 findes der hos alle fredsdommere en mæglingstjeneste, som giver adgang til mægling for alle interesserede parter som en alternativ tvistbilæggelsesmetode, der i første omgang har til formål at fremme en løsning af tvister gennem en aftale mellem parterne. Denne tjeneste har kompetence til at behandle enhver tvist, der vil kunne gøres til genstand for mægling, selv om den ikke hører under fredsdommerens kompetence.

Sidste opdatering: 25/01/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Rumænien

Denne side indeholder oplysninger om domstolene i Rumænien.

Introduktion til Rumæniens retssystem

Rumæniens retssystem er opbygget på følgende måde:

Domstole og anklagemyndighed

Niveau 1

Distriktsdomstole (176)

Anklagemyndighed

Niveau 2

Regionale domstole (42)

Særlige domstole (3)

Børne- og familiedomstolen (1)

Anklagemyndighed

Niveau 3

Appelretter (15)

Anklagemyndighed

Niveau 4

Kassationsdomstolen

Anklagemyndighed

Rumæniens retssystem omfatter kassationsdomstolen (*Înalta Curte de Casație și Justiție*) og de øvrige domstole.

Domstole og retter

Kassationsdomstolen

Som den øverste domstol i Rumænien er kassationsdomstolen den eneste retsinstans med beføjelser til at sikre, at **andre domstole fortolker og anvender lovgivningen på en ensartet måde. Proceduren for indbringelse for kassationsdomstolen af hensyn til retsplejen** er den vigtigste procedure til at nå dette mål.

Kassationsdomstolen har fire afdelinger med hvert sit kompetenceområde:

den civile retlige afdeling I

den civile retlige afdeling II

den strafferetlige afdeling

afdelingen for forvaltnings- og skattesager.

Andre afdelinger af den øverste domstol, som har deres egne kompetenceområder, er **de fire kollegier med fem dommere, de fælles afdelinger (*Secțiile Unite*) vedrørende indbringelser af hensyn til retsplejen og panelet vedrørende afklaring af bestemte juridiske spørgsmål.**

Den civile retlige afdeling I, den civile retlige afdeling II og afdelingen for forvaltnings- og skattesager under kassationsdomstolen behandler begæringer om fornyet prøvelse af domme afsagt af appelretter og andre domstolsafgørelser ifølge loven samt begæringer om fornyet prøvelse af ikke-endelige afgørelser eller retshandlinger af enhver art, som ikke kan appelleres på anden måde, og hvor sagen ved en appelret er blevet afbrudt.

Kassationsdomstolens strafferetlige afdeling behandler:

Som domstol i første instans sager og begæringer, som ifølge loven hører under kassationsdomstolens kompetence.

Den strafferetlige afdeling under kassationsdomstolen behandler i første instans sager om højforræderi, anklager om lovovertrædelser begået af medlemmer af senatet, af parlamentet og af rumænske medlemmer af Europa-Parlamentet, medlemmer af regeringen, medlemmer af det øverste retsråd, dommere ved kassationsdomstolen samt anklagere ved kassationsdomstolen.

begæringer om fornyet prøvelse af strafferetlige domme afsagt i første instans af en appelret eller den militære appelret

begæringer om fornyet prøvelse af afgørelser i straffesager afsagt i første instans af appelretterne, af den militære appelret og af den strafferetlige afdeling ved kassationsdomstolen

appeller af ikke-endelige afgørelser eller retshandlinger af enhver art, som ikke kan appelleres på anden måde, og hvor sagen ved en appelret er blevet afbrudt

kassationsappeller af endelige afgørelser i straffesager på de i loven fastsatte betingelser

forelæggelser med henblik på at få en foreløbig afgørelse for at afklare bestemte juridiske spørgsmål

kompetencekonflikter i sager, hvor den er øverste fælles jurisdiktion for de retter, som er i konflikt

anmodninger om henvisning af en sag fra den kompetente appelret til en anden appelret

andre sager som omhandlet i lovgivningen.

Kollegiet bestående af fem dommere

I henhold til artikel 24 i lov nr. 304/2004 som offentliggjort på ny med senere ændringer og tilføjelser behandler kollegiet bestående af fem dommere appeller af afgørelser i første instans afsagt af den strafferetlige afdeling under kassationsdomstolen og kassationsbegæringer mod afgørelser i appelsager afsagt af kollegier bestående af fem dommere efter forudgående tilladelse, de behandler appeller af domme afsagt af den strafferetlige afdeling af kassationsdomstolen i første instans, disciplinærsager ifølge lovgivningen og andre sager, som er omfattet af deres kompetence ifølge lovgivningen, samt appeller mod afgørelser om afvisning af forelæggelser for forfatningsdomstolen, der er afsagt af et andet kollegium bestående af fem dommere. I henhold til artikel 51, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 317/2004 behandler kollegiet bestående af fem dommere ansøgninger om fornyet prøvelse af domme afsagt af det øverste retsråd i disciplinærsager.

Kassationsdomstolens afdelinger mødes i **plenium** for at:

behandle henviste sager vedrørende ændring af kassationsdomstolens retspraksis

træffe afgørelse om at henvise sager til forfatningsdomstolen med henblik på kontrol af lovens forenelighed med forfatningen, før de bekendtgøres.

Appelret

I **Rumænien ledes appelretterne** af en retspræsident, som kan bistås af en eller to vicepræsidenter.

Appelretten består af afdelinger eller særlige afdelinger for:

civilsager

straffesager

sager, der involverer mindreårige eller familieretlige spørgsmål

forvaltnings- og skattesager

sager, der vedrører arbejdsretlige konflikter og socialsikring, selskabsret, handelsregistret, insolvens, illoyal konkurrence og andre forhold samt maritime og flodrelaterede spørgsmål.

De 15 appelretter har status som juridisk person, idet hver enkelt ret dækker flere regionale domstoles kompetenceområder (omkring tre).

På det civile retlige område behandler appelretterne følgende sager.

Som domstole i **første instans** behandler de søgsmål vedrørende forvaltnings- eller skattemæssige tvister i overensstemmelse med de specifikke lovbestemmelser.

Som **appelretter** behandler de appeller af domme afsagt af regionale domstole i første instans.

Som **appeldomstole** behandler de søgsmål til prøvelse af afgørelser afsagt af distriktsdomstole i appelsager eller afgørelse afsagt af distriktsdomstole i første instans, som ifølge lovgivningen ikke kan appelleres, samt alle andre sager, som udtrykkelig er fastsat i lovgivningen.

På det strafferetlige område behandler appelretterne følgende sager.

Som domstol i første instans:

lovovertrædelser i henhold til straffelovens artikel 394-397, 399-412 og 438-445,

lovovertrædelser vedrørende Rumæniens nationale sikkerhed omhandlet i særlove

lovovertrædelser begået af dommere ved domstole i første instans og distriktsdomstole samt af anklagere ved anklagemyndigheden ved disse domstole

lovovertrædelser begået af advokater, notarer, fogeder eller revisionsrettens revisorer samt af eksterne revisorer af offentlige regnskaber
lovovertrædelser begået af ledere af religiøse trossamfund organiseret i overensstemmelse med loven og andre højtstående religiøse personer, der mindst har rang af biskop eller tilsvarende
lovovertrædelser begået af lægdommere ved kassationsdomstolen, dommere ved appelretterne eller den militære appelret eller af anklagere fra anklagemyndighedens kontorer tilknyttet disse domstole
lovovertrædelser begået af medlemmer af revisionsretten, formanden for lovgivningsrådet, den rumænske ombudsmand, assistenter for den rumænske ombudsmand og kvæstorerne
anmodninger om henvisning til en anden retsinstans i de tilfælde, der er fastsat i lovgivningen.

Som **appelretter** behandler de appeller af strafferetlige domme afsagt af regionale domstole i første instans og af distriktsdomstole i første instans i straffesager.

Appelretterne træffer også afgørelse i sager om **kompetencekonflikter** mellem de regionale domstole eller mellem distriktsdomstole og regionale domstole under deres kompetence eller mellem distriktsdomstole under forskellige regionale domstoles kompetence under en appelrets kompetence.

Appelretterne træffer også afgørelse om begæringer om **udvisning** eller overførsel til udlandet af dømte personer.

Regionale domstole

De **42 regionale domstole** i Rumænien har status som juridisk person og er organiseret på amtsniveau (*județ*). Hver regional domstols kompetenceområde omfatter alle distriktsdomstole i det amt, hvor den regionale domstol er beliggende.

De regionale domstole er opdelt i separate afdelinger eller særlige kollegier, der arbejder med:

civilsager

straffesager

sager, der involverer mindreårige eller familieretlige spørgsmål

forvaltnings- og skattesager

sager, der vedrører arbejdsretlige konflikter og socialsikring, selskabsret, handelsregistret, insolvens, illoyal konkurrence og andre forhold samt maritime og flodrelaterede spørgsmål.

På det civilretlige område behandler de regionale domstole følgende sager.

Som domstole i **første instans behandler de regionale domstole alle begæringer, som ifølge loven ikke henhører under andre domstoles kompetence.**

Som **appelretter** behandler de appeller af domme afsagt af regionale domstole i første instans.

Som **appelinstanter behandler de søgsmål til prøvelse af afgørelser afsagt af førsteinstansretter, som ifølge lovgivningen ikke kan appelleres, samt i alle andre sager, som udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen.**

I straffesager behandler de regionale domstole følgende sager.

Som domstol i første instans:

forbrydelser mod liv, fysisk integritet eller helbred, forbrydelser mod den personlige frihed, ødelæggelse med skærpande omstændigheder, lovovertrædelser med særligt alvorlige følger, smugling af migranter, tortur, korrupsion og embedsmisbrug, videregivelse af oplysninger, der er klassificeret som statshemmeligheder, videregivelse af forretningshemmeligheder eller af ikke-offentlige oplysninger, tilegnelse af midler ad ulovlig vej, uretmæssig tilegnelse af midler, manglende overholdelse af ordningen for nukleare stoffer eller andre radioaktive stoffer, manglende overholdelse af ordningen for sprængstoffer, videregivelse af erhvervet immundefektsyndrom, lovovertrædelser, der krænker sikkerheden og integriteten ved it-systemer og data, oprettelse af en gruppe med henblik på organiseret kriminalitet

forsætlige lovovertrædelser, der har ført til en persons død

lovovertrædelser, imod hvilke der er indledt retsforfølgning af direktorat for efterforskning af organiseret kriminalitet og terrorisme (*Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism*) eller det nationale direktorat for korrupsionsbekæmpelse (*Direcția Națională Anticorupție*), hvis disse ikke ifølge lovgivningen, henhører under andre retsinstanser med en højere placering i hierarkiet

lovovertrædelser, der involverer hvidvask af penge eller skatteunddragelse, jf. artikel 9 i lov nr. 241/2005 om forebyggelse og bekæmpelse af skatteunddragelse med efterfølgende ændringer

øvrige lovovertrædelser, der ifølge loven hører under deres kompetence.

De regionale domstole afgør kompetencekonflikter mellem de førsteinstansretter, som hører under deres kompetence, samt søgsmål til prøvelse af afgørelser afsagt af førsteinstansretter i de tilfælde, der er fastsat i lovgivningen.

Førsteinstansretter

Distriktsdomstolene har ikke status som juridisk person og er nedsat på regionalt plan og i Bukarest.

På det civilretlige område behandler førsteinstansretterne primært følgende sager:

sager, der ifølge den civile lovbog henhører under kompetenceområdet for familiedomstolen, dog ikke sager, hvor andet udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen

sager vedrørende registrering i civilstandsregistret som fastsat i lovgivningen

sager om forvaltning af etageejendomme, lejligheder eller lokaler, der udelukkende ejes af forskellige personer, eller vedrørende juridiske forhold etableret af sammenslutninger af boligejere med andre fysiske eller juridiske personer

begæringer om udsættelse

sager vedrørende fælles vægge eller grøfter, afstanden mellem bygninger eller beplantninger, færdselsret og andre servitutter eller begrænsninger, der påvirker ejendomsrettigheder i medfør af lovgivningen, som parterne har indgået aftale om, eller som er pålagt af en domstol

sager vedrørende ændring eller markering af skel

søgsmål til beskyttelse af ejendomsret

sager vedrørende forpligtelser til at udføre eller ikke udføre bestemte handlinger, der ikke kan gøres op i penge, uanset om de er baseret på en kontrakt eller ej, dog ikke ansøgninger, som ifølge loven hører under andre domstoles kompetence

begæringer om udstedelse af dødsattest fra en domstol

begæringer om bodeling uanset den omhandlede værdi

begæringer om arv uanset den omhandlede værdi

begæringer om ekstinktion uanset den omhandlede værdi

begæringer vedrørende ejendomsrettigheder, medmindre de henhører under andre retsinstanser ifølge lovgivningen

alle andre begæringer, der kan gøres op i penge til og med et beløb på 200 000 RON, uanset om parterne har status som erhvervsdrivende.

Førsteinstansretterne behandler også appeller af afgørelser truffet af lokale myndigheder med lokal kompetence og andre organer med sådan kompetence i sager som omhandlet i lovgivningen og alle andre søgsmål, der hører under deres kompetence ifølge lovgivningen.

På det strafferetlige område behandler distriktsdomstolene primært følgende sager:

generelt alle typer lovovertrædelser undtagen dem, der i henhold til loven skal behandles i første instans af de regionale domstole, appelretterne eller kassationsdomstolen.

Flere oplysninger om disse domstole findes på [det rumænske justitsministeriums domstolsportal](#).

Juridiske databaser

Følgende juridiske databaser er tilgængelige online:

Kassationsdomstolen offentliggør sin retspraksis på sit eget [websted](#)

Domstolene offentliggør resuméer af deres domme på deres portal. Se f.eks. [resuméer af domme afsagt af appelretten i Bukarest](#),

Databasen [Domstolenes kompetence – Rumænien](#) ejes og vedligeholdes af [lovgivningsrådet i Rumænien](#).

Sidste opdatering: 16/04/2020

De nationale sprøgdgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande – Slovenien

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Slovenien.

Almindelige domstole

I henhold til domstolslovens artikel 98 er der følgende almindelige domstole i Slovenien:

Lokale domstole (*okrajna sodišča*),

Regionale domstole (*okrožna sodišča*),

Appeldomstole (*višja sodišča*),

Sloveniens øverste domstol (*Vrhovno sodišče*).

Lokale domstoles kompetence

I henhold til domstolslovens artikel 99 har de lokale domstole i Slovenien kompetence inden for følgende områder:

På det strafferetlige område:

Prøvelse i første instans af strafbare forhold, der kan give bøde eller frihedsstraf på højst tre år, med undtagelse af strafbare forhold i form af injurier i pressen (radio, tv eller ethvert andet medie)

Undersøgelse af ovennævnte strafbare forhold

Prøvelse eller afgørelse af andre spørgsmål ifølge lovgivningen.

På det civilretlige område

Som domstole i første instans:

I civile sager ifølge den civile retsplejelov

I arvesager og andre sager under den frivillige retspleje, medmindre andet bestemmes i lovgivningen, samt sager vedrørende matrikelregistret

Tvangsfuldbyrdelse og beskyttelsesforanstaltninger, medmindre andet bestemmes i lovgivningen.

Andre sager

Andre sager, når dette er bestemt i lovgivningen.

Retshjælp

Træffer afgørelse om tildeling af retshjælp, når andre retsinstanter ikke har kompetence til dette, og træffer afgørelse om tildeling af international retshjælp ved mindre lovovertrædelser.

Regionale domstoles kompetence

Ifølge artikel 101 i domstolsloven har de regionale domstole i Slovenien kompetence i følgende spørgsmål:

På det strafferetlige område

at prøve strafbare forhold i første instans, som ikke hører under de lokale domstoles kompetence

at gennemføre undersøgelser eller efterforskningsaktiviteter vedrørende strafbare forhold som beskrevet under punkt 1

at gennemføre forundersøgelser og træffe afgørelser i første instans vedrørende strafbare forhold begået af mindreårige

at træffe afgørelse i første instans om fuldbyrdelse af en strafferetlig dom afsagt af en udenlandsk domstol

at fuldbyrde strafferetlige domme (som udspringer af punkt 1, 3 og 4 ovenfor) og at fuldbyrde strafferetlige domme afsagt af lokale domstole

at træffe afgørelse om tilladelse til indskrænkning af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

at træffe afgørelser i undersøgelseskammeret (også i straffesager, der hører under de lokale domstoles kompetence)

at udføre andre opgaver som fastsat i lovgivningen

at føre tilsyn med, at domfældte behandles lovligt og korrekt, og at føre tilsyn med fængselsindsatte.

Specialiserede afdelinger under domstolene har ansvar for at fuldføre opgaverne i punkt 1, 2, 3, 6, 7 og 8 i mere komplekse sager, som omfatter organiseret og økonomisk kriminalitet, terrorisme, korruption og andre lignende strafferetlige lovovertrædelser.

På det civilretlige område

At træffe afgørelser i første instans:

i civile sager ifølge den civile retsplejelov

om anerkendelse af afgørelser truffet af udenlandske domstole

om tvungen voldgift, konkurser og likvidationer, der hører under deres kompetence, samt om tilhørende tvister

om tvister vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder

om forslag til foreløbige foranstaltninger, der er indgivet, inden en tvist indledes, som retten skal træffe afgørelse om efter bestemmelserne vedrørende

økonomiske tvister eller spørgsmål, hvor parterne er blevet enige om voldgift og spørgsmål om anvendelse af foreløbige forholdsregler vedrørende

intellektuelle ejendomsrettigheder

i sager under den frivillige retspleje, som loven finder anvendelse på.

Andre sager

At føre handelsregistret

At prøve andre sager, når dette er bestemt i lovgivningen

At træffe afgørelse om tildeling af retshjælp i civile sager, straffesager og andre sager

At træffe afgørelse om tildeling af international retshjælp.

Appeldomstolenes kompetence

Ifølge artikel 104 i domstolsloven har appeldomstolene i Slovenien kompetence i følgende spørgsmål:

at prøve eller træffe afgørelse i anden instans om appeller mod afgørelser fra lokale domstole og regionale domstole i deres område
at træffe afgørelse i kompetencetvister mellem lokale domstole og regionale domstole i deres område og om overførsel af kompetence til en anden lokal domstol eller regional domstol i deres område
at prøve eller træffe afgørelse om andre spørgsmål ifølge lovgivningen.

Juridiske databaser

Databasens navn og URL-adresse

[🔗 \(Domstolssystemet i Slovenien\)](#)

Er der gratis adgang til databasen?

Ja, adgangen til databasen er gratis.

Kort beskrivelse af indholdet

[🔗 Domstolssystemet i Slovenien](#) giver adgang til flere forskellige databaser såsom:

domstolssystemet i Slovenien

domstolsforvaltningen

offentlige registre (matrikelregistret, handelsregistret).

Relevante links

[🔗 Liste over domstole](#)

Sidste opdatering: 16/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Slovakiet

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Slovakiet.

I Slovakiet udøves retsplejen af uafhængige og upartiske domstole. Domstolene er på alle niveauer adskilt fra de øvrige statslige organer.

Juridiske databaser

Det slovakiske justitsministeriums [🔗 Slov-Lex-database](#)

Justitsministeriets "elektroniske lovsamling (SLOV-Lex)" hviler på to sammenkoblede informationssystemer:

eZbierka – informationssystem til brug for borgernes opslag i de bindende konsoliderede udgaver af retsreglerne og andre retsforskrifter

eLegislatíva – informationssystem til brug for beherskelse af alle trin af lovgivningsproceduren, idet der er adgang til avancerede redigeringsredskaber for dem, der udarbejder lovtekster.

Fordele for målgruppene

Henset til det grundlæggende retsprincip, hvorefter enhver har pligt til at kende loven og have kendskab til sine rettigheder og forpligtelser - hvilket i praksis i stigende grad er vanskeligt som følge af de gældende retsforskrifters stigende mængde og øgede kompleksitet - bidrager Slov-Lex-projektet til at sikre overholdelsen af dette princip, idet alle får effektiv adgang til de gældende regler:

borgere - navnlig takket være eZbierka-delen indebærer projektet en gratis og forbedret adgang til såvel udformningen som indholdet af den gældende lovgivning, og informationsniveauet i relation til nye forskrifter hæves

retsvæsenets aktører - de har permanent adgang til de gældende retsforskrifter, og de har mulighed for at få underretning, når der indføres nye regler i Slovakiet eller i Den Europæiske Union, det være sig generelt eller på det område, de er specialiseret i

erhvervsdrivende - de har ligeledes gratis og permanent adgang til de gældende retsforskrifter, og de har mulighed for at få underretning, når der indføres nye regler i Slovakiet eller i Den Europæiske Union, det være sig generelt eller på det område, hvor de driver virksomhed. Et bedre lovgivningsmiljø gør det muligt at skabe bedre betingelser for de erhvervsdrivende og medfører en lettelse af virksomhedernes administrative byrder

lokale myndigheder - de har gratis og permanent adgang til de relevante retskilder og deres administrative byrder lettes derved, idet den byrdefulde og omkostningskrævende opgave, der består i at sikre adgang til lovsamlingen i åbningstiden samtidig med modtagelsen af nye retsforskrifter i papirform og disses arkivering, afløses af en forpligtelse til blot at sikre en adgang til lovsamlingen i åbningstiden

centrale forvaltningsorganer - projektet sikrer dem gratis og permanent adgang til de relevante retskilder og medfører en nedsættelse af deres administrative byrder og dermed af de omkostninger, der er forbundet med lovgivningsproceduren, samt mulighed for i højere grad at kunne udfylde deres rolle i forbindelse med udarbejdelse af nye retsforskrifter og implementering af de EU-retlige regler

domstolene - de har hurtigt og permanent adgang til de gældende retsforskrifter og disses forarbejder og kan søge efter den på et hvilket som helst tidspunkt gældende retspraksis, hvilket gør det muligt at begrænse rutinearbejde og øge effektiviteten af dommernes og de øvrige ansattes arbejde

den lovgivende magts organer - de kan benytte sig af et effektivt redskab til at udarbejde retsnormer som led i lovgivningsproceduren, hvilket fritager dem for visse tidskrævende administrative opgaver og giver dem mulighed for i højere grad at koncentrere sig om indholdet af diverse lovforslag.

Opbygningen af de almindelige domstole

De slovakiske domstole

De slovakiske domstole omfatter:

distriktsdomstole (*okresný súd*) (54)

regionale domstole (*krajský súd*) (8)

den særlige kriminalret (*Špecializovaný trestný súd*)

og Den Slovakiske Republiks højesteret (*Najvyšší súd Slovenskej republiky*).

Domstolenes jurisdiktion

Distriktsdomstole

Distriktsdomstole behandler civil- og strafferetlige sager som domstole i første instans, medmindre andet fastsættes i domstolenes procesregler.

Distriktsdomstole behandler også sager vedrørende valglovgivningen, hvor dette foreskrives i en særlig lov.

Regionale domstole

Regionale domstole behandler som domstole i anden instans civilretlige og strafferetlige sager, der er behandlet af distriktsdomstole i første instans.

Domstolenes procesregler definerer de civilretlige og strafferetlige sager, som de regionale domstole skal behandle i første instans.

Regionale domstole behandler administrative sager i første instans, medmindre andet angives i en særlig lov.

De regionale domstole behandler også andre sager, hvis dette er bestemt i en særlig love (f.eks. lov nr. 166/2003 om beskyttelse af privatlivets fred mod uautoriseret brug af informationsteknologi og om ændring af visse andre love).

Den særlige kriminalret

Den særlige kriminalret behandler strafferetlige sager og andre sager som fastsat i domstolens procesregler.

Højesteret

Højesteret behandler og pådømmer:

ordinære appeller iværksat til prøvelse af afgørelser truffet af de regionale domstole og af den særlige kriminalret, hvis dette bestemmes i domstolens procesregler

ekstraordinære appeller iværksat til prøvelse af afgørelser truffet af de regionale domstole, den særlige kriminalret og højesteret, hvis dette bestemmes i domstolens procesregler

kompetencetvister mellem domstole og statsforvaltningsorganer

overførsel af sager til en anden domstol end den kompetente, hvis dette bestemmes i domstolens procesregler

andre sager, hvis det foreskrives i loven eller i en international traktat.

Højesteret **udfører kontrol af retsinstansernes praksis** i sager, hvor der er afsagt en retskraftig dom.

Højesteret sikrer også en **ensartet fortolkning og anvendelse af lovgivningen** og andre alment gældende retsforskrifter ved hjælp af:

sine egne afgørelser

vedtagelse af udtalelser, der skal sikre en ensartet fortolkning af love og anden alment gældende lovgivning

offentliggørelse af principielle afgørelser, der har opnået retskraft, i højesterets "samling af udtalelser" og afgørelser truffet af domstolene i Den Slovakiske Republik.

Relevante links

 [Justitsministeriet](#)

Sidste opdatering: 27/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Finland

Dette afsnit indeholder oplysninger om almindelige domstole og forvaltningsdomstole i Finland.

Almindelige domstole og forvaltningsdomstole – indledning

Domstolene i Finland kan inddeles i **almindelige domstole** for civile sager og straffesager, **forvaltningsdomstole** for forvaltningsretlige sager og **særlige domstole**.

Ved **almindelige domstole** forstås domstole, hvis kompetenceområder er generelle. Med andre ord behandler de retstvister, som ikke hører ind under en anden domstols ansvarsområde. De almindelige domstole omfatter:

regionale domstole (*käräjäoikeus/tingsrätt*, hvoraf der er 20)

appeldomstolene (*hovioikeus, hovrätt*, 5)

den øverste domstol (*Korkein oikeus/Högsta domstolen*).

Domstole med generel forvaltningsretlig kompetence er **forvaltningsdomstolene** (*hallinto-oikeus/förvaltningsdomstol*).

Forvaltningsinstanser med generel kompetence er den øverste forvaltningsdomstol og de regionale forvaltningsdomstole. De seks regionale forvaltningsdomstole i Finland er forvaltningsdomstolen i Helsinki, i Hämeenlinna, i Østfinland, i Nordfinland, i Turku og i Vaasa. Ålandsøerne har desuden deres egen forvaltningsdomstol, *Ålands förvaltningsdomstol*.

Den øverste forvaltningsinstans er den **øverste forvaltningsdomstol** (*Korkein hallinto-oikeus/Högsta förvaltningsdomstolen*).

Distriktsdomstole

 Distriktsdomstolene er det første niveau af de almindelige domstole. De træffer afgørelse i civile sager og straffesager samt visse sager under den frivillige retspleje som f.eks. skilsmisssager. Der er 20 distriktsdomstole i Finland. De varierer betydeligt hvad angår antallet af behandlede sager og antal medarbejdere. Distriktsdomstolene behandler omkring 550 000 sager om året (80 000 straffesager, 420 000 civile sager og 50 000 sager under den frivillige retspleje). Distriktsdomstolene beskæftiger i alt omkring 1 900 personer.

Bestemmelserne vedrørende disse domstoles funktion og administration fastsættes i **loven om domstolene** (673/2016) samt i domstolens procesreglementer. Ifølge loven er retspræsidenten ved en distriktsdomstol også administrativ leder af den pågældende domstol.

En distriktsdomstol kan ligeledes omfatte lægdommere eller assessorer, som deltager i strafferetlige procedurer vedrørende alvorligere lovovertrædelser og ejendomssager. Assessorerne vælges af kommunalrådene. Justitsministeriet godkender det antal assessorer, der skal vælges i de enkelte kommuner.

Deres godtgørelse betales af staten.

Procedure ved distriktsdomstole

Ved en distriktsdomstol foregår en **civil sag** i to faser: en **indledende procedure** og en **hovedforhandling**. Den indledende procedure starter med parternes skriftlige indlæg. En række sager vedrørende ubestridte fordringer løses i denne fase. Forberedelsen foregår mundtligt med én dommer, der leder retsmødet. Hvis sagen ikke kan løses i denne fase, fastlægges der en særskilt hovedforhandling. I denne fase sættes retten med en eller tre dommere. Procedurene er så sammenhængende som muligt.

I **straffesager** afhænger distriktsdomstolens sammensætning af den pågældende lovovertrædelse. Sager om simple overtrædelser behandles af én dommer, og mere alvorlige overtrædelser behandles af et kollegium bestående af en dommer og to lægdommere/assessorer eller tre dommere.

Den **strafferetlige procedure** følger de samme principper som i civile sager. Den strafferetlige procedure kan også omfatte en indledende procedure.

Domstolen kan bede den tiltalte om at tage stilling til tiltalen før hovedforhandlingen. Proceduren er mundtlig, og dommen baseres på de faktuelle omstændigheder og beviser, som parterne har bragt til domstolens kendskab. Alle beviser fremlægges ved hovedforhandlingen. Procedurene i straffesager afvikles ligeledes så sammenhængende som muligt. Domstolens sammensætning kan ikke ændres under hovedforhandlingen. Ifølge lovens bestemmelser kan en straffesag også afsluttes med en skriftlig procedure uden hovedforhandling.

Hvis dommerne ikke **når til enighed om afgørelsen**, stemmer de om den. Hver lægdommer i kollegiet har en individuel stemme. Ved stemmelighed er den juridiske dommers stemme afgørende. I en straffesag gælder det mildeste alternativ.

Domme fra distriktsdomstolen begrundes. I de fleste tilfælde meddeles dommen til sagens parter umiddelbart efter hovedforhandlingen. I omfattende eller på anden vis komplicerede straffesager kan domsafsigelsen dog udskydes med højst to uger og dommen udleveres skriftligt af justitskontoret.

Appeldomstole

Finland har fem **appeldomstole**: Helsinki, Østfinland (i Kuopio), Rovaniemi, Vaasa og Turku.

Som andeninstansdomstole behandler disse appelsager og klager over distriktsdomstolens afgørelser. I visse sager handler appeldomstolene også som domstole i første instans, f.eks. i sager om embedsmisbrug mod en dommer eller højtrangerende tjenestemænd.

Appeldomstolene er også ansvarlige for at overvåge lovens anvendelse ved distriktsdomstolene og for visse omstændigheder vedrørende domstolsforvaltningen. Der er særlig ét forvaltningsmæssigt spørgsmål, som kræver, at der afgives en udtalelse til den retlige udvælgelseskomité om ansøgere, som ansøger om at blive udnævnt til dommer ved en distriktsdomstol eller en appeldomstol. Udtalelsen udarbejdes af det kollegium i appeldomstolen, der er defineret i lovgivningen. Retspræsidenten for en appeldomstol er ansvarlig for dens virkeområde og effektivitet. Appeldomstolene er opdelt i **afdelinger**, som hver især ledes af en retspræsident i samarbejde med andre dommere. Sagerne afgøres normalt af et kollegium bestående af tre dommere.

Procedure ved appeldomstole

I visse civile sager og straffesager skal sagsøger have appeldomstolens tilladelse til at indgive appel. Denne tilladelse gives ifølge loven. Proceduren ved appeldomstolen er enten en skriftlig procedure eller en hovedforhandling.

Den øverste domstol

 Den øverste domstol er den **øverste appeldomstol**. Den øverste domstol er inddelt i afdelinger, der for at være juridisk kompetente skal bestå af fem medlemmer.

For at indbringe en sag for den øverste domstol skal den berørte part ansøge om tilladelse til at appellere en dom fra en domstol. Ved modtagelsen af en sådan anmodning undersøger den øverste domstol, hvorvidt søgsmålet i lige netop denne sag er antageligt. Sagen behandles af et **kollegium** bestående af to eller tre dommere. Der kan kun gives tilladelse til at appellere på baggrund af lovbestemmelser.

Siden 1980 har den øverste domstol været en præcedensskabende institution. En sag, som den øverste domstol har afgjort, sætter i alle henseender en juridisk standard, som andre domstole skal følge i lignende sager. Der kræves ingen tilladelse til at appellere i sager, hvor en appeldomstol har fungeret som domstol i første instans.

Den øverste domstol ledes af en **retspræsident**. Medlemmerne af den øverste domstol kaldes *oikeusneuvos/justitieråd*. Den øverste sekretær, de assisterende sekretærer samt de under- eller overordnede retssekretærer (referendarer) kan alle forelægge sager.

Ud over retspraksis omfatter den øverste domstols opgaver udnævnelse af dommere til midlertidige stillinger af mere end et års varighed. Den øverste domstol kommenterer også lovforslag og benådningansøgninger sendt til Finlands præsident.

Proceduren ved den øverste domstol er sædvanligvis **skriftlig**. Mundtlige **domsforhandlinger** kan dog forekomme, hvis det anses for nødvendigt.

Forvaltningsretlige instanser

Forvaltningsdomstole

Ifølge den finske forfatning skal loven overholdes nøje i forbindelse med alle offentlige aktiviteter. En person eller en enhed, der mener, at en afgørelse truffet af en offentlig myndighed er ulovlig, kan normalt klage over afgørelsen.

Enhver myndighed skal nævne klagemuligheder i sin afgørelse. I mange tilfælde kan man bede den forvaltningsmyndighed, som har truffet afgørelsen, om at ændre den. Hvis den pågældende part ikke er tilfreds, kan vedkommende indbringe sagen for **forvaltningsdomstolen**. Forvaltningsdomstolenes retskredse afhænger af provinsernes territoriale struktur, idet en retskreds kan omfatte flere provinser.

Forvaltningsdomstolen afgør på grundlag af appellen, om den anfægtede afgørelse er i overensstemmelse med loven. Hvis en part ikke er tilfreds med forvaltningsdomstolens afgørelse, kan den i de fleste tilfælde indbringes for den øverste forvaltningsdomstol eller i det mindste gøres til genstand for en anmodning om antageligheden af en appel for den øverste forvaltningsdomstol.

Forvaltningsdomstolene er omfattet af lov om forvaltningsdomstole (430/1999), af regeringens anordning om forvaltningsdomstolenes retskredse (865/2016) og af individuelle procesreglementer. Ved forvaltningsdomstole gælder loven om forvaltningsproceduren (586/1996) sammen med retsplejen.

Forvaltningsdomstolene behandler mere end 20 000 sager om året. De fleste sager drejer sig om appeller, men forvaltningsdomstolene behandler ligeledes forvaltningsretlige tvister og afgørelser truffet af forvaltningsmyndigheder, som de forelægges til godkendelse. Ifølge klassificeringen af dokumenter i registret findes der mere end 300 sagskategorier, der kan behandles, hvilket afspejler den store mangfoldighed. Forvaltningsdomstole er regionale domstole med almindelig kompetence, som i princippet behandler alle forvaltningsretlige tvister. En række kategorier af sager behandles dog udelukkende af bestemte forvaltningsdomstole:

Forvaltningsdomstolen i Helsinki behandler alle sager vedrørende moms og told.

Forvaltningsdomstolen i Vaasa behandler søgsmål til prøvelse af afgørelser vedrørende tilladelser eller godkendelser og bindende afgørelser, der udstedes ifølge vand- og miljøbeskyttelseslove.

Alle søgsmål til prøvelse af afgørelser vedrørende landbrugsstøtte, foranstaltninger til udvikling af landdistrikter og omstillingsstøtte til landbruget behandles af forvaltningsdomstolen i Hämeenlinna.

Forvaltningsdomstolen i Nordfinland behandler søgsmål vedrørende støtte til opdræt af rindyr, og til diverse fornødenheder og afgør visse spørgsmål i forbindelse med loven om skolts.

Forvaltningsdomstolen ledes af en retspræsident med bistand fra de øvrige medlemmer. Retspræsidenten er ansvarlig for, at forvaltningsdomstolen fungerer effektivt. Forvaltningsdomstolene kan være opdelt i afdelinger. De enkelte afdelinger ledes af en dommer ved forvaltningsdomstolen, der har titlen afdelingsformand. Ud over dommerne består forvaltningsdomstolene af referenter og sekretærer. Forvaltningsdomstolene beskæftiger omkring 550 personer.

Sammensætningen af dommerkollegiet ved forvaltningsdomstole

Forvaltningsdomstolen er en kollegial domstol (hvor der skal være tre dommere, for at domstolen er beslutningsdygtig). Medlemmerne af forvaltningsdomstolen er retspræsidenten og dommerne. På visse områder som f.eks. psykisk sundhed og beskyttelse af børn bistår en sagkyndig ved behandlingen og afgørelsen af sagen. Ved sager om miljøbeskyttelse deltager dommere med speciale i naturvidenskab eller teknologi i behandlingen af sagen ud over de juridiske dommere. I disse typer af sager består domstolen normalt af fire dommere.

Forvaltningsdomstolene har mulighed for at afgøre enklere sager med færre dommere på betingelse af, at den juridiske beskyttelse af parterne ikke bringes i fare.

Nogle sager kan afgøres af to dommere, når klagemålet er klart og ikke kræver en nyfortolkning af lovgivningen. Det drejer sig bl.a. om visse klagemål vedrørende indkomstskat, fast ejendom og biler samt byggetilladelser. Hvis der er uenighed blandt dommerne, når dommerkollegiet består af to dommere, træffes der afgørelse i sagen i den normale sammensætning med tre dommere. En dommer, der sidder alene, kan træffe afgørelse i spørgsmål om sigtelser for ulovlig parkering, bortslæbning af køretøjer, kørekort og bøder inden for offentlig transport. Herudover kan en enkelt dommer træffe afgørelse om alle standstill-klausuler, der kan betragtes som foreløbige retsmidler. Han kan også nedlægge forbud mod eller suspendere arrester vedrørende skatter og afgifter.

Procedure for forvaltningsdomstolen

Sager, der indbringes for forvaltningsdomstole, behandles normalt ved skriftlig procedure, men i de senere år har der været flere mundtlige procedurer og besigtigelser. Den mundtlige procedure anvendes i sager vedrørende beskyttelse af børn og forvaltning af tredjelandsstatsborgere.

I forbindelse med efterforskningen har sagsøger (eller den, der fremsætter et erstatningskrav) i princippet pligt til at levere beviser og begrundelser for sine klagemål. Forvaltningsdomstolen har imidlertid til opgave at sikre, at sagen belyses, i overensstemmelse med princippet om undersøgelser af egen drift.

Ifølge loven om den administrative procedure sørger forvaltningsdomstolen for, at den undersøger spørgsmålet af egen drift i overensstemmelse med kravet om en retfærdig, ligelig og relevant procedure.

Forvaltningsdomstolene behandler normalt sagerne i kronologisk rækkefølge. Ifølge lovgivningen behandles visse sager som hastesager. Når sagen er indbragt for forvaltningsdomstolen, forbereder referenten sagen. Sekretærene ved forvaltningsdomstolene og notarerne samt undertiden også dommerne ved forvaltningsdomstole kan alle fungere som referenter. Referenten beder myndighederne fremlægge de nødvendige udtalelser eller rapporter og står for høringen af parterne.

Ved begyndelsen af proceduren tages der stilling til, om sagen kan antages til realitetsbehandling, og ved appeller indhentes der udtalelser fra myndigheden og bilag. Derefter høres alle andre interesserede parter og sagsøger.

Referenten udarbejder et begrundet forslag til afgørelse. Dommerne gennemgår dokumenter og det begrundede forslag til afgørelse, og herefter afgøres sagen ved retsmødet i forvaltningsdomstolen.

Forvaltningsdomstolen undersøger alle de rejste spørgsmål og beslutter, hvilke forhold der er relevante. Hvis dommerne, der skal træffe afgørelse, ikke er nået til enighed med enstemmighed, træffes afgørelsen ved afstemning. Referenten kan ligeledes afgive dissens. Efter retsmødet kan begrundelserne for afgørelsen præciseres, og når dommerne har underskrevet afgørelsen, meddeles den til parterne og til myndigheden.

Den øverste forvaltningsdomstol

[Den øverste forvaltningsdomstol](#) er den domstol, der har den øverste kompetence i forvaltningsretlige sager.

Størstedelen af sagerne, der indbringes for den øverste forvaltningsdomstol, er appeller mod afgørelser truffet af andre forvaltningsdomstole. I visse tilfælde skal man have tilladelse til at iværksætte appel ved den øverste forvaltningsdomstol.

I Finland kan den øverste forvaltningsdomstol også blive bedt om at tage stilling til juridiske indsigelser mod afgørelser fra regeringen og ministerier, der repræsenterer de øverste udøvende organer.

Den øverste forvaltningsdomstol kan afgive udtalelser og fremsætte forslag vedrørende lovgivningsmæssige spørgsmål. Den fører kontrol med den retspraksis, der hører under dens kompetence. Formålet er at sørge for, at systemet af forvaltningsdomstole fungerer og er effektivt. Den øverste forvaltningsdomstol udnævner desuden midlertidige administrative dommere for perioder på over et år.

Den øverste forvaltningsdomstol ledes af en retspræsident. Den har omkring 20 medlemmer, der kaldes forvaltningsråd. Derudover arbejder omkring 50 jurister for den øverste forvaltningsdomstol som referenter, og den har også omkring 50 andre medarbejdere. Den øverste forvaltningsdomstol er opdelt i afdelinger. Justitskontoret ledes af justitssekretæren.

Den øverste forvaltningsdomstol behandler omkring 6 000 sager om året. Domstolens afgørelser træffes normalt af fem medlemmer. En appel kan afvises af et kollegium bestående af tre dommere. I sager vedrørende vandforvaltning, miljøbeskyttelse og patentrettigheder, brugscertifikater og konfigurationsskemaer over integrerede kredsløb træffes afgørelserne ud over af de juridiske dommere af to sagkyndige, som bistår de juridiske dommere. Det sagkyndige medlem af domstolen har status af uafhængig dommer. Sager, der indbringes for forvaltningsdomstole, behandles hovedsagelig ved en skriftlig procedure. Hvert år finder der mindre end ti besigtigelser og mundtlige procedurer sted.

Juridiske databaser og websteder

Databasens navn

[Finlex](#)

[De finske domstoles websted](#)

Er der gratis adgang til webstedet og databasen?

Webstedet er gratis.

[De finske domstoles websted](#) indeholder oplysninger om retssystemet i Finland. Det er en portal for personer, der søger oplysninger om domstole, anklagere, fogeder, retshjælpskontorer og andre offentlige organer, som er en del af retsplejesystemet i Finland.

Det omfatter f.eks. de seneste afgørelser fra appeldomstolene og forvaltningsdomstolene. De største databaser for den øverste domstol, appeldomstolene, forvaltningsdomstolene og de særlige domstole findes på webstedet for den gratis tjeneste [Finlex](#), som forvaltes af det finske justitsministerium.

Sidste opdatering: 02/02/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Sverige

Dette afsnit indeholder oplysninger om de almindelige domstole i Sverige.

Almindelige domstole - indledning

De almindelige domstole behandler straffesager og civile søgsmål. De har **tre instanser**:

[Byret \(tingsrätt\)](#)

[Landsret \(hovrätt\)](#)

[Højesteret \(Högsta domstolen\).](#)

De almindelige forvaltningsdomstole behandler forvaltningssager. De har tre instanser:

[Lokale forvaltningsdomstole \(förvaltningsrätt\)](#)

[Appelforvaltningsdomstole \(kammarrätt\)](#)

[Den højeste forvaltningsdomstol \(Högsta förvaltningsdomstolen\)](#)

Derudover findes der en række særlige domstole, som afgør tvister inden for forskellige specialområder såsom [arbejdsdomstolen](#) (Arbetsdomstolen) og

[markedsdomstolen](#) (Marknadsdomstolen).

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - England og Wales

Denne side indeholder oplysninger om de almindelige domstole i England og Wales.

Opbygningen af de almindelige domstole i England og Wales er som følger. Se webstedet for [Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#)

(domstolsstyrelsen), der bistår i forvaltningen af og yder støtte til alle domstole med undtagelse af Supreme Court (højesteret), for at få flere oplysninger.

Supreme Court (højesteret)

Den 1. oktober 2009 overtog **Det Forenede Kongeriges højesteret** Appellate Committees (appeludvalget) i House of Lords (Overhuset) kompetenceområde. Den overtog ligeledes funktionerne fra Judicial Committee of the Privy Council (statsrådets retsudvalg, der fungerer som øverste appelinstans for visse uafhængige Commonwealth-lande, britiske oversøiske territorier og bilande). Supreme Court er den **øverste appelinstans** i Det Forenede Kongerige for både straffesager og civile sager, om end straffesager i Skotland ikke kan appelleres til Supreme Court. Tilladelse til at appellere en sag til højesteret gives normalt kun, hvis der er tale om lovgivningsområder af offentlig interesse.

Court of Appeal (appelretten)

Court of Appeal er opdelt i en afdeling for straffesager og en afdeling for civile sager og har normalt sæde i London.

Criminal Division (afdelingen for straffesager), der ledes af **Lord Chief Justice** (formanden), behandler appelsager i forbindelse med afgørelser, der er truffet i Crown Court (landsretten for straffesager). Court of Appeal, Criminal Division har beføjelser til at omstøde eller stadfæste en afgørelse, give pålæg om en fornyet domsforhandling og, i appelsager i forbindelse med strafudmåling, ændre strafudmålingen (men ikke skærpe den). Når **statsadvokaten** appellerer en sag til Court of Appeal, har denne dog beføjelser til at skærpe en strafudmåling, hvis den finder, at den tidligere strafudmåling var for mild.

Domstolen har et større kompetenceområde inden for behandling af ad hoc-appelsager i forbindelse med skriveforbud eller begrænsninger i offentlig adgang, appel af afgørelser, der går imod anklagemyndigheden, og forskellige appelsager i henhold til Proceeds of Crime Act 2002 (loven om udbytte ved forbrydelser fra 2002). Derudover behandler domstolen appeller af afgørelser i krigsretssager.

Der er normalt tre dommere i Court of Appeal, Criminal Division, men der afsiges kun en dom (flertalsafgørelse).

Court of Appeal, **Civil Division**, ledes af **Master of the Rolls** (formanden). Den behandler primært appelsager i forbindelse med afgørelser fra High Court (herunder Chancery, Queens Bench og Family Division) og fra County Courts i hele England og Wales samt visse nævn. Domstolen ledes normalt af tre Lord Justices, der sammen danner et kollegium. Dommerne kan træffe den afgørelse, de mener skulle have været truffet ved en lavere retsinstans. I nogle tilfælde træffes der afgørelse om, at sagen skal gå om.

Der indkaldes sjældent vidner for Court of Appeal. Afgørelserne træffes sædvanligvis på grundlag af dokumenter, referater af tidligere retsmøder og argumenter fra de advokater, der repræsenterer parterne.

- High Court (landsretten)

High Court ligger i London, selv om sager kan behandles i andre dele af England og Wales. High Court kan behandle næsten alle civilretlige sager, selv om den i praksis tager sig af større eller mere komplicerede sager. Den er opdelt i tre afdelinger:

Queen's Bench Division er den største af de tre afdelinger og behandler en lang række civile sager. Disse omfatter skadeserstatning som følge af kontraktbrud, erstatningsretlige sager uden for kontrakt, æreskrænkelser, kommercielle tvister, teknologi og konstruktion og søretlige sager (civile sager i forbindelse med skibe, såsom ved kollisioner, beskadigelse af last samt bjærgning).

Chancery Division (kanslerretten) behandler især ejendomssager, herunder bobehandling i tilfælde af dødsfald, fortolkning af testamenter, patentretlige sager samt sager om intellektuel ejendomsret, insolvens og tvister i forbindelse med virksomheder og interessentskaber.

Family Division behandler mange af de mere komplicerede skilsmisssager og de deraf følgende økonomiske forhold. Den behandler sager, der omhandler børn (især i forbindelse med formynderskab, adoption og bortførelser), sager, der omfatter sagerne fra Court of Protection (domstol, der bl.a. behandler sager om værgemål), og sager i forbindelse med medicinsk behandling af børn i overensstemmelse med rettens kompetenceområde.

Administrative Court (forvaltningsdomstolen)

Administrative Court har mange arbejdsområder, der bl.a. omfatter det **forvaltningsretlige område** i England og Wales samt **tilsynsmyndigheden** over domstole og nævn i lavere instans.

Tilsynsmyndigheden, der primært udøves gennem **domstolsprøvelse**, omfatter personer eller organer, der indtager en offentligretlig funktion. Formålet med domstolsprøvelser er at sikre, at afgørelserne fra disse organer og enkeltpersoner træffes i overensstemmelse med lovgivningen og ikke overskrider de af parlamentet tildelte beføjelser.

Administrative Court behandler også andre sager, herunder en række **lovbestemte appelsager og begæringer**:

Retten til i henhold til visse love at sætte spørgsmålstegn ved afgørelser truffet af ministre, lokale forvaltninger og nævn

Begæringer under lov om nationalitet, immigration og asyl af 2002

Ankesager i forbindelse med visse afgørelser fra Magistrates' Courts (byretten for strafferetlige sager) og Crown Court (landsretten for strafferetlige sager)

Udleveringsbegæringer

Begæringer om fængsling for foragt for retten

Begæringer i forbindelse med chikanøse parter

Begæringer i henhold til lov om ligsynsmænd af 1988

Forskellige begæringer i henhold til lovene om forebyggelse af terrorisme, udbytte ved forbrydelser, narkotikahandel og strafferetspleje.

I 2009 åbnede der regionale kontorer under Administrative Court i Birmingham, Cardiff, Leeds og Manchester, hvilket gør det muligt for forurettede /sagsøgere at få behandlet visse begæringer tættere på det område, de har størst forbindelse til. I november 2012 åbnede endnu et regionalt kontor i Bristol.

Divisional courts (særlige appeldomstole)

Visse **appelsager fra lavere retsinstanser** behandles i Divisional Court under High Court (dvs. en domstol, der består af mindst to dommere).

Ankesager fra County Courts, i forbindelse med sager fra Chancery Division og Queen's Bench Division, behandles af de respektive Divisional Courts.

Divisional Courts med relation til Queen's Bench Division behandler blandt andet ankesager i forbindelse med vigtige lovpunkter fra Magistrates' Courts og Crown Court (dog ikke når Crown Court behandler anklageskrifter).

En Divisional Court under familieretten behandler ankesager i forbindelse med afgørelser i familiemæssige sager truffet af Magistrates' Courts.

Distriktsdomstole

County Courts behandler størstedelen af de **civile sager** i England og Wales. Kort sagt behandles de mindst komplicerede civilretlige sager i County Courts, og de mere komplicerede sager behandles i High Court. Størstedelen af de sager, der behandles i County Courts, drejer sig om gældsinddrivelse. Dog behandles ejendomsovertagelse (f.eks. når prioritetslån ikke er blevet betalt), krav i forbindelse med personskade eller forsømmelse og konkurssager behandles ligeledes i County Court. Nogle County Courts fungerer også som High Court District Registries, hvor der kan anlægges sager for High Court. Derudover har visse af dem desuden en særlig kompetence, der gør det muligt for dem at behandle mindre komplekse sager, som ellers ville indbragt for High Court.

Fordringer og erstatningskrav på under £5 000 GBP afgøres normalt ved en **særlig småkravsprocedure**. Denne procedure er tænkt som en billig og uformel måde at bilægge en tvist på uden brug af en advokat. I sådanne sager kan dommeren stille spørgsmål og hjælpe både sagsøger og sagsøgte med at forklare sig. County Courts tilbyder ligeledes intern mægling i forbindelse med småkrav, selv om eksternt mægling tilbydes i forbindelse med andre tvister.

County Courts behandler ligeledes **familieretlige sager**, som omfatter skilsmisser og sager, der involverer børn, såsom spørgsmål om bopæl, sager om tvangsfjernelse fra hjemmet og adoptioner. Visse familieretlige sager er komplicerede og kan behandles af High Court. I London by behandles alle familieretlige sager af justitskontoret under familieretten og ikke af den lokale County Court. Familiemægling tilbydes gennem Children and Family Court

Advisory and Support Service (CAFCASS) (organ der hjælper med at sikre børns tarv i forbindelse med familieretlige sager, og som rådgiver domstolene i overensstemmelse hermed).

Crown Court

Crown Court (landsretten for straffesager) Crown Court er en national ret, der har sæde forskellige steder i England og Wales. Den behandler alle **alvorlige straffesager**, der er blevet sendt videre fra Magistrates' Court. Sagerne behandles af en dommer og et nævningeting med 12 nævninge.

I visse tilfælde er nævningers deltagelse i civile sager (f.eks. vedrørende ærekrænkelser og sager anlagt mod politiet for ubegrundet retsforfølgning) desuden påkrævet, selv om det ikke ofte er tilfældet. Når det sker, behandles sagen i High Court eller i County Court. Crown Court fungerer også som appelret for sager, der er blevet afgjort af lægdommere i Magistrates' Courts.

Magistrates' Courts

Magistrates' Courts behandler hovedsagelig straffesager, og de fleste straffesager behandles i Magistrates' Courts. De mest alvorlige sager sendes videre til Crown Court med henblik på en retssag. Magistrates' Courts behandler også **visse civile sager**, herunder familieretlige sager, sager om inddrivelse af visse former for gæld (såsom kommuneskat), bevillingsspørgsmål (f.eks. spiritusbevillinger), overtrædelse af bevillingsbetingelser, manglende overholdelse af retsafgørelser og sager vedrørende væddemål og spil.

De fleste sager i Magistrates' Courts behandles af **lægdommere** (også kaldet fredsdommere). Lægdommere har ingen juridisk uddannelse. Dommerne behandler normalt sager sammen tre og tre og rådgives om retlige forhold af juridisk uddannet personale. De mere komplicerede sager ved Magistrates' Courts behandles af juridiske dommere, der betegnes District Judges (i Magistrates' Courts), og som arbejder for retten på fuld tid. Deputy District Judges (Magistrates' Courts) arbejder for retten på halv tid.

Magistrates' Courts har kun beføjelser til at idømme bøder og begrænset fængselsstraf, og derfor sendes visse sager videre til Crown Court med henblik på strafudmåling.

Visse Magistrates' Courts fungerer som "ungdomsdomstole" eller "familiedomstole". De består af specialuddannede dommere og behandler henholdsvis anklager mod og begæringer i forbindelse med børn og unge samt familiesager.

Relevante links

[Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#)

Sidste opdatering: 28/05/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Nordirland

Denne side giver et overblik over de forskellige typer domstole i Nordirland.

Almindelige domstole – indledning

De forskellige domstole i Nordirland er organiseret som følger:

Supreme Court

I 2009 overtog den nye **højesteret – Supreme Court – i Det Forenede Kongerige** ansvarsområdet fra Appellate Committee (appeludvalget) i Overhuset. Den overtog ligeledes funktionerne fra Privy Council's Judicial Committee (statsrådets retsudvalg, der har fungeret som øverste retsinstans for visse uafhængige Commonwealth-lande, britiske oversøiske territorier og bilande).

Supreme Court er den **øverste appelinstans** i Det Forenede Kongerige for både strafferetlige og civile sager, om end strafferetlige sager i Skotland ikke kan ankes til højesteret. Tilladelse til at anke en sag til højesteret gives normalt kun, hvis der er tale om lovgivningsområder af offentlig interesse.

Court of Appeal

Court of Appeal (appelretten) i Nordirland har sit sæde i Royal Courts of Justice i Belfast. Den behandler appelsager vedrørende straffesager fra Crown Court (kriminalretten) og civile sager fra High Court.

High Court

High Court i Belfast behandler civile sager og appelsager vedrørende straffesager og kan prøve enkeltpersoners eller organisationers handlinger med henblik på at sikre sig, at de har handlet i overensstemmelse med lov og ret. High Court behandler normalt sager, hvis værdi overstiger 30 000 GBP. Under visse omstændigheder kan High Court dog henvise sager med en værdi på over 30 000 GBP til county Court, og denne kan henvise sager med en værdi på under 30 000 GBP til High Court.

High Court har følgende tre afdelinger:

Family Division: Family Division behandler komplicerede, bestridte skilsmisssager og sager om umyndighed, adoption, vold i hjemmet osv. Den behandler også appeller af ægteskabssager, sager vedrørende psykisk syge og ukomplicerede arvesager fra Magistrates' Court og County Court.

Queens Bench Division: Queens Bench Division behandler store og/eller komplicerede erstatningssager. Den behandler også et begrænset antal appelsager fra Magistrates' Court eller Crown Court, prøver lovligheden af organisationers handlinger og behandling af injurie- og æreskrænkelssager.

Chancery Division: Chancery Division behandler sager vedrørende fonde, testamenter, hvorimod der er gjort indsigelse, likvidation af selskaber, konkurser, pantehæftelser, velgørenhed, bestridte indtægter (typisk indkomstskat) osv.

Crown Court

Crown Court behandler følgende typer sager:

mere alvorlige overtrædelser af straffeloven, hvor tiltalte skal for et nævningeting

domme, som den har fået henvist fra Magistrates' Court til strafudmåling.

Crown Court kan idømme strengere fængsels- og bødestraffe end Magistrates' Court.

County Court

County Courts behandler civile sager, og de behandles af en dommer eller en District Judge. County Court behandler sædvanligvis sager med en værdi af under 30 000 GBP (eller 45 000 GBP i værdipapirsager). Sager med højere værdi behandles i High Court – jf. ovenfor. Alle sager med krav, der hidrører fra låneaftaler, der er omfattet af forbrugerkreditloven (Consumer Credit Act 1974), skal indledes ved County Court uanset værdien.

Eksempler på sager, som behandles af county Court:

County Court kan behandle en bred vifte af sager, men de almindeligste er:

tvister mellem lejer og udlejer: f.eks. overtagelse (udsættelse), huslejerestancer og reparationer

forbrugerklager: f.eks. defekte varer og mangelfulde tjenesteydelser

erstatningskrav ved personskade (skader som beror på uagtsomhed): f.eks. trafikuheld, fald på grund af huller i fortov og arbejdsulykker

skilsmisssager, som indgives af begge parter, men kun i visse county Courts

sager vedrørende race- og kønsdiskrimination

inndrivelse af fordringer: f.eks. en kreditor, der søger dækning for sit tilgodehavende
ansættelsesforhold: f.eks. vedrørende lønkrav eller fratrædelsesgodtgørelse
ankesager fra magistrates' court, som behandles af en dommer (og mindst to lægdommere, hvis tiltalte eller sagsøgte er et ungt menneske).

Mindre krav

Mindre krav behandles også af county Court. I almindelighed vedrører et mindre krav et beløb på ikke over 3 000 GBP.

Magistrates' Court

Magistrates' Court behandler strafferetlige sager og visse civile retlige sager. Sagerne behandles af en District Judge.

Strafferetlige sager i Magistrates' Court

Magistrates' Court behandler straffelovsovertrædelser, hvor den tiltalte ikke skal for et nævningeting. Disse betegnes mindre alvorlige overtrædelser. De mindre alvorlige overtrædelser kan medføre straf på højst seks måneders fængsel og/eller bøde på op til 5 000 GBP.

Magistrates' Court behandler også lovovertrædelser, hvor tiltalte kan vælge at komme for et nævningeting, men foretrækker at få sin sag behandlet i Magistrates' Court. Hvis tiltalte vælger nævningetinget, henvises sagen til Crown Court.

Youth Court

Youth Court (ungdomsdomstolen) behandler sager mod unge mennesker, der har begået straffelovsovertrædelser, og som er mellem 10 og 17 år. Ungdomsdomstolen er en del af Magistrates' Court, og sagerne behandles af en District Judge og to specialuddannede lægdommere. Hvis et ungt menneske tiltales for en meget alvorlig lovovertrædelse, hvor strafferammen for en voksen ville ligge på mindst 14 års fængsel, kan ungdomsdomstolen henvise sagen til behandling i Crown Court.

Civile sager i Magistrates' Court

Magistrates' court behandler et begrænset antal civile retlige sager:

visse sager om inddrivelse af offentlige krav: f.eks. indkomstskatterestancer, bidrag til nationale sikringsordninger og momsrestancer

tilladelser og bevillinger: f.eks. tildeling, fornyelse eller inddragelse af bevillinger til pubber og klubber

visse familieretlige sager: f.eks. underholdsbidrag eller fjernelse af en ægtefælle fra det fælles hjem

børns tarv, f.eks. anbringelse uden for hjemmet hos lokale myndigheder, tilsyn, adoptionssager og afgørelser om bopæl.

Coroners' Court

Coroners' Court undersøger omstændighederne ved pludselige, voldelige eller unaturlige dødsfald.

Relevante links

 [Northern Ireland Courts and Tribunals Service](#)

Sidste opdatering: 16/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Almindelige domstole i de enkelte lande - Skotland

På denne side finder du en introduktion til de almindelige domstole i Det Forenede Kongeriges skotske retskreds.

Almindelige domstole – indledning

Court of Session (højeste civile retlige instans), High Court of Justiciary (højeste strafferetlige instans), Sheriff Courts (lokale førsteinstansretter) og Justice of the Peace Courts (fredsdomstole) forvaltes af [Scottish Courts and Tribunals Service](#) (den skotske domstolsstyrelse), som er et uafhængigt organ ledet af Lord President, den øverste dommer i Skotland.

Skotlands højere domstole

I Skotland omfatter de højere domstole Court of Session og High Court of Justiciary.

Court of Session

Court of Session er den øverste civile retlige instans i Skotland og er placeret i parlamentsbygningen i Edinburgh. Den fungerer som appeldomstol og ligeledes som førsteinstansdomstol, der behandler sager om bl.a. tvangsfuldbyrdelse af fordringer, erstatnings sager og familie- og handelsretlige sager.

High Court of Justiciary

High Court of Justiciary behandler strafferetlige appelsager, der udspringer af nævnings sager, og alvorlige straffesager. Retssagerne behandles under medvirken af nævninger.

Når High Court of Justiciary træffer afgørelser i appelsager, sættes retten i Edinburgh. I andre sammenhænge er domstolen hjemmehørende i Edinburgh, Glasgow og Aberdeen, men retssager afvikles i byer over hele Skotland.

Sheriff Courts

Af juridiske årsager er Skotland opdelt i seks regioner, der betegnes som "sheriffdoms" (retskredse). Hver enkelt retskreds har en Sheriff Principal, der ud over at behandle civile retlige appelsager har ansvaret for, at alle retssager i Sheriff Court forløber effektivt.

Disse retskredse omfatter i alt 39 retsdistrikter, der varierer i størrelse og udformning, men som alle har samme funktion.

Sager behandles af en dommer (sheriff). Arbejdet i Sheriff Court kan opdeles i tre hovedkategorier – civile sager, straffesager og skifteretssager – og forvaltes af lokale sheriff clerks (administrative medarbejdere ved domstolen) og deres medarbejdere.

Dommerfuldmægtige (summary sheriffs) har beføjelse til at udføre nogle af dommernes opgaver i både straffesager og civile sager.

Hertil kommer, at der findes en ny personskadedomstol (Personal Injury Court) for hele Skotland, som har sæde i Edinburgh.

Civil Sheriff Appeal Court kan beklædes med to eller tre dommere i civile sager, der appelleres fra Sheriff Court.

Criminal Sheriff Appeal Court behandler straffesager i anden instans. Den behandler også alle appeller af afgørelser i sager vedrørende afgørelser om løsladelse mod sikkerhedsstillelse, der er truffet af Sheriff Court og fredsdomstolene.

Civile sager

De fleste civile sager omfatter tvister mellem personer eller organisationer. Sheriff Courts behandler tre forskellige sagstyper:

almindelige sager, dvs. hovedsagelig vedrørende skilsmisser, børn, tvister om rettigheder over fast ejendom og fordringer/erstatningskrav til en værdi på over 5 000 GBP. Bortset fra familieretlige sager (medmindre der kun er nedlagt påstand om betaling af underholdsbidrag), kan sager, hvor sagens værdi ikke overstiger 100 000 GBP, kun anlægges ved Sheriff Court.

det samme gælder for sager, der er underlagt en forenklet procedure (summarisk sagsbehandling), navnlig tvister om huslejerestancer i socialt boligbyggeri og erstatningskrav for personskade på op til 5 000 GBP.

samt sager, hvor kravet ikke overstiger 5 000 GBP, og påstanden går ud på betaling for, udlevering af eller genindsættelse i besiddelsen af løsøre eller et påbud om, at en person skal gøre noget specifikt.

Desuden behandler Sheriff Court mange andre civile ansøgninger/begæring og procedurer, herunder:

adoption af børn
likvidation af selskaber
undersøgelser vedrørende ulykker med dødelig udgang
Konkurser

Straffesager

Straffesager, der rejses ved Sheriff Court, kan enten behandles af et nævningeting eller af dommeren alene. Det er op til den offentlige anklager at beslutte, hvilken procedure der skal følges i de enkelte sager.

Nævningeproceduren (solemn procedure) anvendes i alvorlige sager, hvor anklagen kan føre til en dom på over 12 måneders fængsel eller en ubegrænset bøde. Retssagen føres for en dommer og et nævningeting.

Den forenkede procedure (summary procedure) anvendes i forbindelse med mindre alvorlige sager, hvor en dommer behandler sagen uden nævningers medvirken. Selv om dommerens strafudmålingsbeføjelser i princippet er begrænset til idømmelse af 12 måneders fængsel, kan han i visse tilfælde idømme en strengere straf.

Skifteretssager

Skifteretssager omfatter hovedsagelig dødsbobehandling. Rettens beføjelse til at lade en eksekutor realisere og udlodde boets aktiver kaldes "confirmation". Der udpeges først en eksekutor, når retten har modtaget en opgørelse over afdødes bo.

Hvis boet har en bruttoværdi på højst 36 000 GBP, klassificeres det som et "bo af begrænset værdi" (small estate), og personer, der anmoder om bobehandling, kan få hjælp af den lokale Sheriff Court til at udfylde den relevante blanket. Hvis boets værdi overstiger 36 000 GBP, vil personer, der ønsker bobehandling, blive rådet til at kontakte en solicitor (rådgivende advokat).

Justice of the Peace Courts

Justice of the Peace Courts (fredsdomstole) er domsmandsretter, hvor en fredsdommer, som ikke har en juridisk uddannelse, behandler sagerne sammen med en juridisk uddannet fuldmægtig (legally qualified clerk). Den fuldmægtige rådgiver dommeren i lovgivnings- og proceduremæssige spørgsmål. Retten behandler kun mindre alvorlige straffesager. En fredsdommer kan højst idømme 60 dages fængsel eller en bøde på højst 2 500 GBP.

En sheriff clerk er ansvarlig for udførelsen af det administrative arbejde ved Sheriff Court og Justice of the Peace Court, herunder:

inddrivelse af bøder og betalingspålæg
udstedelse af kopier af kendelser, som f.eks. kendelser vedrørende kaution, samfundstjeneste eller frihedsbegrænsning
indkaldelse og forvaltning af nævninger.

Der findes mere detaljerede oplysninger om domstolene i Skotland på webstedet for [Scottish Courts and Tribunals Service](#).

Relevante links

[Scottish Courts and Tribunals Service](#)

Sidste opdatering: 02/07/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.